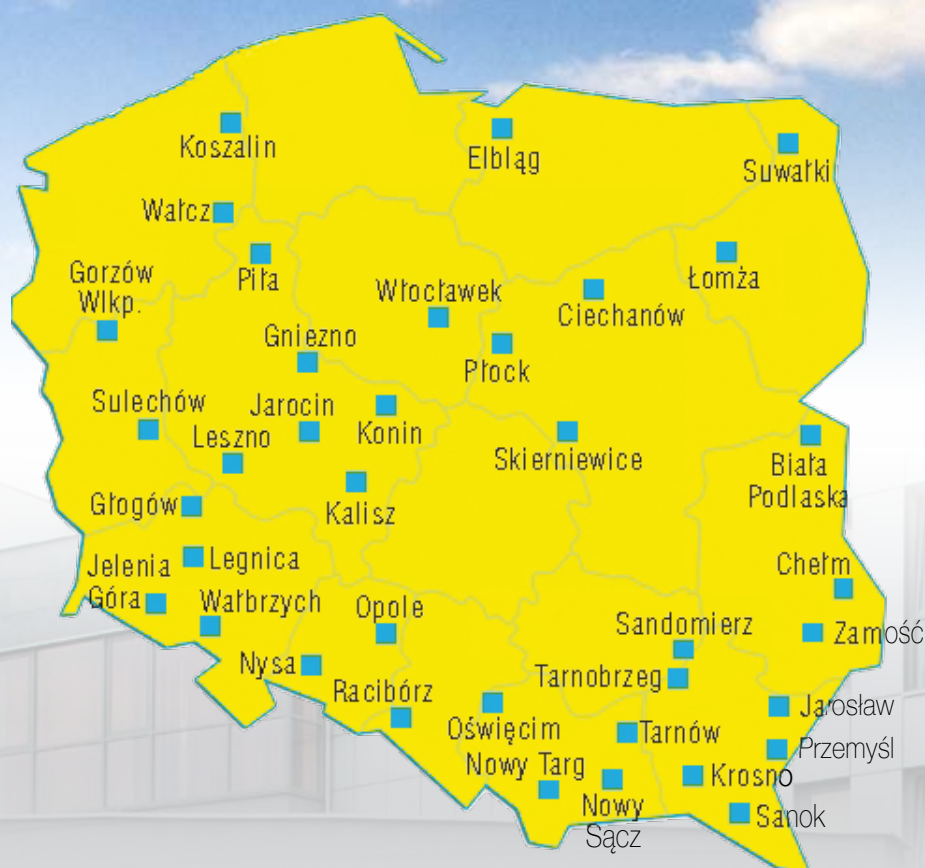
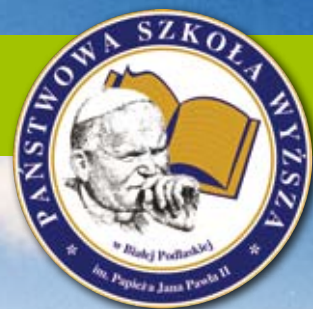

BIALSKI PRZEGLĄD AKADEMICKI

CZASOPISMO PAŃSTWOWEJ SZKOŁY WYŻSZEJ IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II W BIAŁEJ PODLASKIEJ

NR 14 - WRZESIEŃ 2013

ISSN 2081-6324

36 Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w Polsce

Państwowa Szkoła Wyższa
im. Papieża Jana Pawła II
w Białej Podlaskiej

Konferencja „Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe w Polsce: dokonania, stan obecny, perspektywy”

Od lewej: prof. zw. dr hab. Elżbieta Lonc, prof. zw. dr hab. Józef Bergier, prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz, prof. nadzw. dr hab. Mirosław Pawlak

Referat prof. Elżbiety Lonc, Rektor PWSZ w Wałbrzychu

Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe w Polsce: dokonania, stan obecny, perspektywy” 27-28 czerwca 2013 r.

Uczestnicy konferencji podczas zwiedzania Centrum Badań nad Innowacjami

Rektor PWSZ w Sulechowie, prof. dr hab. inż. Wiesław Miczulski

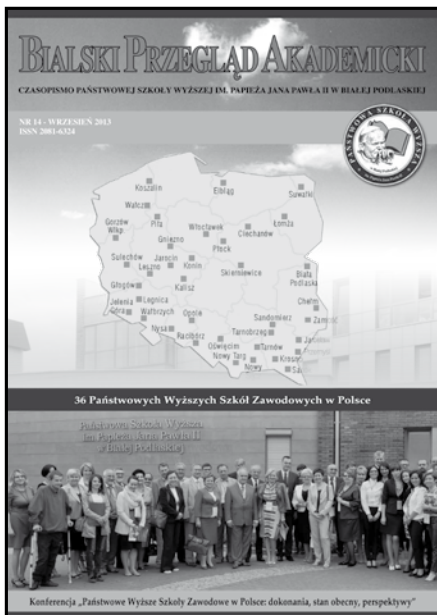
Występ chóru Stowarzyszenia Polska Macierz Szkolna „Polesie” z Brześcia

Sesja plakatowa towarzysząca konferencji

Uczestnicy konferencji w trakcie obrad

Od redakcji

Po zasłużonym wakacyjnym odpoczynku społeczność akademicka zastaje sporo nowości – zmienia się struktura organizacyjna uczelni, ale przede wszystkim kadencję rozpoczynają nowe władze PSW, na czele z Rektorem, prof. zw. dr. hab. Józefem Bergierem. We wrześniowym numerze „Bialskiego Przeglądu Akademickiego” prezentujemy zatem ich biografie; jednocześnie ustępujący Rektor PSW, prof. zw. dr. hab. Mieczysław Adamowicz podsumowuje 4 lata swojej działalności.

W oddzielnym artykule dużo miejsca poświęca również ważnemu wydarzeniu – Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe w Polsce – dokonania, stan obecny, perspektywy”.

Sporo miejsca w nowym numerze przeznaczaliśmy na to, by zachęcić studentów do rozwijania własnych umiejętności poprzez zwiększenie doświadczenia: przekonuje nas do tego Agnieszka Kaliszuk, uczelniany koordynator programu Erasmus w tekście podsumowującym wyjazdy w ramach tego programu w ostatnim roku akademickim. Z kolei korzyści płynące z udziału w różnego rodzaju praktykach i wolontariacie wylicza Renata Rakowska z Biura Karier. Studentki kierunków medycznych biorąc udział w zagranicznej letniej szkole lub udzielając się w studenckim kole wolontariatu dzielą się swoimi wrażeniami i potwierdzają, że dodatkowa aktywność daje wiele satysfakcji. O wakacyjnej pracy piszą również studenci w nowej odsłonie „Dodatku Studenckiego”

Stale rubryki czasopisma „Bialskiego Przeglądu Akademickiego” tradycyjnie prezentują interesujące treści. W cyklu artykułów poświęconych mniejszościom religijnym w naszym regionie doc. dr Wiesław Romanowicz opisuje dzieje kościoła unickiego, biblioteka poleca nowe pozycje książkowe, Sekcja Taekwon-do zaprasza na treningi, a Piotr Lichograj, dydaktyk z Zakładu Informatyki PSW zabiera nas w podróż motocyklem do Grecji.

Zapraszamy do lektury!

Spis treści

Nowe władze PSW	2
Kadencja 2009-2013. Bilans dokonań	6
Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe w Polsce – konferencja	8
Kalendarium wydarzeń	12
Między chrześcijańskim Wschodem a Zachodem	15
Z prac Senatu Akademickiego	18
O kryzysie w Nałęczowie	20
Podsumowanie wyjazdów Erasmusa	21
Jak zmieniały nas Fundusze Europejskie	24
Z Rio de Janeiro do Białej Podlaskiej	28
Biblioteka poleca	30
Biurowa Karier	31
Międzynarodowa Szkoła Letnia w Tarnopolu	32
Wolontariusze z PSW w Okuninie	34
Kolejny rok w UTW	35
Motocyklem do Grecji	36
Dodatek studencki	38
Sekcja Taekwon-do	40

Bialski Przegląd Akademicki
Nr XIV Wrzesień 2013
ISSN: 2081-6324

Bialski Przegląd Akademicki jest czasopismem informacyjnym, wydawanym przez PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, skierowanym do pracowników i studentów uczelni oraz adresatów zewnętrznych.

Nadzór programowy i redakcyjny
prof. zw. dr. hab. dr h.c. Mieczysław Adamowicz

Redakcja:
mgr Paulina Rynkiewicz, mgr Agnieszka Filipiuk

Korekta
mgr Paulina Rynkiewicz, mgr Agnieszka Filipiuk

Zdjęcia nieoznaczone inaczej: archiwum PSW

Skład i druk: Drukarnia Laser-Graf, tel. 24 262 03 08

Adres redakcji

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
Sekcja Nauki i Wydawnictw
21-500 Biała Podlaska, ul. Sidorska 95-97, pok. 334
tel. 83 344 99 63, 83 344 99 00 wew. 271
e-mail: p.rynkiewicz@pswbp.pl
a.filipiuk@pswbp.pl

Wydawca

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Wszelkie prawa zastrzeżone

Autorzy publikacji nie otrzymują honorariów oraz akceptują jednoczesne ukazanie się artykułów na łamach „BPA” i w Internecie. Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów, zmian tytułów i redagowania tekstów dostarczonych w celu publikacji. Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych i nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam oraz ogłoszeń.

Od roku akademickiego 2013/2014 Państwową Szkołą Wyższą im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej kierują nowe władze. Serdecznie gratulujemy i życzymy sukcesów i satysfakcji z pełnienia powierzonych funkcji.

prof. zw. dr hab. Józef Bergier
Rektor

Józef Bergier urodził się 17 lutego 1952 r. w Międzyrzeczu Podlaskim. Studia wyższe w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie – Filia w Białej Podlaskiej odbył w latach 1971-75 i zakończył uzyskaniem stopnia magistra wychowania fizycznego. Stopień doktora nauk o wychowaniu fizycznym na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Tendencje rozwoju sprawności motorycznej dzieci zbiorczych szkół gminnych makroregionu środkowo-wschodniego” nadała mu w 1982 r. Rada Wydziału Wychowania Fizycznego Akademii Wychowania

Fizycznego w Warszawie. W 1999 r. na tym samym wydziale uzyskał stopień doktora habilitowanego z nauk o kulturze fizycznej, nadany na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Wiedza dzieci o nauczanych czynnościach ruchowych a skuteczność działań w grze zespołowej”. Na mocy postanowienia prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego z dnia 7 sierpnia 2012 roku otrzymał tytuł profesora nauk o kulturze fizycznej.

Dorobek naukowy prof. Józefa Bergiera to ponad 300 artykułów, 6 podręczników i 26 redakcji naukowych podręczników. Prof. Józef Bergier jest autorem publikacji naukowych w renomowanych czasopismach na kontynentach: amerykańskim, afrykańskim i europejskim,

m.in. w Holandii, Niemczech, Czechach i Ukrainie. Działalność dydaktyczna związana jest z dwoma ośrodkami w Białej Podlaskiej. Od 1975 roku prowadził zajęcia w Zamiejscowym Wydziale Wychowania Fizycznego i Sportu. Pracując w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej od 2000 r. prowadzi seminarium licencjackie i magisterskie na kierunku Turystyka i rekreacja. W roku akademickim 2005/2006 profesor Bergier sprawował opiekę nad pracami magisterskimi z turystyki i rekreacji w SGGW w Warsza-

wie. Działalność dydaktyczna profesora Bergiera to także około 200 licencjatów, ponad 300 magistrów i 3 doktorów.

Od 1985 r. jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Motoryki Sportowej i zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Towarzystwa Naukowego Gier Sportowych. Od 1975 r. czynnie uczestniczył w pracy szkoleniowej w piłce nożnej zdobywając kolejne tytuły: trenera kl. II, trenera kl. I oraz trenera klasy mistrzowskiej. Od 1976 r. jest działaczem piłki nożnej pełniąc m. in. funkcję Prezesa Białopodlaskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej, a od 2009 r. Przewodniczącego Wydziału Piłkarstwa Kobiecego PZPN. Od 2012 do 2013 r. był członkiem Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Pracował w Zespole Nauk Medycznych, Farmaceutycznych, o Zdrowiu i o Kulturze Fizycznej. W latach 2000-2009 prof. zw. dr hab. Józef Bergier pełnił funkcję Rektora Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, w latach 2009-2012 – Prorektora ds. Rozwoju Uczelni, zaś w latach 2012-2013 – Pełnomocnika Rektora ds. Rozwoju Uczelni. Od września 2013 prof. Józef Bergier ponownie pełni funkcję Rektora tej uczelni.

W roku 2001 został Honorowym Obywatelom swego rodzinnego miasta Międzyrzec Podlaski. W latach 1997-2001 poseł na Sejm z listy Akcji Wyborczej Solidarność, senator RP w latach 2007-2011 r. z listy Platformy Obywatelskiej, w latach 2006-2007 Radny Sejmiku Województwa Lubelskiego w roku 2007 jako wiceprzewodniczący, radny Miasta Biała Podlaska w latach 2002-2006.

**dr inż.
Agnieszka Smarzewska**

Prorektor właściwy
do spraw studenckich

Agnieszka Smarzewska jest absolwentką Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, gdzie uzyskała tytuł magistra inżyniera. W roku 2002 rozpoczęła pracę w PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej w Instytucie Ekonomii i Zarządzania na stanowisku dydaktycznym. Stopień doktora nauk ekonomicznych na podstawie rozprawy doktorskiej „Rola samorządu gminnego w realizacji trwałego i zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich (na przykładzie wybranych

gmin województwa lubelskiego i mazowieckiego)“ uzyskała we wrześniu 2008 roku. Od roku 2008 posiada stanowisko starszego wykładowcy i prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu ekonomii oraz zarządzania, m. in. Zarządzanie zasobami ludzkimi, Kompetencje społeczne, Ekonomia menedżerska oraz Seminarium.

Jako osoba odpowiedzialna za przygotowanie wniosku na uruchomienie kierunku Bezpieczeństwo Narodowe została powołana do pełnienia funkcji Zastępcy Kierownika Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego, którą sprawowała do dnia 31 sierpnia 2013 roku. Dr inż. Agnieszka Smarzewska w latach 2008-2012 była członkiem Senatu PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej oraz Uczelnianej Komisji Socjalnej. W roku 2010 została powołana na stanowisko koordynatora Studiów Podyplomowych „Zarządzanie Zasobami Ludzkimi”, które pełniła przez trzy kolejne lata.

Od roku akademickiego 2011/2012 uczestniczyła w pracach Komisji ds. Dostosowania Statutu Uczelni do nowych przepisów ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”, Komisji ds. Nagród i Odznaczeń oraz Komisji Rekrutacyjnej.

Jako nauczyciel akademicki PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej odbyła liczne szkolenia, m. in. z zakresu doradztwa grupowego oraz zarządzania Biurem Karier na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, pracy z grupą w poradnictwie zawodowym w Krajowym Ośrodku Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej

w Warszawie oraz rozwoju osobistego i zawodowego w Stowarzyszeniu Trenerów i Konsultantów Zarządzania „MATRIK” w Krakowie. W roku 2003 uzyskała dyplom ukończenia „Kursu Trenerów Zarządzania”, a w 2010 r. ukończyła studia podyplomowe „Analiza danych” na Wydziale Matematyki UMCS w Lublinie.

Dr inż. Agnieszka Smarzewska była wielokrotnie współorganizatorem konferencji naukowych, organizowanych przez Instytut Ekonomii i Zarządzania PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej z zakresu marketingu terytorialnego, budżetu zadaniowego oraz samorządu terytorialnego. Współorganizowała oraz prowadziła również seminaria naukowo-metodyczne z zakresu przedsiębiorczości dla nauczycieli szkół średnich. Wypromowała kilkadziesiąt prac licencjackich i podyplomowych.

Agnieszka Smarzewska jest autorem oraz współautorem ponad 30 publikacji naukowych, w tym międzynarodowych oraz pełniła funkcję eksperta w projekcie badawczym „Determinanty aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych zamieszkałych na obszarach wiejskich”.

Aktywność naukowa, dydaktyczna oraz organizacyjna została nagrodzona siedmioma Nagrodami Rektora II oraz III stopnia.

Od dnia 1 września 2013 roku dr inż. Agnieszka Smarzewska pełni funkcję Prorektora właściwego ds. studenckich w PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.

mgr Adam Chodziński
p.o. Kanclerz

Adam Chodziński jest absolwentem Zamiejscowego Wydziału Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Białej Podlaskiej, gdzie uzyskał tytuł magistra. Ukończył także studia podyplomowe w Wyższej Szkole Europejskiej im. Ks. Józefa Tischnera w Krakowie – Szkoła Liderów.

Pracował w Ruch SA o/w Białej Podlaskiej, następnie w Reemtsma Polska SA, Imperial Tobacco Polska SA. Pracownik Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej od roku 2009, zatrudniony na stanowisko Dyrektora Gabinetu Rektora. Członek kolejnej kadencji komisji socjalnej PSW. Od 2012 roku Dyrektor Kampusu PSW. Członek obecnej kadencji Senatu PSW wybrany w wyborach jako przedstawiciel pracowników administracyjnych. Jako pracownik PSW brał udział w wielu szkoleniach oraz licznych konferencjach z zakresu administracji. Uczestniczył w zespole odpowiedzialnym za przygo-

owanie wniosku na uruchomienie kierunku Budownictwo. Aktywność oraz zaangażowanie w pracy zawodowej zostało nagrodzone licznymi nagrodami, w tym nagrodami Rektora II i III stopnia. Adam Chodziński angażuje się w realizację projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej związanych z rozbudową infrastruktury uczelni. Kierował projektem „Fundusze Europejskie dla rozwoju Polski Wschodniej” – Centrum Badań nad Innowacjami w zakresie zdrowia, technologii informatycznych oraz źródeł energii odnawialnej – infrastruktura przy PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Od września 2013 roku p.o. Kanclerz Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.

**prof. nadzw.
dr hab. n. med.
Krzysztof
Jeziorski**

Dziekan Wydziału
Nauk o Zdrowiu
i Nauk Społecznych

rozwijając zainteresowania w zakresie nauk fizjologicznych i farmakologicznych. Po V roku studiów, we wrześniu 1982 r., jako student przebywał na miesięcznym stypendium u Profesora Paula Turnera na Uniwersytecie w Londynie w *Department of Clinical Pharmacology*. Studia ukończył przed terminem 11 marca 1983 r., uzyskując tytuł lekarza. Od 1 kwietnia 1983 r. do 31 marca 1984 r. odbywał roczny staż podyplomowy w Cen-

tralnym Szpitalu Klinicznym Akademii Medycznej w Warszawie. 1 kwietnia 1984 r. rozpoczął pracę naukową w Polskiej Akademii Nauk, początkowo w Instytucie – Centrum Medycyny Doświadczalnej i Klinicznej, a następnie w Instytucie Historii Nauki, Oświaty i Techniki. Od 2 maja 1988 r. do chwili obecnej pracuje w Centrum Onkologii – Instytucie im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie. Posiada trzy specjalizacje: specjalizację I° w zakresie medycyny ogólnej uzyskaną w 1987 r., specjalizację II° w zakresie chemioterapii nowotworów uzyskaną w 1991 r. (egzamin zdany z wyróżnieniem) oraz specjalizację w dziedzinie onkologii klinicznej uzyskaną nowym trybem specjalizacyjnym w 2003 r. W marcu 1992 r. uzyskał stopień doktora nauk medycznych nadany przez Radę II Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie.

W maju 2009 r. na podstawie oceny ogólnej dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej „Skojarzone leczenie płaskonabłonkowego raka piersiowego odcinka przełyku – rola przedoperacyjnej chemioterapii i chemioradioterapii” uzyskał stopień naukowy

doktora habilitowanego nauk medycznych nadany przez Radę Naukową Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie. Z dniem 1 sierpnia 2009 r. został mianowany przez Ministra Zdrowia na stanowisko docenta w Instytucie – Centrum Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie a od 1 października 2010 r. jest zatrudniony w tym Instytucie na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Ponadto od października 2011 r. zatrudniony jest na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Zdrowia w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, a od października 2012 r. także na stanowisku profesora nadzwyczajnego w ALMAMER Szkole Wyższej w Warszawie.

Dorobek naukowy, nie wliczając opublikowanych streszczeń prac naukowych, obejmuje obecnie łącznie 169 publikacji z zakresu medycyny klinicznej, epidemiologii oraz historii i filozofii medycyny. Zainteresowania naukowe koncentrują się głównie na onkologii klinicznej, zwłaszcza nowotworów układu pokarmowego.

Dorobek naukowy, nie wliczając opublikowanych streszczeń prac naukowych, obejmuje obecnie łącznie 169 publikacji z zakresu medycyny klinicznej, epidemiologii oraz historii i filozofii medycyny. Zainteresowania naukowe koncentrują się głównie na onkologii klinicznej, zwłaszcza nowotworów układu pokarmowego.

dzynarodowych organizacji naukowych: European Quaternary Malacologists i polskich towarzystw naukowych: Polskie Towarzystwo Geograficzne, Polskie Towarzystwo Geologiczne, Stowarzyszenie Malakologów Polskich, Klub stypendystów Fundacji Alexandra von Humboldta oraz opiekunem naukowym studenckiego koła naukowego „Klub Aktywnego Czwartorzędowca – Gigant” przy Wydziale Geologii UW. Pełnił funkcje członka rad redakcyjnych czasopism *Geological Quarterly* i *Przeglądu Geologicznego*. Od 2010 r. jest ekspertem Państwowej Komisji Akredytacyjnej, a od 2012 r. ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Od wielu lat pełni funkcję recenzenta grantów przy MNiSW oraz w NCN. Był przewodniczącym Wydziałowej Komisji Oceniającej przy Wydziale Geologii UW, przewodniczącym Wydziałowej Komisji do Spraw Jakości Kształcenia oraz członkiem Uniwersyteckiej Komisji Dyscyplinarnej do Spraw Nauczycieli Akademickich przy UW.

**prof. zw. dr hab
Jerzy
Nitychoruk**

Dziekan
Wydziału Nauk
Ekonomicznych
i Technicznych

które ukończył w 1985 r. Stopień doktora nauk o Ziemi uzyskał w 1993 r. na Wydziale Geologii UW na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Stratygrafia plejstocenu i paleogeomorfologia południowego Podlasia”. Na tym samym Wydziale uzy-

skął stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy pt. „Climate reconstruction from stable-isotope composition of the Mazovian Interglacial (Holsteinian) lake sediments in eastern Poland.” W dniu 24 kwietnia 2012 roku Jerzy Nitychoruk otrzymał tytuł profesora nauk o Ziemi. Dorobek naukowy prof. Jerzego Nitychoruka to ponad 170 artykułów, jeden podręcznik i ponad 50 ekspertyz oraz ponad 50 ocen ważnych przedsięwzięć geologicznych i grantów naukowych. Działalność dydaktyczną prof. Jerzy Nitychoruk prowadził na Uniwersytecie Warszawskim od 1984 r., jeszcze jako student V roku. W tym czasie wypromował 5 licencjuszy, 30 magistrów i 2 doktorów. Prof. Jerzy Nitychoruk jest laureatem wielu nagród, uczestniczył w licznych stażach i stypendiach zagranicznych w Niemczech, USA, Francji i Wielkiej Brytanii. Był siedmiokrotnym stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta w Niemczech. Prowadził wykłady naukowe w Niemczech i Francji. Jest wieloletnim członkiem mię-

skął stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy pt. „Climate reconstruction from stable-isotope composition of the Mazovian Interglacial (Holsteinian) lake sediments in eastern Poland.” W dniu 24 kwietnia 2012 roku Jerzy Nitychoruk otrzymał tytuł profesora nauk o Ziemi. Dorobek naukowy prof. Jerzego Nitychoruka to ponad 170 artykułów, jeden podręcznik i ponad 50 ekspertyz oraz ponad 50 ocen ważnych przedsięwzięć geologicznych i grantów naukowych. Działalność dydaktyczną prof. Jerzy Nitychoruk prowadził na Uniwersytecie Warszawskim od 1984 r., jeszcze jako student V roku. W tym czasie wypromował 5 licencjuszy, 30 magistrów i 2 doktorów. Prof. Jerzy Nitychoruk jest laureatem wielu nagród, uczestniczył w licznych stażach i stypendiach zagranicznych w Niemczech, USA, Francji i Wielkiej Brytanii. Był siedmiokrotnym stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta w Niemczech. Prowadził wykłady naukowe w Niemczech i Francji. Jest wieloletnim członkiem mię-

skął stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy pt. „Climate reconstruction from stable-isotope composition of the Mazovian Interglacial (Holsteinian) lake sediments in eastern Poland.” W dniu 24 kwietnia 2012 roku Jerzy Nitychoruk otrzymał tytuł profesora nauk o Ziemi. Dorobek naukowy prof. Jerzego Nitychoruka to ponad 170 artykułów, jeden podręcznik i ponad 50 ekspertyz oraz ponad 50 ocen ważnych przedsięwzięć geologicznych i grantów naukowych. Działalność dydaktyczną prof. Jerzy Nitychoruk prowadził na Uniwersytecie Warszawskim od 1984 r., jeszcze jako student V roku. W tym czasie wypromował 5 licencjuszy, 30 magistrów i 2 doktorów. Prof. Jerzy Nitychoruk jest laureatem wielu nagród, uczestniczył w licznych stażach i stypendiach zagranicznych w Niemczech, USA, Francji i Wielkiej Brytanii. Był siedmiokrotnym stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta w Niemczech. Prowadził wykłady naukowe w Niemczech i Francji. Jest wieloletnim członkiem mię-

skął stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy pt. „Climate reconstruction from stable-isotope composition of the Mazovian Interglacial (Holsteinian) lake sediments in eastern Poland.” W dniu 24 kwietnia 2012 roku Jerzy Nitychoruk otrzymał tytuł profesora nauk o Ziemi. Dorobek naukowy prof. Jerzego Nitychoruka to ponad 170 artykułów, jeden podręcznik i ponad 50 ekspertyz oraz ponad 50 ocen ważnych przedsięwzięć geologicznych i grantów naukowych. Działalność dydaktyczną prof. Jerzy Nitychoruk prowadził na Uniwersytecie Warszawskim od 1984 r., jeszcze jako student V roku. W tym czasie wypromował 5 licencjuszy, 30 magistrów i 2 doktorów. Prof. Jerzy Nitychoruk jest laureatem wielu nagród, uczestniczył w licznych stażach i stypendiach zagranicznych w Niemczech, USA, Francji i Wielkiej Brytanii. Był siedmiokrotnym stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta w Niemczech. Prowadził wykłady naukowe w Niemczech i Francji. Jest wieloletnim członkiem mię-

skął stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy pt. „Climate reconstruction from stable-isotope composition of the Mazovian Interglacial (Holsteinian) lake sediments in eastern Poland.” W dniu 24 kwietnia 2012 roku Jerzy Nitychoruk otrzymał tytuł profesora nauk o Ziemi. Dorobek naukowy prof. Jerzego Nitychoruka to ponad 170 artykułów, jeden podręcznik i ponad 50 ekspertyz oraz ponad 50 ocen ważnych przedsięwzięć geologicznych i grantów naukowych. Działalność dydaktyczną prof. Jerzy Nitychoruk prowadził na Uniwersytecie Warszawskim od 1984 r., jeszcze jako student V roku. W tym czasie wypromował 5 licencjuszy, 30 magistrów i 2 doktorów. Prof. Jerzy Nitychoruk jest laureatem wielu nagród, uczestniczył w licznych stażach i stypendiach zagranicznych w Niemczech, USA, Francji i Wielkiej Brytanii. Był siedmiokrotnym stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta w Niemczech. Prowadził wykłady naukowe w Niemczech i Francji. Jest wieloletnim członkiem mię-

skął stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy pt. „Climate reconstruction from stable-isotope composition of the Mazovian Interglacial (Holsteinian) lake sediments in eastern Poland.” W dniu 24 kwietnia 2012 roku Jerzy Nitychoruk otrzymał tytuł profesora nauk o Ziemi. Dorobek naukowy prof. Jerzego Nitychoruka to ponad 170 artykułów, jeden podręcznik i ponad 50 ekspertyz oraz ponad 50 ocen ważnych przedsięwzięć geologicznych i grantów naukowych. Działalność dydaktyczną prof. Jerzy Nitychoruk prowadził na Uniwersytecie Warszawskim od 1984 r., jeszcze jako student V roku. W tym czasie wypromował 5 licencjuszy, 30 magistrów i 2 doktorów. Prof. Jerzy Nitychoruk jest laureatem wielu nagród, uczestniczył w licznych stażach i stypendiach zagranicznych w Niemczech, USA, Francji i Wielkiej Brytanii. Był siedmiokrotnym stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta w Niemczech. Prowadził wykłady naukowe w Niemczech i Francji. Jest wieloletnim członkiem mię-

**dr inż.
Marta
Chodyka**
Prodziekan
Wydziału Nauk
Ekonomicznych
i Technicznych

Marta Chodyka urodziła się 14 stycznia 1981 r. W roku 2005 ukończyła dzienne studia magisterskie w zakresie Informatyki na wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej uzyskując dyplom magistra inżyniera o specjalności Inżynieria Oprogramowania. W 2003 roku ukończyła także Studium Ekonomiczne w Lublinie o specjalności Finanse i Rachunkowość oraz w 2007 roku w Państwo-

wej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej – kwalifikacje pedagogiczne.

Rozprawę doktorską obroniła na Wydziale Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki na Politechnice Łódzkiej (Specjalność: Bazy Danych, Analiza Obrazów, Sieci komputerowe, Inżynieria Oprogramowania) uzyskując 12 marca 2013 r. tytuł naukowy doktora w obszarze wiedzy nauk technicznych, dyscyplina: informatyka. Temat rozprawy doktorskiej: „Algorytmy rozpoznawania logo oraz oznaczeń kategorii wiekowej przekazu telewizyjnego w sekwencji obrazów”.

Pracę na stanowisku nauczyciela akademickiego Marta Chodyka rozpoczęła od razu po studiach w 2005 r. w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, gdzie pracuje do chwili obecnej. Prowadzi wykłady i laboratoria dla studentów informatyki z zakresu Baz Danych. Pełni dodatkowe funkcje m.in. opiekuna grupy studenckiej, Sekretarza Obrony w Instytucie i administratora strony internetowej słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej.

Marta Chodyka jest autorem i współautorem 16 publikacji naukowych w znanych czasopismach z dziedziny Informatyka w kraju i za granicą. Jest także współtwórcą Zgłoszenia Patentowego z 2008 roku o tematyce związanej z rozprawą doktorską. Za opracowaną metodę patentową autorka otrzymała 24 sierpnia 2011 r. Srebrny Medal w konkursie „2nd World Cup of Computer Implemented Inventions” w Tajwanie.

Jest współautorem i wykonawcą projektów unijnych realizowanych w swojej uczelni. W latach 2010-2011 pełniła funkcję specjalisty ds. obsługi informatycznej projektu „Ponad granicami – transfer wiedzy i doświadczeń osób w wieku 50+”; w roku 2010 prowadziła specjalistyczne szkolenia z zakresu obsługi i administracji strony internetowej dla słuchaczy tego projektu. W latach 2011-2012 prowadziła cykl szkoleń z zakresu Hurtowni Danych i Multimedialnych Baz Danych dla beneficjentów projektu „Edukacja Potrzebuje Specjalistów”, a następnie w roku 2012 przeprowadziła cykl szkoleń z zakresu Administracji i Optymalizacji

Baz Danych dla beneficjentów w ramach projektu „Innowacyjny Nauczyciel”. Od 2011 roku do chwili obecnej pełni funkcję Specjalisty ds. sprawozdawczości i monitoringu w projekcie „Nowoczesny Nauczyciel w Społeczeństwie Informatycznym”. W 2011 r. Przygotowała także w ramach projektu „Kierunek Zamawiany Informatyka” dwa autorskie kursy z zakresu Baz Danych i Inżynierii Baz Danych na potrzeby platformy e-learningowej.

Marta Chodyka przez cały czas podnosi swoje kwalifikacje poprzez uczestnictwo w szkoleniach. W roku 2012 uczestniczyła w szkoleniach z zakresu zarządzania projektami POKL: pt. „Ochrona Danych Osobowych w projektach POKL” i „Monitoring i Ewaluacja w projektach POKL”. W roku 2013 otrzymała certyfikat w szkoleniu „Ekspert ds. projektów badawczo-rozwojowych” realizowanego w ramach projektu „Kreatorzy innowacji”.

W latach 2008-2012 Marta Chodyka była członkiem Senatu Państwowej Szkoły Wyższej. Jest także pracownikiem nowoczesnego ośrodka badawczego – Centrum Badań nad Innowacjami funkcjonującego przy Państwowej Szkole Wyższej w Białej Podlaskiej, gdzie obecnie bierze udział w realizacji uczelnianego grantu badawczo-rozwojowego. Za zasługi dydaktyczne i naukowe otrzymała nagrody Rektora Państwowej Szkoły Wyższej w 2009 r. i 2012 r. Została także wyróżniona w czasopiśmie studenckim „Dlaczego” w rankingu najlepszych wykładowców.

Marta Chodyka jest mężatką, ma jednego syna.

**dr
Joanna Marchel**
Prodziekan
Wydziału Nauk
o Zdrowiu
i Nauk Społecznych

Dr Joanna Marchel urodziła się 26 grudnia 1951 r. w Białej Podlaskiej. Studia wyższe ukończyła w 1980 r. na Uniwersytecie Wrocławskim w Instytucie Nauk Politycznych. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauki o polityce uzyskała na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych w 1988 r. na podstawie rozprawy zatytułowanej „Wartości i wzorce polskiej kultury politycznej w programach i podręcznikach historii dla szkół średnich z lat 1945-1980”.

Pracę na stanowisku nauczyciela akademickiego rozpoczęła 1 października 1980 r. w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie – Wydział Zamiejscowy w Białej Podlaskiej. W ramach działalności dydaktycznej w latach 1988-1990 prowadząc seminaria magisterskie wypromowała kilkudziesięciu magistrów wychowania fizycznego.

W latach 1989-1999 pełniła funkcję Kuratora Oświaty w Białej Podlaskiej i Siedlcach. W tym okresie w ramach kompetencji realizowała min. takie zadania jak wdrażanie I etapu reformy oświaty, uczestniczyła w pracach zespołów MEN nad nowelizacją ustaw o systemie oświaty i Karty Nauczyciela. Pracowała także w zespołach MEN do spraw standardów edukacyjnych i podstaw programowych oraz kształcenia uczniów zdolnych.

W latach 1999-2013 była Naczelniczką Wydziału Edukacji w Urzędzie Miasta Biała Podlaska. Równocześnie od 2000 r. kontynuowała pracę nauczyciela akademickiego jako starszy wykładowca w Zakładzie Pedagogiki Społecznej w Państwowej Szkole Zawodowej. Od roku 2001 do 2004 r. pełniła funkcję zastępcy kierownika tego zakładu. Joanna Marchel prowadząc działalność dydaktyczną w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej sprawowała opiekę naukową nad ponad 200 pracami licencjackimi.

Od 1998 r. dr Joanna Marchel prowadziła wykłady i sprawowała opiekę nad pracami dyplomowymi na studiach podyplomowych w ówczesnej Akademii Podlaskiej w Siedlcach i Państwowej Szkole Zawodowej i obecnie w Państwowej Szkole Wyższej w Białej Podlaskiej, głównie na takich specjalnościach, które przygotowywały nauczycieli do wdrażania kolejnych etapów reformy oświatowej i dotyczyły

zagadnień takich jak: szkoła polska w okresie zmian systemowo-ustrojowych, prawo oświatowe, nowoczesne systemy zarządzania oświatą, systemy edukacyjne w krajach Unii Europejskiej.

Dr Joanna Marchel współtworzyła autorskie programy w zakresie wymienionych zagadnień, m.in. na takich specjalnościach jak: nauczanie blokowe, historia, przedsiębiorczość, bibliotekoznawstwo, zarządzanie oświatą, kwalifikacje pedagogiczne, edukacyjna wczesnoszkolna.

Aktualnie zainteresowania badawcze i publikacje dr J. Marchel dotyczą współczesnych problemów i kierunków w polskiej i europejskiej polityce oświatowej. W obszarze szczególnych zainteresowań badawczych dr Joanny Marchel pozostaje problematyka doskonalenia zawodowego nauczycieli w aspekcie przygotowania do kreatywnej i efektywnej pracy z uczniem.

Od 2001 r. dr Joanna Marchel, przez kolejne kadencje zasiada w senacie Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II.

W latach 1998-2004 Joanna Marchel była członkiem Łoży Siedleckiej Business Centre Club. W latach 2001-2011 była ekspertem MEN ds. awansu zawodowego nauczycieli. Od 2002 r. jest w Zarządzie Stowarzyszenia Deux-Sèvres – Region Biała Podlaska, zasiada także w Kapitułe Bractwa św. Judy Tadeusza powołanego przez Biskupa Siedleckiego Zbigniewa Kiernikowskiego.

Kadencja 2009-2013

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej wchodzi w czternasty rok funkcjonowania. Przez ostatnie cztery lata miałem zaszczyt pełnić funkcję Rektora PSW, kierować jej funkcjonowaniem i rozwojem.

W ciągu tego okresu uczelnia, wypełniając swoją misję, nie tylko kontynuowała wyznaczoną wcześniej linię rozwoju ale nabrała blasku, zmieniła swoje oblicze. Przede wszystkim wzbogaciła się o nowoczesne obiekty, uruchomiła nowe kierunki i formy studiów, rozwinęła własną kadrę naukowo-badawczą, przygotowała nową strategię rozwoju i nową strukturę organizacyjną. Wszystko to powinno doprowadzić do przekształcenia jej w Akademię Białą i umocnienia wizerunku jako uczelni stanowiącej jądro znaczącego ośrodka akademickiego na mapie województwa lubelskiego. Staliśmy się też wiodącą uczelnią w grupie Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w Polsce, której oddziaływanie przekracza granice regionu i granice kraju. Upoważnieniem do takiego stwierdzenia jest uzyskanie uprawnień do prowadzenia 18 kierunków studiów I stopnia, w tym 6 kierunków inżynierskich oraz dodatkowo 4 kierunków studiów magisterskich, studiów podyplomowych i innych form kształcenia, na których, mimo niżu demograficznego, studiuje ok. 3,5 tys. studentów.

Ten dynamiczny rozwój uczelni, którego owoce zaczęły spływać zwłaszcza w ostatnim roku akademickim jest zasługą całej społeczności akademickiej, kadry nauczającej, pracowników administracyjnych i studentów, miejscowych i regionalnych władz samorządowych, przychylnego otoczenia społeczno-gospodarczego oraz pracy absolwentów, którzy w ciągu dziesięciolecia zasiliли rynek pracy. Chociaż nie powinniśmy przeceniać znaczenia rankingów, to wszyscy jesteśmy dumni, iż PSW w Białej Podlaskiej w ciągu trzech ostatnich edycji rankingu „Rzeczpospolitej” i „Perspektywy” przesunęła się z 15 miejsca w 2011 r. na 7 miejsce w roku 2012 i 3 miejsce w roku 2013.

Wszystkim, którzy przyczynili się do ukształtowania wizerunku uczelni, wizerunku świecącego coraz jaśniej i dostrzeganego w coraz bardziej odległych miejscach serdecznie dziękuję. Jestem szczęśliwy, że przez cztery lata, chociaż ze szkołą jestem związany od jej początków, mogłem służyć dobrej sprawie i współpracować ze wszystkimi, którzy PSW w Białej Podlaskiej traktowali jako dobro wspólne z którym związali swoje życie. Jestem wdzięczny tym, którzy powierzyli mi zadanie będące zwieńczeniem mojego życia zawodowego i mam nadzieję, że swoim działaniem w codziennym funkcjonowaniu szkoły i kierowaniu jej rozwojem wypełniłem oczekiwania jakie były stawiane przed szkołą w 2009 roku. W okresie kadencji wytyczane były dalekosiężne kierunki rozwoju i podejmowane były kluczowe decyzje inwestycyjne. Proszę pozwolić mi na krótki przegląd ważnych zdarzeń i dokonań jakie miały miejsce w szkole w latach 2009-2013.

Przyjmując kierownictwo uczelni od 1 września 2009 r. z rąk prof. J. Bergiera, który tę funkcję pełnił przez 9 lat od czasu powołania PWSZ w sierpniu 2000 r. wierzyłem, że podołam temu odpowiedzialnemu zadaniu. Moje przekonanie opierało się nie tylko na moim wieloletnim doświadczeniu pracy w uczelni akademickiej, ale także na wsparciu, jakie uzyskałem od osób tworzących kierownictwo uczelni, w tym prof. dra hab. Józefa Bergiera, który został początkowo Prorektorem, a później Pełnomocnikiem ds. Rozwoju Uczelni, dra Wiesława Romanowicza – Prorektora ds. Studenckich, mgra inż. Leszka Petruczenko – Kanclerza, mgr Henryki Mazurek – Kwestor, dyrektorów instytutów i kierowników innych komórek organizacyjnych. Starałem się wykorzystywać doświadczenie i mądrość osób

zaangażowanych w sprawy uczelni do działania. Myślę, że to korzystanie z wiedzy i doświadczenia innych przynosiło dobre rezultaty, zwłaszcza w okresie kiedy trzeba było podejmować trudne decyzje. Do tej sfery należały zwłaszcza decyzje inwestycyjne.

Z początkiem roku akademickiego 2009/2010 uczelnia dysponowała dwoma położonymi obok siebie kompleksami budynków dydaktyczno-biurowych, dawnego biurowca Biaweny przy ul. Sidorskiej 102 o powierzchni 2741 m² oraz dawnym obiektem socjalnym Biaweny, rozbudowanym o nową część dydaktyczną i biurową przy ul. Sidorskiej 95/97 o powierzchni ponad 11000 m². Łącznie w dyspozycji uczelni znajdowały się 62 sale wykładowe, w tym 8 sal mających charakter auli i 7 pracowni komputerowych, 8 pracowni instytutu zdrowia, sala ćwiczeń ruchowych, siłownia i inne pomieszczenia.

Cechą tej bazy było dobre wyposażenie w nowoczesne urządzenia audiowizualne. Telecentrum wyposażone było w 30 multimedialnych zestawów komputerowych z oprogramowaniem biurowym oraz dostępem do internetu. Instytuty i komórki administracyjne były również dobrze wyposażone w urządzenia biurowe i dydaktyczne.

W trakcie kadencji kontynuowane były starania o realizację nowych inwestycji. Polubownie został zakończony spór z wykonawcą dotyczący zapłaty za nie wykonane, bądź nie wykonane w terminie prace przy budowie głównej siedziby uczelni. W 2010 r. przystąpiliśmy do przygotowania i budowy nowych obiektów na terenie nowego kampusu przy ul. Sidorskiej 105. Realizacja budowy Domu Studenckiego i Centrum Badań nad Innowacjami miała od początku zapewnić

Wkopianie pierwszego szpadla – symboliczne rozpoczęcie budowy Kampusu PSW – 2009 r.

Wmurowanie kamienia węgielnego pod budowę Kampusu PSW z udziałem Minister, prof. Barbary Kudryckiej – 2010 r.

Immatrikulacja studentów I. roku – Inauguracja Roku Akademickiego 2011-2012

3. Bilans dokonań

ne środki z funduszy Europejskich w ramach programu Polski Wschodniej, natomiast decyzja o rozpoczęciu budowy hali sportowej z zapleczem dydaktycznym na kwotę 20 mln zł została podjęta wówczas bez zagwarantowanej pewności, że projekt zostanie wsparty środkami unijnymi. Była to inwestycja wielce ryzykowna, której słuszność została potwierdzona dopiero 20 sierpnia 2013 r., kiedy to marszałek Województwa Pan Krzysztof Hetman zapewnił przyznanie uczelni ze środków wojewódzkich kwoty 12 mln zł, która to z zapowiadaną na 2014 r. dotacją z MNiSW pozwoli ukończyć budowę hali sportowej z częścią dydaktyczną. Nowa hala z funkcjonującymi już od roku obiektami Domu Studenta i CBNl tworzą nowy, imponujący Kampus uczelni. Budowa domu studenta na 200 miejsc oraz zespołu laboratoriów z zakresu nauk medycznych, budownictwa i informatyki zgrupowanych w Centrum Badań nad Innowacjami za łączną kwotę ok. 26 mln zł została rozpoczęta w maju 2010 roku, a wykonane obiekty oddano do użytku we wrześniu 2012 r. Dziś zadaniem uczelni staje się wykorzystanie wspaniałych laboratoriów i pracowni.

Nowoczesny obiekt domu studenta doskonale służy studentom, zwłaszcza studentom spoza wschodniej granicy, zaś w Centrum Badań nad Innowacjami w zakresie zdrowia, technologii informacyjnych oraz źródeł energii odnawialnej – infrastruktura badawcza PSW na kwotę 19,3 mln złotych rozpoczęto realizację projektów badawczych finansowanych ze środków zewnętrznych, i z utworzonego w 2012 r. Funduszu Grantów Wewnętrznych. Obok tych obiektów wyrósł, na razie jeszcze w stanie surowym budynek Regionalnego Centrum Badań środowiska, rolnictwa i technologii innowacyjnych EKO-AGRO-TECH finansowany ze środków unijnych na kwotę 17,5 mln zł. Do tych inwestycji kubaturowych należy dodać szereg innych związanych z wyposażeniem sal komputerowych, pracowni i laborato-

riów, które były realizowane w ramach projektów edukacyjnych.

Dla dopełnienia obrazu dotyczącego stanu zasobów materialnych należy wspomnieć jeszcze o dwóch nieruchomościach: ośrodku rekreacyjnym nad jeziorkiem międzyrzeckim oraz pływalni. Uporządkowany, ogrodzony i wyposażony w domki kempingowe ośrodek w Międzyrzeczu wykorzystywany był do szkoleń i wypoczynku. Próby jego rozbudowy w ramach projektu z Uniwersytetem w Brześciu nie zakończyły się sukcesem. Basen przekazany uczelni przez Miasto Biała Podlaska służył dobrze studentom, pracownikom i uczniom miejscowych szkół oraz okolicznym mieszkańcom. Podniesienie jego standardu to sprawa przyszłości.

W rok akademicki 2009/2010 uczelnia wchodziła z 11 kierunkami, w tym były 2 kierunki inżynierskie, i 25 specjalnościami. Uczelnia prowadziła też studia magisterskie – II stopnia na turystyce i rekreacji. W ciągu czterech lat PSW wzbogaciła się o dalszych 7 kierunków studiów I stopnia i 3 kierunki studiów magisterskich. Utworzone zostały takie nowe kierunki I stopnia, jak finanse i rachunkowość, budownictwo, ekonomia, fizjoterapia, mechanika i budowa maszyn, gospodarka przestrzenna i inżynieria geologiczna. Nowe kierunki studiów magisterskich to: ekonomia, zdrowie publiczne i pielęgniarstwo.

Poszerzenie oferty edukacyjnej było istotną strategią PSW ukierunkowaną na zaspokojenie potrzeb kandydatów na studia. Młodzież z regionu bez wyjazdu do dużych ośrodków akademickich, mogła uzyskać wybrane wykształcenie na miejscu. Strategia ekspansji horyzontalnej pozwoliła uczelni skutecznie przyciągać odpowiednią liczbę kandydatów na studia w warunkach szybkiego ograniczenia liczby maturzystów powodowanego przez niż demograficzny. Niż ten jest na tyle głęboki, iż nie pozwoli w dalszych latach na otwieranie nowych kierunków

studiów. Co gorzej, uczelnia może być zmuszona do zawieszenia lub całkowitego zamknięcia kierunków, na które nie będzie wystarczającej liczby kandydatów.

Szczególnym zasobem, jakim dysponuje nasza uczelnia to pracownicy. Kapitał ludzki tworzony przez kadre naukowo-dydaktyczną oraz profesjonalny personel administracyjny i techniczny to najcenniejszy zasób, jakim dysponujemy. Szkoła wypracowała unikalny system rozwijania kapitału ludzkiego obejmujący powszechny dostęp do szkoleń i różnych form doskonalenia zawodowego dla pracowników administracyjnych i dydaktycznych, możliwość korzystania z wyjazdów na konferencje i seminaria naukowe, wsparcie dla prowadzenia badań i publikowania będących podstawą przewodów doktorskich i habilitacyjnych, system stypendiów i zwolnień z obowiązków dydaktycznych. Uczelnia pokrywała koszty prowadzonych w uczelniach akademickich przewodów doktorskich. W latach 2009-2012 stopnie doktorskie uzyskało 18 pracowników i prawie tyleż samo wszczęło przewody doktorskie.

Stan zatrudnienia w PSW w latach 2009-2013 był stosunkowo stabilny. Ogólna liczba etatów wzrosła z 309 do 357, w tym liczba nauczycieli zwiększyła się z 221 do 237 etatów, zaś pracowników administracji z 88 do 120. Spośród zatrudnionych w uczelni 5 osób w latach 2009-2013 uzyskało tytułu profesora i 3 osoby stopień doktora habilitowanego. Stosunek ilościowy etatów administracji do nauczycieli wynosił początkowo 0,40, zaś w końcu wyniósł 0,51. Poprawiła się wyraźnie struktura zatrudnionych nauczycieli. Początkowo, stosunek ilościowy pracowników samodzielnych do pozostałych nauczycieli wynosił 0,17, by w sierpniu 2013 osiągnąć poziom 0,33. Zatem trzecią część zatrudnionych nauczycieli stanowią profesorowie i doktorzy habilitowani. W czerwcu 2013 r. w PSW w Białej Podlaskiej pracowało 30 profesorów, 24 doktorów habilitowanych,

W gronie Rektorów PWSZ – Zgromadzenie Plenarne KRePSZ w Gnieźnie – 2011 r.

Otwarcie Centrum Badań nad Innowacjami i Domu Studenta – 2012 r.

Podczas otwarcia konferencji Instytutu Ekonomii i Zarządzania – 2012 r.

94 doktorów i 98 magistrów. Liczba nauczycieli posiadających stopień magistra zmniejszyła się ze 126 do 91, ze stopniem doktora wzrosła z 68 do 96, ze stopniem doktora habilitowanego z 15 do 24 i posiadających tytuł profesora z 18 do 30.

Zmiany dokonujące się w strukturze kadry nauczycielskiej przebiegają w pożądanym kierunku i są wynikiem świadomego działania kierownictwa uczelni. Poza wspomnianym wcześniej programem wsparcia dla doktorantów w uczelni uruchomiono program wsparcia dla osób podejmujących przewody habilitacyjne. Z programu tego skorzystały 4 osoby.

Rozwojowi kadry służy też wyasygnowanie ze środków własnych uczelni w roku akademickim 2012/2013 kwoty 100 tys. zł na Fundusz Grantów na Badania Własne. Realizacja projektów badawczych jest w toku i powinna być ukończona do końca 2013 r. Mimo, iż uczelnia nie była zobowiązana do prowadzenia badań naukowych to wielu pracowników angażowało się w działalność naukowo-badawczą. W 2012 r. w PSW realizowano łącznie 51 projektów badawczych, z czego 5 było finansowanych ze środków zewnętrznych (w tym 2 z NCN), 27 prowadzono w ramach doktoratów i 8 w ramach Funduszu Grantów PSW. W 2012 r. ukazało się 179 publikacji pracowników afiliowanych w PSW, z czego 46 stanowiły prace recenzowane i 117 publikacji o charakterze monografii.

Uczelnia zawsze miała dobre relacje z otoczeniem i ciągle pracowała nad ich umocnieniem. Podstawą działalności w tym obszarze byli sami studenci i absolwenci, poprzez których kształtuje się opinia o studiach, nauczycielach i uczelni. Relacje te kształtowane są przez studia podyplomowe, praktyki studenckie, umowy o współpracy, a także otwarte na zewnątrz imprezy, takie jak Święto Patrona, Wielka Majówka, Juwenalia, koncerty, otwarte wykłady i spotkania, akcje charytatywne i społeczne. Środowisko uczelniane zawsze było otwarte na miasto i na ludzi z zewnątrz oferując miejsce spotkań i przeżyć estetycznych i kulturalnych. Służyły temu dni otwarte dla kandydatów, rodziców i nauczycieli, materiały informacyjne i promocyjne oraz wydawnictwa, w tym zapoczątkowane w 2009 r. czasopismo „Bialski Przegląd

Akademicki”, który co kwartał informuje o życiu szkoły i stanowi ciekawą lekturę dla wszystkich interesujących się uczelnią i szkolnictwem wyższym. Zaczęliśmy budować prestiż i umacniać w środowiskach naukowych pozycję trzech czasopism naukowych wydawanych przez Wydawnictwo PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej: „Rozprawy Społeczne/ Social Dissertations”, „Człowiek i Zdrowie/ Human nad Health” oraz „Studia Ekonomiczne i Regionalne/ Economic and Regional Studies”. Tym dwóm ostatnim nadajemy charakter kwartalników ukazujących się w języku angielskim i języku polskim.

Wśród strategicznych celów, jakie, obejmując zaszczytną funkcję rektora, postawiłem przed uczelnią w przemówieniu inauguracyjnym 27 października 2009 r., jednym z najważniejszych i ciągle aktualnych było zapewnienie wysokiej jakości kształcenia, wychowania i profesjonalnej obsługi. Myślę, że cel ten realizujemy dobrze, czego dowodem są pozytywnie przeprowadzone akredytacje różnych kierunków studiów, jakie miały miejsce (m.in. kierunków związanych ze zdrowiem, informatyką), pozytywne opinie PKA wyrażane w zatwierdzaniu nowych kierunków studiów, pozytywnie rozstrzygnięte konkursy na studia pomostowe i studia zamawianie, dobre rekrutacje pomimo pogłębiającego się nizu demograficznego, zwiększająca się liczba studentów zagranicznych na studiach stacjonarnych i w ramach wymiany i in. Wymienię dwa tylko działania, które, jak sądzę, odgrywają bardzo ważną rolę w podnoszeniu jakości kształcenia. Pierwsze to przepracowanie wszystkich programów na wszystkich kierunkach studiów według nowych zasad Krajowych Ram Kwalifikacji. Przy tej trudnej, ale pomyślnie zrealizowanej pracy zwracaliśmy uwagę na problem uprządkowania i wypracowania praktycznego modelu studiów, co w przyszłości będzie ważnym zadaniem uczelni. Drugim, to po raz pierwszy przeprowadzona na poziomie szkoły ocena kadry pracowników dydaktycznych, w której zwróciliśmy także uwagę na aspekt działalności naukowo-badawczej. Można dodać także, że stale dostosowywaliśmy regulacje prawne – statut, regulaminy do wymo-

gów ustawowych i jakości studiowania.

Jedną z największych zmian, jaka ma miejsce obok rozwoju bazy materialnej, nowych kierunków studiów, rozwoju kadry i działalności naukowo-badawczej stanowi przygotowana w ostatnim roku i wprowadzona od 1 września 2013 r. nowa struktura organizacyjna uczelni wprowadzająca wydziały jako podstawowe komórki organizacyjne szkoły. Powstały dwa wydziały: Wydział Nauk Ekonomicznych i Technicznych oraz Wydział Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych, które będą organizowały działalność dydaktyczną, naukowo-badawczą oraz współpracę z otoczeniem. W każdym z wydziałów zostały zorganizowane trzy duże katedry skupiające swoją aktywność wokół kilku kierunków studiów. W ramach tej nowej struktury wydziałowej uczelnia stawia sobie zadanie uzyskania uprawnień do nadawania stopni doktorskich. Nabycie takich uprawnień, co najmniej w dwóch dziedzinach, może prowadzić PSW do akademickości. Temu ma służyć także poddanie się uczelni ocenie parametrycznej, wyników której oczekujemy. Przed zakończeniem chciałbym dodać, że pomimo tak intensywnej działalności inwestycyjnej i rozwojowej Uczelnia znajduje się w dobrej sytuacji finansowej.

Pragnę na końcu podziękować wszystkim, którzy w czasie tej czteroletniej kadencji wspierali mnie jako Rektora w pracy na rzecz naszej uczelni, dziękuję także tym, którzy mieli uwagi do tego, co się działo w uczelni czy do niektórych decyzji podejmowanych przez kierownictwo. Wszelkie konstruktywne uwagi krytyczne były dla mnie zawsze wartością, którą brałem pod uwagę i wcielałem w życie. Szczególnie dziękuję tym, którzy pełniąc różne funkcje kierownicze w Uczelni wspierali mnie bezpośrednio w podejmowaniu decyzji. Pełnienie zaszczytnej funkcji Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej było dla mnie zaszczytem i ważnym, wartościowym okresem w moim życiu. Przy pełnieniu tej funkcji starałem się korzystać z wiedzy i rozum, bez wyłączenia odruchów serca. Czy pozostanie ślad tej pracy w Uczelni, tego nie wiem. Oceniaj to Państwo w przyszłości.

Prof. zw. dr hab. dr h.c. Mieczysław Adamowicz

Rozpoczęcie Dnia Patrona PSW – 2013 r.

Wyróżnienie najlepszych absolwentów PSW – Inauguracja Roku Akademickiego 2012/2013

Wielka Majówka w PSW – powitanie gości – 2013 r.

PAŃSTWOWE WYŻSZE SZKOŁY ZAWODOWE W POLSCE: DOKONANIA, STAN OBECNY, PERSPEKTYWY

Pierwsze Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe powstały w 1998 r., obecnie więc obchodzą jubileusz 15-lecia. Sektor wyższego publicznego szkolnictwa zawodowego obejmuje dziś 36 uczelni, w których studiuje ponad 87 tys. studentów. Szkoły te stały się więc ważnym sektorem polskiego systemu edukacji na poziomie wyższym. Razem z uczelniami niepublicznymi koncentrują się na działalności dydaktycznej, oferując głównie dyplomy inżyniera czy licencjata. Niektóre z uczelni zawodowych rozwijają także studia magisterskie. Wyrastając ze środowisk lokalnych współpracują z samorządami lokalnymi i regionalnymi oraz działają na rzecz miejscowych środowisk gospodarczych i społecznych. Uczelnie te stworzyły unikalną szansę na podjęcie studiów dla młodzieży z uboższych rodzin w miejscowościach oddalonych od większych miast. Znaczna część ze studiujących w PWSZ młodych ludzi nie miałaby szansy na zdobycie dyplomu uczelni wyższej, gdyby te uczelnie nie powstały niedaleko od miejsca ich zamieszkania.

Piętnastolecie PWSZ stało się okazją do podsumowań, ocen i refleksji odnoszących się do modelu tych uczelni, ich roli w systemie szkolnictwa wyższego i sposobów funkcjonowania. Rozpoczął się okres uroczystych jubileuszy organizowanych przez poszczególne uczelnie. Ważną była konferencja, która została zorganizowana w Sejmie RP w dniu 8 maja 2013 r., na której przedstawiciele rządu, posłowie i senatorzy, rektorzy uczelni i dziennikarze podsumowali 15 lat wykorzystanych szans PWSZ i określili bariery ich dalszego rozwoju. O tej konferencji „Bialski Przegląd Akademicki” informował w 13 numerze z czerwca 2013. W ten nurt podsumowań została wpisana również zorganizowana przez PSW w Białej Podlaskiej dwudniowa Ogólnopolska Konferencja Naukowa pn. „Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe w Polsce: dokonania, stan obecny, perspektywy”. Konferencja zorganizowana przez PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej przy współdziałaniu z Konferencją Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych KRePSZ pod patronatem prof.

dr hab. Barbary Kudryckiej, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Krzysztofa Hetmana, Marszałka Województwa Lubelskiego może być traktowana również jako zwieńczenie 4-letniej kadencji Rektora PSW w Białej Podlaskiej prof. dr hab. Mieczysława Adamowicza i jego współpracy z innymi uczelniami w ramach Konferencji Rektorów KRePSZ oraz władzami samorządowymi miasta, powiatu i województwa.

Zakres tematyczny konferencji obejmował:

- Doświadczenia Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w zakresie uwarunkowań i perspektyw rozwoju,
- Działalność dydaktyczna – metodyka, organizacja, efekty,
- Badania naukowe i rozwój kadry,
- Finansowanie rozwoju – źródła, efektywność, bezpieczeństwo,
- Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe a rozwój lokalny i regionalny.

Dwudniowa konferencja obejmowała, poza otwarciem i podsumowaniem, cztery sesje plenarne, na których ogłoszono ponad 20 referatów, sesję pla-

katową, na której zaprezentowano 20 plakatów przygotowanych przez różne PWSZ-ty oraz 19 plakatów wykonanych przez gospodarzy. Kilkanaście referatów zostało nadesłanych do przygotowywanej publikacji pokonferencyjnej.

W konferencji uczestniczyli przedstawiciele 18 Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych, w tym rektorzy, prorektorzy, dziekani, kierownicy zakładów, kancle-rze i inni pracownicy. Swoją obecnością zaszczytili konferencję rektorzy: prof. zw. dr hab. Elżbieta Lonc – PWSZ im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu, prof. zw. dr hab. Ryszard Pisarski – PWSZ im. Witelona w Legnicy, prof. zw. dr hab. Tadeusz Dubicki – PWSZ we Włocławku, prof. nadzw. dr hab. Mirosław Pawlak – PWSZ w Koninie, prof. dr hab. inż. Wiesław Miczulski – PWSZ w Sulechowie, prof. nadzw. dr hab. Robert Charmas – PWSliP w Łomży,

prof. dr hab. Jan Draus – ustępujący rektor PWSW w Przemyślu.

W otwarciu konferencji uczestniczyli przedstawiciele lokalnych władz samorządowych, a prezydent Miasta Biała Podlaska Andrzej Czapski, obok wystąpienia okolicznościowego, wygłosił merytoryczny referat o roli wyższej uczelni zawodowej w kształtowaniu funkcji miasta Biała Podlaska. Prezydent A. Czapski złożył gratulacje władzom uczelni za dynamiczny rozwój w ostatnich latach i wysokie miejsce w rankingu PWSZ w Polsce.

Prof. dr hab. Elżbieta Lonc jako członek Prezydium Konferencji Rektorów PWSZ KRePSZ złożyła w czasie otwarcia obrad podziękowania za zorganizowanie konferencji i najlepsze życzenia od Przewodniczącego KRePSZ prof. Józefa Garbarczyka, Rektora PWSZ w Gnieźnie.

W pierwszej sesji plenarnej, której przewodniczyli prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Rektor elekt PSW w Białej Podlaskiej i prof. nadzw. dr hab. Mirosław Pawlak, Rektor PWSZ w Koninie, wygłoszono sześć referatów. Prof. M. Adamowicz przedstawił zakres przemian w systemie edukacji szkolnictwa wyższego Polski, regulacje prawne w okresie transformacji i ich skutki, realizację Procesu Bolońskiego, Krajowe Ramy Kwalifikacji oraz problemy zapewnienia jakości i strategii rozwoju w warunkach niżu demograficznego. Prof. J. Draus, były Rektor PWSW w Przemyślu w wystąpieniu „PWSZ w perspektywie 15 lat” ukazał tło przemian, jakie nastąpiły w tym segmencie szkolnictwa, wygrane szanse, możliwości i bariery lepszego i pełnego wykorzystania potencjału PWSZ. Prof. E. Lonc, Rektor PWSZ w Wałbrzychu, przedstawiła genezę i koncepcję kształcenia oraz ewolucję programów kształcenia w latach 1989-2013 w PWSZ, poczynając od specjalności w latach 1998-2004, poprzez ujednolicone, standardowe nauczanie na kierunkach studiów (2004-2011) do kształcenia w oparciu o Krajowe Ramy Kwalifikacji od 2012 r. Prof. M. Mikołajczak omówiła uwarunkowania i formy współpracy PWSZ w Lesznie z uczelniami akademickimi, zwłaszcza z uczelniami Poznania oraz uczelniami zagranicznymi wskazując, że współpraca między PWSZ a Uniwersytetem Adama Mickiewicza w Poznaniu jest korzystna dla obu stron. Prof. dr hab. W. Miczulski,

Rektor PWSZ w Sulechowie, w referacie pt. „Badania naukowe szansą rozwoju państwowych wyższych szkół zawodowych”, podniósł istotny, nieuregulowany prawnie obszar słabości PWSZ jakim są badania naukowe, które przy odpowiednim traktowaniu przez władze mogą być podstawą rozwoju własnych kadr naukowych i sposobem powiązania uczelni z praktyką. Referat zawierał także informacje o rozwoju infrastruktury dydaktyczno-badawczej oraz realizowanych projektach badawczo-rozwojowych, badawczych i wdrożeniowych oraz prowadzonej działalności innowacyjnej w różnych PWSZ. Zarówno referat jak i późniejsza dyskusja wskazywały na potrzebę wprowadzenia rozwiązań prawnych i finansowych umożliwiających uczelniom zawodowym prowadzenie badań naukowych, które w każdej są podstawą wysokiej jakości kształcenia, rozwoju kadry i możliwości intensyfikowania współpracy z praktyką.

Dr hab. Iwona Kowalska reprezentująca PWSZ w Białej Podlaskiej wygłosiła referat dotyczący kierunków polityki finansowej PWSZ w świetle uwarunkowań rozwoju szkolnictwa wyższego w XXI wieku. Autorka wskazała, że profil PWSZ stwarza potrzebę koncentrowania się na dostosowaniu kształcenia do potrzeb rynku pracy oraz możliwości pozyskiwania środków finansowych poprzez rozwijanie współpracy uczelni z otoczeniem gospodarczym. Do tego niezbędne jest podniesienie doświadczenia praktycznego wykładowców oraz modyfikacja kształcenia praktycznego i prowadzenie go we współpracy z przemysłem, instytucjami społecznymi i administracją publiczną.

Referat przedstawiony przez dr J. Marchel, wygłoszony zarówno z pozycji pracownika administracji publicznej jak i nauczyciela akademickiego, wskazał na rolę PSW w Białej Podlaskiej w budowaniu kapitału społecznego dla miasta i powiatu oraz umacnianiu więzi, jakie istnieją między uczelnią a mieszkańcami miasta i okolicznych miejscowości, które korzystają z dobrodziejstw funkcjonowania uczelni w Białej Podlaskiej.

Drugiej sesji plenarnej przewodniczyli: rektor PWSZ z Włocławka, prof. T. Dubicki i Rektor PWSIiP z Łomży – dr hab. Robert Charmas. Zaprezentowano 7 referatów, w tym dwa autorów z PSW Biała Podlaska. Większość referatów dotyczyła działalności i osiągnięć

poszczególnych uczelni, i tak dr hab. A. Mikołajczak prezentował referat dotyczący strategii rozwoju PWSZ w Lesznie na lata 2013-2016, dr I. Wróblewska zaprezentowała dorobek Państwowej Medycznej Wyższej Szkoły Zawodowej w Opolu, dr A. Zimny i dr R. Cieślak scharakteryzowali PWSZ w Koninie jako integralny element miasta i regionu. Dr T. Jemczura przedstawiła współdziałanie raciborskiej PWSZ ze środowiskiem lokalnym, a dr M. Krzemiński 11-letnie doświadczenia PWSZ we Włocławku i perspektywy działalności na następne lata. Autorzy reprezentujący uczelnię z Białej Podlaskiej wygłosili interesujące referaty dotyczące wykorzystania funduszy strukturalnych jako szansy na lepszy rozwój państwowych szkół wyższych (dr K. Świerczewska-Pietras i mgr Ł. Zbucki) oraz prowadzenia współpracy uczelni w sferze rekrutacji na studia z zespołem szkół ponadgimnazjalnych w Białej Podlaskiej. Ten referat, wygłoszony przez dr M. Borys, dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych nr 1 był napisany z uwzględnieniem spojrzenia na rekrutację zarówno od strony uczelni jak i średniej szkoły zawodowej.

W sesji trzeciej pierwszego dnia obrad, którą prowadzili prof. R. Pisarski i prof. Adamowicz prezentowali referaty prorektorzy dwóch wyższych uczelni zawodowych z Lubelszczyzny: z Zamościa i Białej Podlaskiej. Dr K. Chrzanowski z Zamościa omówił misję PWSZ w Zamościu w realizacji awansu edukacyjnego młodzieży regionu zamojskiego i scharakteryzował strukturę klientów zamojskiej uczelni. Dr W. Romanowicz przedstawił sytuację studentów cudzoziemców w uczelniach zawodowych w Polsce, których znaczna liczba studiuje zwłaszcza w trzech uczelniach woj. lubelskiego oraz w uczelniach woj. podkarpackiego. Tematem referatu wygłoszonego przez mgra M. Pyrę była społeczna odpowiedzialność PWSZ na przykładzie PSW w Białej Podlaskiej i potrzeba budowania takiej odpowiedzialności wśród różnych interesariuszy uczelni. Mgr J. Śmiłowski w referacie pt. „PWSZ w Skierniewicach w rozwoju regionu skierniewickiego i miasta Skierniewice” analizował znaczenie uczelni zawodowej w kontekście rozwoju społeczno-gospodarczego subregionu. Powiązany z tą tematyką był referat dr. K. Filipka i dr. T. Jurkiewicza prezentujący bada-

nia nad preferencjami wyboru kierunku studiów PSW w Białej Podlaskiej. Referat wygłoszony przez dr hab. H. Chodkiewicz poświęcony był zagadnieniom metodycznym w dydaktyce szkoły wyższej. Problematyka umiejętności czytania jako podstawy efektywnego studiowania wiedzy przedmiotowej na kierunkach filologicznych wzbudziła żywe zainteresowanie słuchaczy.

W przerwach obrad pierwszego dnia konferencji odbywały się również sesje plakatowe oraz zwiedzanie uczelni. Uczelnie z całego kraju nadesłały pełne treści i inwencji graficznej plakaty, które wzbogaciły estetycznie i treściowo merytoryczny program obrad plenarnych. Plakaty przygotowane przez Sekcję Nauki i Wydawnictw oraz poszczególne instytuty PSW i inne komór-

Można zauważyć że i w tym, wydawałoby się odizolowanym tajemniczym zakątku Polski, widoczne są skutki integracji Polski z Unią Europejską, widoczne zarówno w odnowionych obiektach klasztornych jak i w podejściu do życia i turystyki jego mieszkańców. Skutki integracji widoczne są także w Kodeńskim Sanktuarium Matki Bożej Kodeńskiej, prowadzonym w nowym stylu przez ojców Oblatów. Spokój i zacisze Polesia najbardziej widoczne jest w drewnianej Świątyni Unickiej w Kostomłotach, gdzie proboszcz, niezwykle człowiek i duchowny, jak ostatni Mohikanin podtrzymuje, niegdyś bardzo żywe, tradycje tego regionu i Kresów rozciągających się poza graniczną rzeką Bug.

Ostatnią, czwartą sesję prowadzili prof. E. Lonc i dr S. Lis, prorektor PWSZ

licencjatów i inżynierów. Dr Monika Łęska w referacie poświęconym wdrażaniu systemu monitorowania kariery zawodowej absolwentów i działalności biura karier w PSW w Białej Podlaskiej naświetliła istotę problemów, jakie stały w tym obszarze przed uczelniami i niesprecyzowane jeszcze przez resort sposoby ich rozwiązywania. Dr E. Dresler naświetliła na podstawie realizowanego projektu zagadnienia luki kompetencyjnej na lokalnym rynku pracy. O problemach edukacyjnych traktowały także dwa ostatnie referaty autorstwa mgr E. Pawłowicz i Małgorzaty Zaśkiewicz, które przedstawiły PSW w Białej Podlaskiej w opiniach osób niepełnosprawnych i dr A. Jakubowicz, która poddała analizie ofertę edukacyjną Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w kontek-

”

Konferencja wskazała na to, że PWSZ-ty to nowoczesne, dynamicznie rozwijające się i mające perspektywy dalszego rozwoju uczelnie. Aktualny model powinien być uzupełniony działaniami i środkami umożliwiającymi rozwój badań naukowych i własnej kadry ze stopniami i tytułami naukowymi. Szanse na dalsze sukcesy należy też upatrywać w umacnianiu współpracy z bliskim i dalszym otoczeniem biznesowym i społecznym.

”

ki organizacyjne wcale nie ustępowały tym wskazanym wcześniej oraz plakatom udostępnionym przez Wydawnictwo Perspektywy. Plakaty zawierające unikalne informacje o PWSZ, jak np. informujące o rozwoju kadry, działalności wydawniczej czy współpracy naukowo-badawczej z otoczeniem będą wykorzystane przez poszczególne uczelnie przy innych okazjach.

Pierwszy dzień konferencji zakończył się uroczystą kolacją i koncertem chóru „Polesie” z Brześcia, prowadzonego przez Stowarzyszenie Polska Macierz Szkolna.

Przed południem drugiego dnia konferencji zorganizowano wyjazd terenowy do trzech obiektów sakralnych reprezentujących trzy formy chrześcijaństwa na Polesiu. Zwiedzano najpierw Prawosławny Zespół Klasztorny w Jabłecznej, z którego wywodzi się elita duchowieństwa kościoła prawosławnego w Polsce. Jabłeczna to godne podziwu miejsce spotkania unikalnej przyrody i tradycji chrześcijaństwa wschodniego.

w Tarnobrzegu. W jej trakcie wygłoszono 5 referatów, których autorami byli pracownicy PSW w Białej Podlaskiej. Referat prof. M. Adamowicza koncentrował się na uwarunkowaniach i skutkach praktycznego modelu kształcenia, który aktualnie jest realizowany głównie na studiach medycznych i inżynierskich, a który stanie się według zapowiedzi resortu obowiązującym modelem na wszystkich kierunkach studiów prowadzonych w PWSZ. Zarówno z referatu, jak i dyskusji wynikało, że rozwój praktycznego modelu pociąga zwiększenie kosztochłonności, co powinno być uwzględniane w algorytmie podziału dotacji na kształcenie. PWSZ winny też uzyskać większy dostęp do środków na działalność naukowo-badawczą i wdrożeniową. Do sukcesu tego modelu kształcenia potrzebne jest doksztalcenie nauczycieli, silniejsze powiązanie z otoczeniem gospodarczym i społecznym i zwiększenie zaangażowania instytucji rynku pracy i przedsiębiorstw zainteresowanych treściami nauczania

ście wykorzystania funduszy europejskich.

Szereg referatów, które zostały przygotowane na konferencję nie mogło być wygłoszonych z powodu nieprzybycia na konferencję bądź też wcześniejszego wyjazdu autorów albo też zwykłego braku czasu. Wszystkie referaty, po uprzedniej ocenie recenzentów jak też plakaty zostaną umieszczone w przygotowywanym wydawnictwie książkowym.

W sumie konferencja spełniła stawiane przed nią cele. Wskazała na to, że PWSZ-ty to nowoczesne, dynamicznie rozwijające się i mające perspektywy dalszego rozwoju uczelnie. Aktualny model powinien być uzupełniony działaniami i środkami umożliwiającymi rozwój badań naukowych i własny kadry ze stopniami i tytułami naukowymi. Szanse na dalsze sukcesy należy też upatrywać w umacnianiu współpracy z bliskim i dalszym otoczeniem biznesowym i społecznym.

*Prof. zw. dr hab. dr h.c.
Mieczysław Adamowicz
Rektor PSW w Białej Podlaskiej
w kadencji 2009-2013*

Kalendarium

czerwiec – sierpień 2013

Czerwiec

3 czerwca

– PSW **gościła delegację z Nowomoskowska (Ukraina)**. Była to pierwsza rewizyta w związku z pobytem delegacji PSW na Ukrainie (Dniepropietrowsk) pod koniec stycznia b.r., podczas którego przeprowadzane były spotkania z maturzystami i nauczycielami szkół średnich. Uczelnię odwiedzili przedstawiciele miasta Nowomoskowsk: mer miasta, Sergij Moroz, zastępca mera – Tatiana Dakowa, przedstawiciel Rady Miasta – Andriej Maksimienko, przedstawiciel ds. Kultury i Nauki; przedstawiciel Starostwa Białskiego – wicestarosta Jan Bajkowski, przedstawiciel Naukowo-Metodycznego Centrum „Nauka Dwojga Narodów” w Dniepropietrowsku – Lucjan Pawluk. Gości powitał prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Rektor Elekt PSW. Rozmowy toczyły się wokół współpracy partnerskiej z miastem Nowomoskowsk w zakresie:

badań naukowych, publikacji, organizacji konferencji, wspólnych projektów, wymiany kadry, a przede wszystkim w zakresie współpracy ze szkołami średnimi. Goście zwiedzali bazę PSW, m.in. główny budynek, aule, Telecentrum, Centrum Badań nad Innowacjami oraz Dom Studenta (zdjęcie 1).

12 czerwca

– podczas Gali Finałowej Programu „Uczelnia Liderów 2013” w Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego Rektor PSW prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz odebrał **certyfikat III edycji Ogólnopolskiego Konkursu i Programu Certyfikacji „Uczelnia Liderów 2013”, pod patronatem Prof. Jerzego Buzka**, Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego w latach 2009-2012, organizowanego przez Fundację Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego. W programie „Uczelnia Liderów” certyfikaty jakości uzyskują szkoły wyższe, które podejmują skuteczne wysiłki, by kształcić absolwentów twórczych, kreatywnych, wyposażonych

w szerokie umiejętności praktyczne i przez to atrakcyjne dla rynku pracy. Certyfikaty przyznano uczelniom, których absolwenci są przygotowani do pełnienia ról zawodowych zgodnych z profilem ich wykształcenia, oraz uczelniom wyróżniającym się jako ośrodki inwestujące we współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym i podejmujące działania w kierunku rozwijania wśród studentów postaw proprzedsiębiorczych i innowacyjnych (zdjęcie 2, 3).

13 czerwca

– odbyło się **III Białskie Spotkanie Socjologiczne pt. „Studenci kierunku socjologia jako przyszli dziennikarze”**. Gościem specjalnym spotkania był **Pan Mateusz Orzechowski** – założyciel i właściciel wydawnictwa „Wspólnota”, które wydaje 5 tytułów prasowych o łącznym nakładzie ponad 20 tys. egzemplarzy i jest prasowym liderem w północnej Lubelszczyźnie. Spotkanie zostało zorganizowane przez Instytut Socjologii PSW, zaś spotkaniu przewodniczył Rektor

(zdj. 1)

Elekt, prof. zw. dr hab. Józef Bergier. Efektem tego spotkania było nawiązanie bliższej współpracy Instytutu Socjologii z wydawnictwem „Wspólnota”, a przede wszystkim z tygodnikiem „Wspólnota Bialska”. Dzięki tej współpracy, studenci socjologii będą mogli odbywać praktyki dziennikarskie w tym tygodniku, realizować sondaże na jego potrzeby, a doświadczeni dziennikarze będą zapraszani na spotkania ze studentami w ramach zajęć programowych na socjologii.

20 czerwca

– zaledwie pół roku po podpisaniu porozumienia o współpracy na potrzeby uruchomienia nowego kierunku studiów Inżynieria geologiczna pomiędzy Rektorem PSW prof. zw. dr. hab. Mieczysławem Adamowiczem a Dyrektorem Państwowego Instytutu Geologicznego-Państwowego Instytutu Badawczego prof. dr. hab. Jerzym Nawrockim, **uchwałą Prezydium Polskiej Komisji**

Akredytacyjnej PSW w Białej Podlaskiej otrzymała uprawnienia do prowadzenia tego kierunku. W ramach tego kierunku uczelnia kształcić będzie na specjalnościach: hydrogeologia, geologia inżynierska oraz geologia środowiskowa w aspekcie poszukiwania i eksploatacji złóż.

Szczególnie istotne dla prowadzenia nowego otwartego kierunku będzie Centrum Badań nad Innowacjami PSW i laboratoria Naukowo-Badawcze Instytutu Budownictwa i Informatyki, które zostały wyposażone w Mikroskop AFM z wbudowanym spektrometrem Romanowskim umożliwiającym obserwację struktur stałych jak i materiałów organicznych w ich naturalnym środowisku. Z uwagi na rozwój bazy naukowej PSW w przyszłości będą mogły być również wykorzystane laboratoria budowanego obecnie Regionalnego Centrum Badań Środowiska, rolnictwa i technologii innowacyjnych EKO-AGRO-TECH, w tym Laboratorium Ana-

liz Geośrodowiskowych, w którym będą prowadzone badania w zakresie analiz środowiskowych oraz w zakresie fizyki budowli. Prof. dr hab. Jerzy Nawrocki zaznaczył, że PIG-PIB zobowiązał się do wskazania kadry naukowo-dydaktycznej, która będzie brała udział w wprowadzeniu zajęć dydaktycznych na kierunku Inżynieria geologiczna, zaś prof. zw. dr hab. Józef Bergier wyraził nadzieję, iż dzięki współpracy PSW z PIG-PIB w pobliżu Uczelni powstanie stacja badawcza, która przyczyni się do rozwoju badań w dziedzinie geologii.

27-28 czerwca

– Przedstawiciele blisko 20 Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w Polsce obradowali podczas **Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Państwowe Wyższe**

(zdj. 2)

(zdj. 3)

Szkoły Zawodowe w Polsce: dokonania, stan obecny, perspektywy". Organizatorem konferencji była Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Patronat nad wydarzeniem objęli: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, prof. Barbara Kudrycka oraz Marszałek Województwa Lubelskiego, Krzysztof Hetman.

Organizacja konferencji wpisana się w ważne wydarzenie dla Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych, jakim jest jubileusz 15-lecia tego typu szkół. Wydarzenie to było więc okazją do próby podsumowania tych piętnastu lat funkcjonowania, co podkreślał Rektor PSW w Białej Podlaskiej, prof. Mieczysław Adamowicz. – Cały czas jest to okres kształtowania się, jednocześnie z drugiej strony szkoły te uzyskały już solidne fundamenty do dalszego stabilnego funkcjonowania. PSW pozwalają na przywrócenie praktycznego modelu kształcenia. Są to szkoły lokalne, funkcjonujące bardzo blisko społeczeństwa. Umożliwiają łączenie kształcenia z biznesem i rynkiem pracy – zaznaczył Rektor. Z kolei dr hab. Waclaw Rapak, Prorektor ds. współpracy i rozwoju PWSZ w Tarnowie stwierdził, że sukces PWSZ obrazują liczby, które pokazane zostały w raporcie dotyczącym funkcjonowania PWSZ-tów, przygotowanym przez „Perspektywy” i Konferencję Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych – przykładowo, liczba ponad 200 tys. absolwentów, które ukończyły ten typ szkół. – Państwowe Wyższe Szkoły Zawodowe są drogą, którą młodzi ludzie wybierają i one istnieją w ich świadomości – ocenił. Więcej na temat konferencji piszemy na str. 9-11

Lipiec

3 lipca

– Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej gościła **delega-**

cję przedstawicieli administracji lokalnej i organizacji pozarządowych z Mołdawii.

Grupa licząca 16 osób odbywała wizytę studyjną w Polsce w ramach projektu „Przygotowanie mołdawskich wspólnot lokalnych do efektywnej absorpcji funduszy z europejskich programów współpracy transgranicznej”. W czasie całej wizyty goście odwiedzili Warszawę (Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Wspólny Sekretariat Techniczny Programu Współpracy Transgranicznej Polska-Ukraina-Białoruś 2007-2013, etc.) oraz wybrane regiony realizujące projekty transgraniczne. W związku z tym, iż PSW w Białej Podlaskiej należy do regionalnych liderów w realizacji projektów współpracy transgranicznej, plan wizyty przewidywał również wizytę na naszej Uczelni. Podczas wizyty przedstawiciele Sekcji Projektów i Funduszy Europejskich podzielili się z mołdawskimi gośćmi doświadczeniami we wdrażaniu transgranicznych programów finansowanych przez Unię Europejską. Zaprezentowano projekty realizowane w ramach współpracy transgranicznej – ich cele, rezultaty, doświadczenia w realizacji, strukturę zarządzania, rady dla Mołdawian w zakresie unikania ewentualnych błędów. Po prezentacji goście zwiedzili Uczelnię, Dom studenta oraz Centrum Badań nad Innowacjami. Wizyta może być początkiem współpracy pomiędzy instytucjami z Polski i Mołdawii (zdjęcie 4).

4 lipca

– Decyzją Centralnego Biura Certyfikacji Krajowej **PSW w Białej Podlaskiej znalazła się w gronie najlepszych Uczelni Wyższych w Polsce.** Konkurs ma na celu wybór oraz promocję najlepszych placówek oświatowych, publicznych i prywatnych na terenie Polski. Priorytetem dla Organizatora oraz Patronów Medialnych jest propagowanie wysokich standardów edukacyjnych oraz w przypadku uczelni wyższych – aktywne wspieranie współpracy ze środowiskiem

gospodarczym i biznesowym. „Laureatów Konkursu charakteryzuje wysoka jakość kształcenia, w tym bogaty zakres zajęć merytorycznych oraz praktycznych, prowadzonych w przystępny i rzetelny sposób. To kompetentna kadra, dbałość o zapewnienie komfortowych warunków oraz przyjaznej atmosfery sprzyjających nauce” – czytamy na stronie internetowej CBCK. Otrzymanie nominacji do Godła stanowi uhonorowanie pozycji placówki na rynku, jej wkładu w rozwój edukacji oraz autorytetu, jakim cieszy się wśród uczniów i specjalistów branżowych. Oficjalne ogłoszenie Laureatów planowane jest podczas uroczystej Gali Finałowej Konkursu we wrześniu 2013 r. w Hotelu Marriott w Warszawie.

15 lipca

– PSW w Białej Podlaskiej **podpisała umowę z firmą Budomex, dotyczącą ukończenia budowy hali sportowej z zapleczem dydaktycznym.** W spotkaniu, podczas którego podpisano umowę, uczestniczyli: prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz, Rektor PSW, prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Rektor Elekt, Eugeniusz Izdebski – Prezes firmy Budomex oraz Sławomir Wasilewski – Wiceprezes. Środki na tę inwestycję Uczelnia uzyskała z Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie. – To dobra wiadomość nie tylko dla uczelni i społeczności akademickiej, ale również dla mieszkańców Białej Podlaskiej – przyznał prof. Mieczysław Adamowicz, rektor PSW. Hala sportowa na 400 miejsc będzie stanowić istotną część infrastruktury Uczelni. W jej skład wejdzie również część biurowo-dydaktyczna oraz część rekreacyjna z kompleksem odnowy biologicznej i siłownią (zdjęcie 5).

Informacje przekazane przez Sekcję Promocji i Kształcenia Ustawicznego, Sekcję Projektów i Funduszy Europejskich, Instytut Socjologii; www.pswbp.pl

(zdj. 4)

(zdj. 5)

Między chrześcijańskim Wschodem a Zachodem

Parafia obrządku bizantyjsko-słowiańskiego w Kostomłotach

Jako jedynie obecnie funkcjonująca parafia obrządku bizantyjsko-słowiańskiego w Kostomłotach stale budzi wśród turystów jak i miejscowych mieszkańców duże zainteresowanie i jest miejscem chętnie przez nich odwiedzanym. Na przestrzeni kilkuset lat narosło wiele nieścisłości i nadinterpretacji dotyczących powstania i funkcjonowania Kościoła unickiego, co w wielu sytuacjach rzutowało na zintensyfikowanie wzajemnych antagonizmów wśród miejscowej ludności.

Parafia Unicka pw. św. Męczennika Nikity w Kostomłotach

Badacze pogranicza religijnego ciągle wykazują dużą ciekawość w poznaniu kształtowania się świadomości unickiej wśród ludności zamieszkującej Południowe Podlasie. W potoku wielu tendencyjnych interpretacji i niedomówień postanowiłem w sposób wielce skrótowy ukazać niektóre aspekty i uwarunkowania funkcjonowania Kościoła unickiego na Podlasiu. Z uwagi na charakter publikacji w zasadniczy sposób skupię się na funkcjonowaniu parafii neounickiej w Kostomłotach.

We wczesnym średniowieczu Słowianie zajmowali rozległe tereny w Europie Wschodniej i Środkowej. Jednocześnie obszary te przez cały ten okres znajdowały się na peryferiach cesarstwa zachodniego i bizantyjskiego. Ludność zamieszkująca na tych terenach od wieku IX rozpoczęła tworzyć struktury państwowe. Równolegle wobec nowopowstałych państw i ich mieszkańców rozpoczęły

się działania misyjne ze strony Kościoła rzymskiego i bizantyjskiego. W wielu wypadkach państwa te stały się nie tylko podmiotem, ale przedmiotem działań misyjnych. Obszary dzisiejszego Południowego Podlasia na początku zostały objęte wpływami bizantyjskimi, które docierały najpierw z południa w wyniku misji św. Cyryla i Metodego oraz ze wschodu poprzez ziemie ruskie. Prawdopodobnie zarówno mieszkańcy Kostomłotów jak i ludność wielu ówczesnych miejscowości i miast na tym terenie byli poddawani chrystianizacji ze Wschodu i Zachodu.

W wyniku wielu uwarunkowań politycznych i społecznych w 1054 następuje formalny rozłam w chrześcijaństwie, w wyniku czego wyłaniają się dwa podstawowe ośrodki Kościoła chrześcijańskiego – zachodni z siedzibą w Rzymie i wschodni w Konstantynopolu. Z czasem następuje coraz większy rozdział i wzajemna niechęć, a bezpośrednim sty-

mulatorem działania obu Kościołów staje się powiększenie wpływów w ówczesnych państwach. Te zabiegi Kościołów mają swoje odzwierciedlenie wśród lokalnych społeczności, bowiem bardzo często do kształtowania świadomości narodowej mieszkańców danego regionu wykorzystuje się religię, a w szczególności jej konfesyjny wymiar.

W XVI wieku w wyniku włączenia do Rzeczypospolitej wielu terenów wschodniej Europy, na których mieszka ludność należąca do wielu narodów i religii, powstaje koncepcja unii państwowej, która zostaje zawarta w 1569 roku i funkcjonuje w historiografii jako unia lubelska. Pewnym dopełnieniem koncepcji unijnych staje się tzw. unia brzeska, która dotyczyła sfery religijnej, a właściwie ograniczała się do podporządkowania się instytucji Kościoła prawosławnego pod władzę Rzymu.

Problem unii – jak pisze A. Mironowicz – był i jest punktem niezgody między Kościołami prawosławnym i rzymskokatolickim. Sposób przedstawiania unii kościelnej przez historyków Kościoła można podzielić na dwie zasadnicze grupy: prace autorów prezentujące poglądy środowisk związanych z Kościołem rzymskokatolickim i opracowania historyków związanych z Kościołem prawosławnym. Różne są też opinie na temat przyczyn i skutków zawarcia unii.

Do głównych przyczyn wspomniany autor zalicza:

1. niewłaściwy stosunek królów polskich do cerkwi prawosławnej, a zwłaszcza brak należytej z ich strony opieki;
2. upadek moralny duchowieństwa prawosławnego;
3. negatywną politykę patriarchatu konstantynopolańskiego wobec cerkwi ruskiej;

4. dążenie Kościoła katolickiego do zaciągnięcia wpływów na tereny, gdzie dominował Kościół prawosławny, a tym samym do podporządkowania władzy papieskiej;
5. obawa przed podporządkowaniem Cerkwi prawosławnej w Rzeczypospolitej – Moskwie;
6. konflikt pomiędzy hierarchią a bractwami cerkiewnymi;
7. dążenie do spolonizowania przez unię społeczności ruskiej;
8. odrodzenie się tendencji unijnych w Kościele katolickim.

Unia pomiędzy Kościołem prawosławnym a łańskim została zawarta w październiku 1596 roku. Faktycznie podzieliła Cerkiew prawosławną na dwa obozy: 1) unicki – w którym znalazł się metropolita kijowski Michał Rahoza oraz pięciu innych biskupów, popieranych przez króla i Kościół katolicki; 2) dyzunicki (prawosławny) – popierany przez większość duchowieństwa, dwóch biskupów oraz pod patronatem księcia Konstantego Ostrogińskiego. Unia, która w zamyśle jej twórców miała łączyć oba wyznania spowodowała utworzenie na ziemiach Rzeczypospolitej obok dotychczasowego obrządku łańskiego i wschodniego także tzw. obrządku greckiego uznającego jednak władzę papieża. Wydany przez króla dekret formalnie zdelegalizował hierarchię prawosławną, a za jedyną, oficjalną uznał hierarchię unicką z metropolitą i podległymi jemu biskupami. Dla większości kleru jak i szlachty katolickiej fakt zawarcia unii kościelnej był sprawą obojętną, jakkolwiek rozbudowujący na wschodzie swe latyfundia magnaci czy działająca tam szlachta mogli przypuszczać, że w ten sposób uzyskają pełniejsze podporządkowanie sobie prawosławnych poddanych.

Bardzo trafnie konsekwencje zawarcia unii ujął K. Chodynicki. „Dla wierzącego katolika – pisał – przyłączenie do jedności kościelnej wyznawców obrządku wschodniego jest czynem chwalebny, dla prawosławnego, który szczerze wierzy w dogmaty Kościoła prawosławnego fakt odstąpienia od tego Kościoła przez część jego biskupów zasługuje na potępienie”. Rozwój Kościoła prawosławnego na Litwie jak i w Koronie jeszcze przed zawarciem unii napotykał na wiele trudności ze strony polskich władców. Począwszy od Władysława Jagiełły zostają wydawane „zakazy budowy świątyń”, czy zakazy „zawierania małżeństw z prawosławnymi czy chrztu prawosławnego” oraz ograniczenia związane ze swobodą wykonywania kultu. Zakazy te czy ograniczenia w rzeczywistości nie były

przestrzegane. Innym zjawiskiem tamtego okresu było tzw. „prawo podawania”, które pozwalało oddawać cerkwie czy klasztorowi właścicielom ziemskim na terenie, których znajdowała się dana świątynia. Właściciel ten również miał wpływ na obsadę stanowiska duchownego i miał „prawo decyzji zarówno w sprawach majątkowych jak sądowniczych”.

W tych okolicznościach w Kostomłotach prawdopodobnie w roku 1631 powstaje parafia unicka, a wymiernym faktem tego zdarzenia staje się ufundowanie przez mieszkankę Pryłuk Teodorę wraz z rodziną ikony św. Nikity. Z tego jednoznacznie wynika, że mieszkańcy Kostomłotów od samego początku związani byli z chrześcijaństwem wschodnim. Parafia unicka istniała w Kostomłotach do 1875 roku, kiedy to rząd carski skasował ostatnią diecezję unicką na terenie Królestwa. Do takiej sytuacji doszło w wyniku działań wielu państw oraz uwarunkowań historycznych. Nie wchodząc w szczegółową analizę należy wskazać przede wszystkim wojnę polsko-rosyjską i trzeci rozbiór Polski, w wyniku czego ludność prawosławna znalazła się pod jurysdykcją rosyjskiego Kościoła prawosławnego. Kościół prawosławny zostaje skutecznie wciągnięty w politykę rządu carskiego względem ludności grekokatolickiej. Od czasów Mikołaja I podjęto planowe, systematyczne działania w kierunku likwidacji unii. Ogromną rolę w likwidacji unii odegrał biskup Siemaszko, który przygotował plan połączenia Kościoła unickiego z prawosławiem. O ile na Wołyniu, Litwie czy Białorusi ludność unicka stosunkowo chętnie przechodziła na prawosławie, to na Podlasiu i Chełmszczyźnie formalne połączenie Kościołów nie nastąpiło. Po tym jak administratorem diecezji został Popiel, nastąpiły prześladowania unitów i różne inne formy nacisku. W 1875 parafia unicka w Kostomłotach zostaje zamieniona na prawosławną, a proboszczem zostaje ks. W. Ugrinowicz. Do nowej sytuacji miejscowa ludność początkowo odnosiła się niechętnie, jednak z czasem wszystko uległo normalizacji.

W 1905 roku na mocy ukazu tolerancyjnego wydanego przez cara wiele tysięcy prawosławnych z Podlasia, którzy świadomie związani byli z Kościołem rzymskokatolickim przeszło na katolicyzm. W Kostomłotach nic się nie zmieniło. Parafia prawosławna istniała tu aż do 1915 roku, kiedy to Rosjanie ustępujący przed nacierającą armią niemiecką przeprowadzają ewakuację całych wsi nadbużańskich w głąb cesarstwa. Wszyscy mieszkańcy Kostomłotów zostają wywiezieni. Część tra-

fia na Ural, inni na Ukrainę, jeszcze inni na Syberię.

Po wybuchu wojny domowej w Rosji większość ludzi z Kostomłotów wróciła do rodzinnej wsi. Zastali tam zniszczone gospodarstwa i nie obsiane pola. Często niedożywieni i wycieńczeni tułaczką zapadali na różne choroby, żyło im się bardzo ciężko. Przybywając z Rosji mieszkańcy zastali nienaruszoną cerkiew, choć bez żadnego duchownego. Następuje trudny okres w historii Kostomłotów walki o charakter parafii i cerkwi.

Gdy Polska odzyskała niepodległość, kilka rodzin (było ich może siedem lub osiem), które przechowały żywą świadomość unicką, wystąpiło do ówczesnego biskupa siedleckiego z prośbą o reaktywowanie w Kostomłotach parafii unickiej, a mąż jednej z mieszkank tej wsi Marii Ostapiuk pamięta, że po pierwszej wojnie były spory o cerkiew między unitami a prawosławnymi, których we wsi była większość. Były dwie kłódki od cerkwi, jedni i drudzy zamykali i kłócili się, kto ma prawo do świątyni. Spory ustały dopiero po przybyciu policji i przedstawicieli lokalnych władz, które ostatecznie cerkiew przyznały unitom. Parafię obrządku bizantyjsko-słowiańskiego (neounicką) w Kostomłotach utworzono w 1927 roku, a pierwszym duszpasterzem kostomłockiej parafii został ks. Eugeniusz Różycki, były duchowny prawosławny. Przez 13 lat (1927-1940) przewinęło się przez parafię neounicką 10 księży. Byli to z reguły duchowni prawosławni, którzy z różnych powodów opuszczali swój Kościół, aby po pewnym czasie z powrotem do niego wrócić – stąd tyle zmian. W 1938 roku parafia neounicka liczyła 233 osoby na 832 wszystkich mieszkańców Kostomłotów – większość stanowili prawosławni.

Pieczę duszpasterską od 1940 roku sprawował ks. Aleksander Przyłucki (w pamięci miejscowych zwany Pryłuckim). Jako Podlasiak po wieloletniej tułaczce wrócił na Podlasie, do diecezji siedleckiej. Poprzednio pracował na unickich parafiach w różnych zakątkach kraju. Żył skromnie i ubogo. Utrzymywał się głównie z pracy w ogrodzie, uprawiając warzywa i sprzedając je okolicznym ludziom.

W 1947 roku w ramach akcji „Wisła” wszystkich – jak wspomina jedna z mieszkank Kostomłotów – którzy nie poszli do Kościoła rzymskokatolickiego i nie zmienili wyznania, wywieziono. Jako, że takich, którzy zdecydowali się na zmianę wyznania było mało, więc wieś zimą 1947 roku była pustkowiem. Inne parafie unickie z powodu braku wiernych i duszpasterzy przeżywały głęboką zapaść.

W tym czasie do Kostomłotów przyjeżdżają repatrianci z za Buga, są to głównie katolicy. Wychodząc niejako naprzeciw potrzebom nowo przybyłym ks. Aleksander wprowadza kalendarz gregoriański. Wszyscy mieszkańcy uczestniczą w nabożeństwach odprawianych w obrządku wschodnim, którego gorącym zwolennikiem był ks. Przyłucki. Przywiązanie tego księdza do obrządku wschodniego doskonale ilustruje fakt, jaki zdarzył się pod koniec lat 40-tych, gdy biskup siedlecki Ignacy Świrski proponował mu, aby przeszedł z parafią na obrządek łańciski, on odpowiedział: „Ekscelencjo, ja w greckim obrządku się urodziłem, wychowałem, wykształciłem i teraz nie będę języka przekręcał na saecula saeculorum”.

Następcą ks. Przyłuckiego w roku 1967 został o. Roman Piętka, który głęboko zapisał się w pamięci miejscowych mieszkańców jako dobry gospodarz i duszpasterz. Proboszczem parafii w Kostomłotach był do 2007 roku. Zmarł w 2011 roku w Lublinie i tam został pochowany.

W kontaktach międzyludzkich postanowił nie wnikać w sprawy narodowościowe. –Swoje kapłaństwo – jak sam mówił – realizuję w jedności z Chrystusem, służąc ludziom w greckim obrządku. Bóg chciał, abym ukończył filologię klasyczną i poznał cały kontekst antycznego chrześcijaństwa. Te Knigi cerkiewne są moją duchową strawą. Ich teksty są moją duchową strawą. Ich teksty dają mi duchową ciszę i siłę do pracy.

W tym okresie w parafii nastąpiło wiele zmian, m.in. od lipca 1998 roku w kostomłockiej cerkwi znajdują się relikwie błogosławionych męczenników unickich z Pratulina, którym miejscowa społeczność oddaje należytą cześć. Na 350-lecie parafii w 1981 roku, przeprowadzono kapitalny remont cerkwi. W 90-tych latach dzięki ofiarom parafian, przyjaciół i pielgrzymów położono temperową polichromię i wyłożono ikonostas. W 1999 roku postawiono nową cerkiewkę – połowy ołtarz – pod wezwaniem Przemienienia Pańskiego. Jest to pomnik Jubileuszu 2000-lecia.

Obecnie parafia liczy 147 wiernych i podlega jurysdykcji ordynariuszowi łańciskiej Diecezji Siedleckiej, a proboszczem parafii jest ks. Zbigniew Nikoniuk.

W odczuciu znacznej części historyków, Unia stanowiła poważne źródło konfliktów wyznaniowych i politycznych. Nie spełniła też pokładanych w niej nadziei wiązania ludności ruskiej z Kościołem katolickim i państwem polskim. Nie spełniła też funkcji jednoczeniowych w ramach ruchu ekume-

nicznego, bowiem na spotkaniu w Balamand w 1993 roku Komisja Mieszana katolicko-prawosławna, której skład ze strony katolickiej wyznaczył papież Jan Paweł II oświadczyła, że uniatyzm utożsamia się z prozelityzmem, czyli błędną formą ewangelizacji, polegającą na nawracaniu z chrześcijaństwa na chrześcijaństwo. W tym kontekście wytłumaczalny staje się fakt słabej identyfikacji mieszkańców Kostomłotów z Kościołem katolickim. W badaniach terenowych przeprowadzonych w 2000 roku wśród unitów z Kostomłotów wynika, że na pytanie, do kogo są najbardziej podobni pod względem wiary i obrzędowości, aż 43% z nich odpowiedziało, że do prawosławnych, a 32% do katolików. W związku z tym nie dziwi fakt, że część mieszkańców Kostomłotów – nominalnych unitów – zdecydowało się na konwersję do reaktywowanej w 2003 roku parafii prawosławnej. Należy sądzić, że jest to wynikiem dość dużej izolacji parafii, jej proboszczów i samej idei unii przez dominujący na tym terenie Kościół rzymskokatolicki i całkowitą negację koncepcji unii przez Kościół prawosławny. Współcześni unicy z Kostomłotów – pomimo wyraźnych działań obecnego proboszcza w kształtowaniu tożsamości katolickiej wśród swoich parafian – w dalszym ciągu są na uboczu głównych nurtów chrześcijańskich.

Z jednej strony są i chcą być katolikami w kontekście podległości papieża, jednak w bezpośrednich i pośrednich kontaktach z duchownymi i wiernymi Kościoła rzymskokatolickiego poprzez swoją inność odczuwają niższość, często czują się gorsi, w wielu wypadkach są katolikami drugiej kategorii. Wielokrotnie tego doświadczył poprzedni proboszcz parafii, o. Roman, który w osobistej rozmowie ze mną przyznał, że w wielu przypadkach ze strony kleru katolickiego spotkał się z silnym ostracyzmem, a w licznych sytuacjach czuł się zmarginalizowany. Dobitym tego przykładem był zakaz prowadzenia przez niego nabożeństw w obrządku słowiańskim w położonym nieopodal Janowa Podlaskiego Pawłowie. Być może jest to jedna z przyczyn likwidacji parafii unickich na terenie Podlasia. Głęboko zastanawia fakt, że w miejscowościach prześladowania unitów w okresie zaborów, np. Drelowie czy Pratulinie obecnie nie funkcjonują parafie neounickie.

Z drugiej strony unicy z Kostomłotów opierając się o duchowość i obrzędowość chrześcijańskiego Wschodu nie są na tyle ortodoksyjni jak prawosławni. Z cytowanych uprzednio badań wynika, że ludność rzymskokatolicka Południowego Podlasia

również bardziej upodabnia unitów do prawosławnych (43%) niż do katolików (32%). Również liczne modyfikacje łańciskiego obrządku słowiańskiego doprowadziły do niejasnego rozumienia Tradycji jako źródła wiary. W związku z tym w praktyce bardzo trudno jest opisać i określić duchowość i tożsamość unicką, przy zróżnicowanych w wielu aspektach źródłach i koncepcjach teologicznych. Należy utrzymywać, że w dniu dzisiejszym unicy z Kostomłotów w sensie emocjonalnym są znacznie bliżej Kościoła rzymskokatolickiego niż prawosławnego. Prawdopodobnie taka sytuacja jest wynikiem wielu okoliczności i uwarunkowań, do których zaliczyłbym m.in. postawę obecnego proboszcza, który jest duchownym rzymskokatolickim, włączenie parafii unickiej pod jurysdykcję biskupa łańciskiego, a nie unickiego, liczbowym wzrostem małżeństw mieszanych wyznaniowo w parafii, udziałem dzieci i młodzieży w katechezie prowadzonej przez Kościół rzymskokatolicki i powszechnymi tendencjami utożsamiania katolicyzmu z polsnością, a prawosławia z rosyjskością.

Ta sytuacja z pewnością w przyszłości będzie tematem wielu naukowych dociekań i badań społecznych wśród oryginalnej społeczności z Kostomłotów. Pomimo dużego zainteresowania parafią unicką w dalszym ciągu brakuje naukowego namysłu i obiektywnych opracowań dotyczących współcześnie żyjących mieszkańców Kostomłotów. Na dzień dzisiejszy jest to urokliwa i specyficzna miejscowość zamieszkała przez życzliwych i przyjaznych turystom ludzi.

doc. dr Wiesław Romanowicz
Zdjęcia: Joanna Żuk; Wikimedia Commons

Ks. Zbigniew Nikoniuk, proboszcz parafii

SENAT AKADEMICKI

Z prac Senatu IV Kadencji PSW im. Pap

16 maja 2013 roku odbyło się siódme posiedzenie Senatu Akademickiego IV kadencji

Informacje Rektora, prof. M. Adamowicza:

- w dniach 26-27.05 przeprowadzono kontrolę PKA na kierunku Informatyka;
- od 1 maja przez cały miesiąc istnieje możliwość korzystania z 5600 książek najlepszych polskich wydawców w serwisie e-book Libra;
- 08-15.05 – ogólnopolska akcja promowania czytelnictwa, bibliotek i bibliotekarzy. Biblioteka PSW ogłosiła abolicję dla Czytelników przetrzymujących książki. W czasie trwania Tygodnia Bibliotek tym, którzy nie zapłacili za zaległe książki i przyszli w danych dniach do biblioteki anulowano kary blokujące konto;
- 09.05 – odbyło się otwarte spotkanie socjologiczne z ekspertem, dr Kamilem Filipkiem pn. „Praca w branży badawczej – perspektywy, wymagania, rozwój”. Grupą docelową byli uczniowie szkół średnich i studenci;
- 09.05 – wykład promujący książkę pt. „Odkrywając wolność” – spotkanie z prof. Leszkiem Balcerowiczem. Spotkanie zorganizowane przez Białkopodlaską Izbę Gospodarczą we współpracy z Państwową Szkołą Wyższą im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej;
- 09.05 – Zajęcie III miejsca w 40 edycji Rankingu Szkół Wyższych przygotowanego przez miesięcznik edukacyjny Perspektywy i Dziennik Rzeczypospolita (w roku ubiegłym VII miejsce) – Perspektywy i Dziennik Rzeczypospolita;
- 10.05 – spotkanie socjologiczne z Wojciechem Cejrowskim „Boso do... Białej Podlaskiej”, przygotowane przez Instytut Socjologii;
- 13.05 – cykl warsztatów z doradztwa zawodowego „Aktywność na rynku pracy” – Biuro Karier PSW we współpracy z Centrum Edukacji i Pracy Młodzieży w Białej Podlaskiej;
- 13.05 – ogólnopolska akcja – rajd rowerowy bibliotekarzy, czytelników oraz wszystkich sympatyków słowa pisanego i rowerów, organizowany podczas Tygodnia Bibliotek. Jednym z przystanków była PSW;
- 16.05 – Juwenalia, przygotowane i poprowadzone przez Samorząd Studencki;
- komendant KMP w Białej Podlaskiej złożył podziękowania pracownikom i studentom PSW za udział i merytoryczne wsparcie w festynie pierwszej pomocy;
- Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego złożył gratulacje za udział koła naukowego eRka pod kierownictwem dr Anny Ślifirczyk w Ogólnopolskim Turnieju Motoryzacyjnym.

Tematyka obrad:

- rozstrzygnięcie konkursu na stanowiska dziekanów przeprowadzone pod nadzorem Uczelnianej Komisji Wyborczej Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.
- przyjęcie i zatwierdzenie sprawozdania finansowego PSW za 2012 rok;
- wprowadzenie zmian do planu rzeczowo-finansowego PSW na rok 2013;
- przedstawienie Opinii Rady Bibliotecznej na temat funkcjonowania uczelnianej biblioteki;
- rozstrzygnięcia ogłoszonego konkursu na hymn szkoły oraz przedstawienie stanowiska Samorządu Studenckiego na propozycję pieśni studenckiej.

14 czerwca 2013 roku odbyło się ósme posiedzenie Senatu Akademickiego IV kadencji

Informacje Rektora, prof. M. Adamowicza:

- 17.05 – święto Patrona Uczelni, bł. Jana Pawła II;
- 18.05 – II Wielka Majówka z PSW;
- 20.05 – otwarty został punkt rekrutacyjny w Brześciu; odbyło się otwarte spotkanie socjologiczne z dr. Arturem Sępochem; przeprowadzono kolejny cykl warsztatów „doradztwo zawodowe”;
- 21.05 – odbyło się spotkanie z przedstawicielem WKU Białą Podlaska. Tematem spotkania była służba przygotowawcza studentów wyższych uczelni;
- 22.05 – studentki II roku Budownictwa zajęły II miejsce w turnieju Futsalu. Odbyło się spotkanie teatralno-muzyczne dla dzieci.
- 23.05 – otwarte spotkanie socjologiczne z dr. Tomaszem Jurkiewiczem;
- 22-26.05 – na uczelni z wizytą gościła delegacja zagraniczna z Witebska. Efektem było podpisanie umowy o współpracy.
- 27.05 został wystawiony spektakl literacki oraz odbyła się prezentacja sylwetek kandydatów na stanowisko Prorektora i Prodziekanów na kadencję 2013-2017.
- 28.05 – wybory Prorektora i Prodziekanów;

- **28-29.05** – odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa nt. „Aktywność fizyczna i odżywianie w poprawie stanu zdrowia ludności”; organizowana przez Instytut Turystyki i Rekreacji;
- **29.05** – Uczestnictwo Jana Soroki w obchodach „Dnia Weterana Działań Poza Granicami Państwa” we Wrocławiu (na zaproszenie MON). W trakcie uroczystości pracownik PSW został odznaczony zaszczytnym Medalem Pokojowej Nagrody Nobla Sił ONZ. Odbył się również mecz Ekstraligi Piłki Nożnej Kobiet.
- **1.06** – Dzień Dziecka zorganizowany przez Studenckie Koło Naukowe „eRka”;
- **3-7.06** – zostały przeprowadzone badania na temat gotowości szkolnej dzieci przedszkolach – Instytut Pedagogiki;
- w **czzerwcu** pojawiła się nowa usługa w bibliotece PSW – „Zapytaj bibliotekarza”;
- **3.06** – rewizyta delegacji z Ukrainy z Nowomoskowska;
- **7.06** – ruszył wirtualny spacer po uczelni. Narzędzie będzie umożliwiało m.in. poznanie uczelni kandydatom na studia z zagranicy; może być wykorzystywane również do kontaktów w zakresie współpracy międzynarodowej;
- **10-14.06** – wyjazd pracowników SJO do Portugalii w ramach programu Erasmus;
- **12.06** – PSW otrzymuje tytuł „Uczelnia Liderów 2013”.
- JM Rektor – prof. dr hab. Mieczysław Adamowicz wręczył gawerfony dr Joannie Waszczuk i dr Dorocie Karwackiej oraz list gratulacyjny Panu Janowi Sroce za otrzymaną pokojową Nagrodę Nobla Sił ONZ. Uczelnia otrzymała zgodę na uruchomienie kierunku Mechanika i budowa maszyn. Otrzymano raport PKA dotyczący kontrolowanego kierunku Informatyka. Ogólnie jest on pozytywny.

Tematyka obrad:

- sprawozdanie z funkcjonowania Centrum Badań nad Innowacjami;
- ocena działalności naukowo-badawczej i rozwoju kadr;
- wprowadzenie zmian do Regulaminu wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w PSW;
- zatrudnienia na stanowiska dydaktyczne w poszczególnych instytutach;
- sprawozdanie z realizacji studiów podyplomowych za rok akademicki 2012/2013
- korekta punktacji ECTS na kierunku filologia, zmiana nazw specjalności oraz zmiana w programie zajęć na rok akademicki 2013/2014;
- sprawozdanie z funkcjonowania Ośrodka Szkoleniowo-Rekreacyjnego w Międzyzrzeczu Podlaskim.

5 lipca 2013 roku odbyło się dziewiąte posiedzenie Senatu Akademickiego IV kadencji

Informacje Rektora, prof. M. Adamowicza:

- Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej laureatem nagrody „Uczelnia Liderów”;
- **13.06** – odbyło się spotkanie socjologiczne z Mateuszem Orzechowskim, założycielem i właścicielem wydawnictwa „Wspólnota”, pn. „Studenci kierunku socjologia jako przyszli dziennikarze”;
- przeprowadzono akcję pomocy Mikołajowi Janeczko. Celem „akcji korek” był zakup protez dla chłopca;
- **16.06** – Instytut Pedagogiki zorganizował festyn rodzinny z okazji Dnia Dziecka oraz Dnia Rodzicielstwa Zastępczego w Europejskim Centrum Kształcenia i Wychowania OHP w Roskoszy;
- **17.06** – przeprowadzono wybory Samorządu UTW na VII kadencję 2013-2015;
- studenci III roku budownictwa odbyli wizytę w Fabryce Domów FD-3 w Białej Podlaskiej w ramach prowadzonego kierunku studiów;
- **22.06** – w ramach Dni Białej Podlaskiej i II Festiwalu Sztuki Kreatywnego Recyklingu PSW przekazała gadżety fundacji Kreacja Magia Rąk;
- **27-28.06** – na uczelni odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pn. „Państwowe Szkoły Zawodowe w Polsce: dokonania, stan obecny, perspektywy”.
- 29.06 – zakończenie roku UTW. Zakończono 8. rok funkcjonowania Uniwersytetu Trzeciego Wieku, podziękowano samorządowi kończącemu kadencję oraz wręczono dyplomy ponad 80. słuchaczom;
- **3.07** – z wizytą w PSW gościła delegacja zagraniczna z Mołdawii;
- **4.07** – uczelnia uzyskała pomyślną informację z PKA o utworzeniu kierunku Inżynieria geologiczna.

Tematyka obrad:

- sprawozdanie z działalności wydawniczej za rok 2012;
- zatrudnienia na stanowiska dydaktyczne w poszczególnych instytutach;
- zatwierdzenie zmian w programie kształcenia na kierunku Bezpieczeństwo Narodowe, Pielęgniarstwo, Pedagogika na rok akademicki 2013/2014;
- zmiany we wzorze uczelnianego dyplomu ukończenia studiów wyższych

O kryzysie w Nałęczowie

W dniach 13-15 maja 2013 roku w urokliwym Nałęczowie odbyła się XIV Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. „Gospodarcze i społeczne strategie działań w warunkach kryzysu finansowego. Doświadczenia Europy Środkowej i Wschodniej”.

Organizatorami konferencji byli: Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II (Katedra Mikrostruktur Społecznych i Współczesnych Teorii Socjologicznych); Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej (Instytut Socjologii); Szkoła Główna Handlowa w Warszawie (Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie). Patronat honorowy nad konferencją objął Pan Janusz Piechociński, wicepremier Rzeczypospolitej Polskiej, Minister Gospodarki.

Pierwszy dzień konferencji rozpoczął się koncertem polskiej muzyki klasycznej w wykonaniu artystów Filharmonii Lubelskiej. Następnie w imieniu komitetu organizacyjnego, słowa powitania skierował do gości prof. zw. dr hab. inż. Sławomir Partycki. W czasie otwarcia konferencji swoje wystąpienia mieli również m.in.: dr hab. Jerzy W. Pietrewicz – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, dr Krzysztof Grabczuk – Wicemarszałek Województwa Lubelskiego a także Grzegorz Siemiński – zastępca Prezydenta Miasta Lublin.

W dalszej części spotkania odbyły się 2 sesje plenarne, w trakcie których swoje referaty wygłosili wybitni badacze i naukowcy z uczelni polskich i zagranicznych. Podczas kolejnych dwóch dni konferencji odbyło się kilka sesji plenarnych w języku polskim, angielskim i rosyjskim oraz kilkanaście grup eksperckich. Wygłoszonych zostało ponad 170 referatów przez naukowców reprezentujących prawie wszystkie kraje Europy Środkowej i Wschodniej.

Zainteresowanie tematyką konferencji było jak co roku ogromne. Tematyka podzielona została na kilka bloków badawczych: teorie kryzysu; innowacje, przedsiębiorczość, strategie rozwoju; społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw i administracji publicznej; funkcje i dysfunkcje społeczeństwa obywatelskiego oraz strategie stymulujące i destymulujące rozwój rynku. Wokół tych problemów toczyły się dyskusje naukowe oraz wymiana doświadczeń z różnych dziedzin: socjologii, ekonomii, politologii, zarządzania i marketingu, filozofii. Efektem tego jest 4-tomowa monografia pokonferencyjna, która niewątpliwie stanowi ważny dorobek nauk społecznych.

Warto podkreślić, że po raz kolejny znaczna grupa studentów socjologii PSW miała okazję uczestniczyć w tym wydarzeniu naukowym. Studenci słuchali wykładów, referatów, a także uczestniczyli w przygotowanych specjalnie dla nich spotkaniach i warsztatach socjologicznych. Kolejny raz klimat Nałęczowa okazał się bardzo przyjazny dla polskiej socjologii!

*dr Olga Filipiak
Instytut Socjologii*

Podsumowanie wyjazdów z Erasmusem zrealizowanych w roku akademickim 2012/2013

Podsumowując wyjazdy zagraniczne pracowników i studentów PSW w ramach Erasmusa, rok akademicki 2012/2013 można zaliczyć do udanych.

Erasmus w liczbach

W ramach umowy finansowej ERA-MOB-2012 zrealizowano 3 wyjazdy nauczycieli akademickich w celu prowadzenia wykładów, 1 wyjazd szkoleniowy pracownika administracyjnego, 18 wyjazdów studentów na praktyki wakacyjne, oraz 4 wyjazdy studentów na studia, zaś w ramach umowy finansowej ERA-MOB-2013, obowiązującej od 1 czerwca 2013r., dzięki której wyjazdy mogą być finansowane przez najbliższy rok akademicki, udało się już zrealizować 2 wyjazdy nauczycieli akademickich w celu przeprowadzenia wykładów, oraz 5 wyjazdów studentów na letnie praktyki.

Łącznie w roku akademickim 2012/2013 na zagraniczne staże lub szkolenia wyjechały 33 osoby. Porównując tę liczbę z 73 osobami, które w ciągu poprzednich lat trwania Programu (2007-2012) skorzystały ze stypendium, wynik 33 osób w ciągu jednego roku daje nadzieję na to, że studenci i pracownicy zaczynają widzieć Program Erasmus nie tylko jako „uczelniane biuro podróży”, ale też jako szansę na wzbogacenie swojego CV o doświadczenia międzynarodowe, co obecnie wydaje się dość istotne, jeśli chodzi o konkurencyjność na rynku pracy.

Wyjazdy pracowników

We wrześniu 2012 roku mgr **Dorota Kowalczyk**, lektor ze Studium Języków Obcych Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II miała przyjemność prowadzić cykl wykładów na Halic University w Istambule. Wykłady miały na

celu przybliżyć studentom z Turcji nasz kraj, „zareklamować go” i zachęcić do nawiązania współpracy dotyczącej wymiany studentów i pracowników dydaktycznych w ramach Programu Erasmus. Wykłady dotyczyły współczesnej historii Polski, okresu transformacji z komunizmu w kapitalizm, przedstawić naszą drogę do Unii Europejskiej i relacji ze światem. Były one skierowane do studentów Wydziału Biznesu i Administracji. Kolejnym celem tego wyjazdu było zapoznanie się z innymi sposobami nauczania języka obcego.

W dniach 6-10 maja 2013 r. uczelniany koordynator Programu Erasmus – Agnieszka M. Kaliszuk uczestniczyła w Międzynarodowym Tygodniu Szkoleniowym dla pracowników biur współpracy z zagranicą zorganizowanym przez Uniwersytet Extremadura w Badajoz w Hiszpanii. Uczestnictwo w szkoleniu było doskonałą okazją do podzielenia się doświadczeniami, dobrymi praktykami, do promocji uczelni oraz wymiany informacji. Zajęcia i warsztaty z zakresu współpracy międzynarodowej w niedużej grupie przedstawicieli różnych krajów, między innymi Grecji, Niemiec, Turcji, Chorwacji, Litwy czy Wielkiej Brytanii stworzyły doskonałe warunki do nawiązania nowych kontaktów oraz zaowocowało podpisaniem nowych umów o współpracę między uczelniami. W programie szkolenia oprócz zajęć teoretycznych i warsztatów odbywających się na terenie nowoczesnego Campusu w Badajoz, uczestnicy brali udział w zajęciach języka hiszpańskiego, wyjazdach do filii uniwersytetu położonych w malowniczych i słynnych z bogatego

dziedzictwa kulturowego miastach Merida i Caceres, poznawali smaki Hiszpanii poprzez degustację typowych hiszpańskich przekąsek „tapas”, a nawet zostali wprowadzeni w tajniki testowania wina wytwarzanego w przynależnej do Uniwersytetu winnicy.

Dr Anna Jakubowicz oraz dr Monika Łęska w dniach 21-24 maja 2013 r. miały okazję poprowadzić cykl wykładów z zakresu swojej dziedziny dydaktycznej na Uniwersytecie Halic w Istambule w ramach wyjazdu Erasmus STA. Wśród tematów zajęć przeprowadzonych z tureckimi studentami znalazły się następujące pozycje: *Institucje otoczenia biznesu w regionie lubelskim; Małe i średnie przedsiębiorstwa w regionie lubelskim; czy Marketing usług edukacyjnych, rynek pracy jako determinanta kształtowania oferty edukacyjnej*. Majowy wyjazd miał również na celu zapoznanie się z zagranicznymi modelami funkcjonowania uniwersyteckich biur karier oraz nawiązanie współpracy w tej dziedzinie. Wrażenia z wyjazdu do Istambułu, pomimo różnic kulturowych i wyznaniowych wydają się pozytywne: „Tutaj ulice nigdy nie zasypiają, cały czas tętnią życiem. Może dlatego nie starczy czasu i zapału na sprzątanie, co niestety źle odbija się na wyglądzie miasta. To rzeczywiście inny świat niż Polska” – twierdzą zgodnie beneficjentki.

W czerwcu 2013 mgr Katarzyna Gajewska oraz mgr Katarzyna Łaskarzewska – lektorki języka angielskiego ze Studium Języków Obcych PSW, zrealizowały wyjazd STA na uczelni Cooperativa de Ensino Superior Politecnico e Universitario w miejscowości Gandra-Paredes

w Portugalii. Jako że uczelnia ta jest instytucją o profilu medycznym, panie lektorki postanowiły przeprowadzić cykl wykładów językowych z zakresu języka angielskiego medycznego. Z relacji pani Katarzyny Gajewskiej wynika, iż wykłady spotkały się z dużym zainteresowaniem, zajęcia były prowadzone na jednej z większych auli zapelnionej po brzegi przez studentów niemal całej uczelni. Same wykłady wzbudziły dyskusje i pytania ze strony studentów, co po kilku miesiącach pracy nad dopracowywaniem treści merytorycznej wykładów było bardzo satysfakcjonujące. Jak podsumowała Katarzyna Gajewska, „Dyrektor, jak też kadra dydaktyczna CESPU są bardzo zainteresowani dalszą współpracą z naszą uczelnią. Mamy nadzieję, że w przyszłości będzie wiele okazji do dalszej wymiany wiedzy i doświadczeń, zarówno dla nauczycieli jak i studentów”.

Jeśli chodzi o wyjazdy studentów w roku akademickim 2012/2013, na szczególną uwagę zasługują wyjazdy do uczelni partnerskich w celu zrealizowania semestru studiów. Takich wyjazdów w mijającym roku akademickim było 4. Osoby, które pomyślnie przeszły rekrutację i zakwalifikowały się na wyjazd to Hanna Chapaikina – studentka II roku Zarządzania, która IV semestr studiów zrealizowała na Uniwersytecie Hovest w Belgii; Ihar Breski oraz Łukasz Bednarczyk – studenci III roku Informatyki, którzy mieli okazję zrealizować VI semestr studiów na Politechnice Cavado and Ave w Portugalii, oraz Magda Klimkowska, stu-

dentka I roku studiów magisterskich kierunku Turystyka i Rekreacja, realizująca II semestr studiów na Uniwersytecie Nevsehir w Turcji.

Wspomnienia studentów

Łukasz Bednarczyk zdecydował się na udział w Erasmusie w Portugalii, ponieważ była to dla niego doskonała szansa zdobycia niezapomnianych doświadczeń, ciekawej wiedzy, przydatnych umiejętności, poznania nowych języków obcych oraz egzotycznych miejsc Europy Zachodniej. Swoją wyprawę wspomina jako najlepszy okres w życiu, który zmienił bardzo wiele.

„Mieszkałem w pięknym miasteczku Barcelos w prywatnym mieszkaniu u Portugalczyców. Wszędzie mieliśmy blisko. Do uczelni 5 minut piechotą, do sklepów lub siłowni około 10 minut. Centrum znajdowało się również blisko około 10 minut drogi, a zimny i piękny Ocean Atlantycki – 5 godzin w jedną stronę piechotą przez autostradę :). Dzieliliśmy mieszkanie ze studentkami z Siedlec oraz z Turcji. Poznaliśmy również studentów z takich krajów jak: Chorwacja, Hiszpania, Rumunia, Włochy, Brazylia, Belgia, Grecja i oczywiście kilku studentów z Polski i wielu wspaniałych studentów i studentek z Portugalii :).

Co do samych studiów, nie mieliśmy żadnych problemów z zaliczeniem. Zajęcia były prowadzone w dwóch językach: portugalskim i angielskim. Zajęcia mieliśmy od poniedziałku do soboty. Oprócz uczest-

niczenia w wykładach musieliśmy oddać prace projektowe oraz je zaprezentować. Z przyjemnością uczestniczyłem codziennie w zajęciach, ponieważ były bardzo ciekawe oraz dawały niezastąpioną szansę lekcji nauki języków obcych. Uczestniczyliśmy również w kursie języka portugalskiego, który zaliczyłem pozytywnie. Wykładowcy oraz pracownicy byli dla nas bardzo uprzejmi i mili. Zaprzyjaźniliśmy się i utrzymujemy z nimi kontakt.

Erasmus to nie tylko nauka i egzaminy. Odkrywaliśmy Portugalię każdego dnia. Uczestniczyliśmy w różnych wydarzeniach kulturalnych oraz studenckich, ponieważ Portugalczycy kochają zabawę. Spróbowałem różne wspaniałych win portugalskich, które są moim zdaniem najlepsze na świecie. Odwiedziłem takie miejsca jak: Esposende, Braga, Porto, wyspę Maderę oraz Park Wiatrowy w okolicach Bragi. Poznałem kulturę, obyczaje oraz kuchnię Portugalczyców. Są uprzejmi, mili, kochają muzykę i beztrudne życie, oraz szanują wartość pieniądza. Żałuję najbardziej, że nie poznałem bardziej języka portugalskiego oraz nie zwiedziłem południowej Portugalii.

Jestem bardzo zadowolony z wyjazdu. Polecam takie doświadczenie każdemu studentowi, ponieważ Erasmus to niezapomniana przygoda, która zmienia nasze życie. Myślę, że Erasmus powinien dotyczyć również krajów spoza Europy. Po wyjeździe jestem innym człowiekiem bogatszym o nowe doświadczenia i znajomości. Jeśli istniałaby możliwość, chciałbym, aby Erasmus mógł trwać trochę dłużej”.

Łącznie w roku akademickim 2012/2013 na zagraniczne staże lub szkolenia wyjechały 33 osoby. Porównując tę liczbę z 73 osobami, które w tym czasie wyjechały na wyjazdy do uczelni partnerskich, można powiedzieć, że studenci i pracownicy zaczynają widzieć Program Erasmus nie tylko jako „uczelniane biuro podróży”, ale też jako szansę na wzrost

Ihar Breski z kolei zdecydował się na wyjazd, ponieważ bardzo lubi podróżować, poznawać nowych ludzi oraz słyszał dużo dobrych opinii o programie Erasmus. „Ćwiczenia były prowadzone w języku angielskim. Mieliśmy zajęcia od poniedziałku do soboty, co było trochę męczące, ale interesujące. Poznałem ciekawych ludzi z Portugalii, Grecji, Włoch, Turcji, z którymi spędziłem dużo przyjemnych chwil. Trudno mi przypomnieć sobie o jakichkolwiek złych stronach pobytu w Portugalii, gdyż po wyjeździe zostały mi tylko dobre wrażenia. Polecam taki wyjazd każdemu!” – mówi Ihar.

Studenci, którzy zdecydowali się na wyjazd na letnią praktykę, już na etapie rekrutacji musieli być świadomi faktu, że praktyka to nie tylko 3-miesiące płatnych wakacji spędzone w nadmorskim kurorcie, ale ciężkie i odpowiedzialne obowiązki w pełnym wymiarze czasu pracy. Większość studentów, bo aż 16 osób, w mijającym roku akademickim jako kraj swojej praktyki wybrało Hiszpanię, 6 osób zdecydowało się na Wielką Brytanię, a jedna na grecką wyspę Rodos.

Aleksandra Reszotnik, obecnie studentka II roku Języka Angielskiego swoją praktykę realizowała w Wielkiej Brytanii w angielskiej miejscowości Clitheroe. Powodów, dla których Aleksandra zdecydowała się na wakacyjną praktykę a nie odpoczynek po ciężkim pierwszym roku studiów było kilka: od chęci sprawdzenia się w zupełnie nowym środowisku, podszkolenia języka, po chęć z-

skania doświadczenia, które w przyszłości – tego Ola jest pewna – zaprocentuje.

Jak wspomina Aleksandra Reszotnik: „do moich obowiązków należały głównie czynności związane z restauracją – serwowanie posiłków rano i wieczorem, szykowanie stolików dla nowych klientów, sprzątanie po kolacji w restauracji i kuchni. Jako kelnerka byłam również odpowiedzialna za bezpośredni kontakt z klientem; moim zadaniem było sprawienie, by czuł się w trakcie posiłku komfortowo na tyle, na ile to możliwe.

Do zalet tego typu wyjazdów zdecydowanie należy zdobycie doświadczenia – jest to główna, i – moim zdaniem – przeważająca pozytywna cecha stażu za granicą. Dzięki temu wyjazdowi nie będę już bała się nowych doświadczeń związanych z pracą, z którą wcześniej nie miałam styku, bo – jak powiedział mój manager w hotelu, pan McGing – „everyday’s a schoolday”. Dzięki wyjazdowi miałam też możliwość poznać wielu ciekawych ludzi, zarówno w moim wieku, jak i tych nieco starszych. Mogłam zapoznać się z brytyjską kulturą i tradycją, porównać zachowania obcokrajowców z naszym własnym i poznać swoje możliwości, jeżeli chodzi o pracę i naukę języka. Zdecydowaną wadą tego typu wyjazdu jest tęsknota, nie tylko za rodziną i przyjaciółmi, co oczywiste i z czego powinien sobie zdać sprawę każdy, kto zamierza podjąć się tego typu wyzwania, ale także za pozornie śmiesznymi rzeczami, jak potrawy czy... język! Dochodziło do sytuacji, że, aby nie

zwariować, zaczynałam śpiewać po polsku, sprząając kuchnię :). Spojrzenia kucharzy - bezcenne :)! Wyjazd na Erasmusa wiąże się z podjęciem ciężkiej, fizycznej pracy – to również każdy, kto chce wyjechać, powinien wziąć pod uwagę. Więcej wad i zastrzeżeń dostrzec nie mogę”.

Na pytanie, czy poleciby wyjazd innym studentom, Aleksandra odpowiada: „Punkt widzenia zależy od punktu siedzenia – jeżeli wolisz znaleźć pracę zarobkową lub spędzenie wakacji pracując uważasz za marnotrawstwo, zdecydowanie nie polecam wyjazdu na staż. Jeżeli jednak jesteś osobą ambitną, która chce się nauczyć czegoś nowego, a nie masz żadnych planów zarobkowych na wakacje, jeżeli nie boisz się tęsknoty i ciężkiej pracy, czemu nie? Uważam, że tego typu wyjazd to szansa, której niewykorzystanie jest grzechem :)”.

Kolejna rekrutacja na wszystkie typy wyjazdów, zarówno studentów jak i pracowników uczelni, rozpocznie się w połowie października 2013 r. Osoby zainteresowane programem stypendialnym Erasmus zapraszam do zapoznania się z zasadami kwalifikacji oraz finansowania wyjazdów oraz do śledzenia strony internetowej uczelni, na której pojawią się informacje o rekrutacji.

*mgr Agnieszka Monika Kaliszuk
Uczelniany Koordynator programu
ERASMUS*

e-mail: agnieszka.kaliszuk@pswbp.pl,

w ciągu poprzednich lat trwania Programu (2007-2012) skorzystały ze stypendium, wynik 33 osób w ciągu jednego roku daje nadzieję na ulepszenie swojego CV o doświadczenia międzynarodowe, co obecnie wydaje się dość istotne, jeśli chodzi o konkurencyjność na rynku pracy.

Jak zmieniały nas Fundusze Europejskie – czyli o projektach w PS

Pisanie o Funduszach Europejskich to ryzykowne zadanie. Studium wykonalności, kwalifikowalność, alokacja – te słowa na ogół nie wzbudzają zainteresowania, co więcej, są niezrozumiałe i brzmią wręcz groźnie. No cóż, od strony językowej Fundusze Europejskie wyglądają nieciekawie. Pisząc o nich nie warto jednak skupiać się na tym, co dla większości brzmi jak chińszczyzna. Dlatego też nie chcemy wprowadzać Was w karkołomny język środków unijnych i labirynt danych. W prostych słowach opowiemy o korzyściach, jakie dla Uczelni przyniosła perspektywa finansowania 2007-2013 oraz pokrótce przybliżymy historię powstawania projektów.

Okres programowania 2007-2013 przyniósł wiele wyzwań. Utworzone zostały nowe Programy Operacyjne – Kapitał Ludzki, Innowacyjna Gospodarka, Rozwój Polski Wschodniej, Infrastruktura i Środowisko, Regionalny Program Operacyjny Województwa Lubel-

możliwości. Realizacja planów inwestycyjnych, uatrakcyjnienie programów kształcenia, sfinansowanie nowych form kształcenia ustawicznego były priorytetami uczelni. Aby zamierzenia te mogły wyjść poza sferę planów, trzeba było włożyć jednak sporo pracy

Pisząc projekty staramy się znaleźć to, co można ulepszyć, poprawić, usprawnić. Patrzymy z perspektywy studenta, wykładowcy i uczelni. Wiemy, że dzisiejszy rynek pracy jest dla studentów bezlitosny. Pracodawcy oczekują biegłej znajomości języka

W zakupionej w ramach projektu pracowni Foto / Video studenci kierunku zamawianego Informatyka rozwijają umiejętności z grafiki

W ramach projektu „Przejdźmy do praktyki! Pilotażowa ścieżka przygotowania studentów kierunku Zarządzanie do wejścia na rynek pracy” cyklicznie organizowane są Targi Pracy

Uczestnicy projektu „Edycja podyplomowa nadająca kwalifikacje” ucz

skiego, Program Współpracy Transgranicznej Polska, Białoruś – Ukraina. To tu ulokowane zostały unijnie pieniądze. Znajomość każdego Programu wymagała od nas przebrnięcia przez szereg *Zasad, Instrukcji i Wytycznych*. Lektura tych kilkutomowych dokumentów jest obowiązkowa, gdyż są one drogowskazami po procedurach ubiegania się o środki unijne.

Szybko okazało się, że nowa Perspektywa 2007-2013 otwiera przed nami wiele

i wysiłku. Każda koncepcja wymaga gruntownego przemyślenia, przeanalizowania, a następnie opracowania w formie wniosku o dofinansowanie projektu. Formularze wniosków są dość rozbudowane, a informacje w nich umieszczone muszą być szczegółowe, często drobiazgowo. Przede wszystkim należy uzasadnić, dlaczego Uczelnia powinna otrzymać dofinansowanie na realizację określonej inicjatywy oraz kto i w jakim zakresie skorzysta z dofinansowania.

angielskiego i doświadczenia zawodowego. Teczka aplikacyjna absolwenta ubiegającego się o pracę obowiązkowo zawierać musi również certyfikaty i zaświadczenia ukończonych kursów i szkoleń, które potwierdzają nabycie określonych umiejętności i kompetencji. Jako uczelnia wyższa staramy się sprostać tym oczekiwaniom.

Pracując nad projektem „Przejdźmy do praktyki. Pilotażowa ścieżka przygotowania studentów zarządzania do wejścia na rynek

Fundusze Europejskie SW w prostych słowach

pracy” zwróciliśmy szczególną uwagę na podniesienie atrakcyjności kształcenia na kierunku Zarządzanie. Okazało się bowiem, że możemy zaproponować studentom m.in. pozaprogramowe zajęcia, specjalistyczne szkolenia i kursy, które podniosą ich kompetencje i umożliwią lepszy start na rynku pracy. Program kształcenia został uzupełniony o specjalistyczne przedmioty. Zajęcia mają charakter warsztatowy i prowadzone są przez praktyków oraz wykwalifikowanych trenerów. Z projektu skorzystała też kadra dydaktyczna, która miała możliwość wzięcia udziału w szkoleniu dla trenerów firm symulacyjnych.

Dzięki dofinansowaniu z Unii Europejskiej w roku akademickim 2010/2011 uczelnia uruchomiła nowy kierunek studiów Bu-

downictwo. Zaplanowano m.in. cykl wykładów z praktycznych aspektów pracy w budownictwie, szkolenia z kompetencji miękkich, targi pracy i wyjazdy edukacyjne. Środki projektu pozwoliły wyposażyć 5 laboratoriów niezbędnych do prowadzenia kształcenia na nowym kierunku oraz zakupić literaturę branżową znajdującą się obecnie na wyposażeniu Biblioteki.

Podobne możliwości otworzyły również konkursy na kierunki zamawiane. Dzięki nim mogliśmy uatrakcyjnić kształcenie na Informatyce i Budownictwie. W ramach projektów „Informatyka – kierunek zamawiany” oraz „Budownictwo – kierunek zamawiany” studenci zdobywają dodatkowe kwalifikacje na kursach i szkoleniach, biorą udział w krajowych i zagranicznych wyjazdach

cji i łączenia ich w całość. Zdecydowanie przydają się również umiejętność pracy pod presją czasu i odporność na stres. Dwa tygodnie głuchej ciszy w Sekcji Projektów i Funduszy Europejskich oznaczają intensywną pracę nad wnioskiem. Gorąco robi się w dniu wysłania wniosku. Nerwowo redukujemy treść, co wynika z limitu znaków w formularzach, szybko kompletujemy załączniki, błyskawicznie pakujemy w segregatory i koperty, a potem żwawym krokiem podążamy do kancelarii, żeby w ostatniej chwili zdążyć przekazać przesyłkę kurierowi. Z perspektywy czasu każdą taką sytuację wspominamy z uśmiechem. Od momentu złożenia wniosku do momentu uzyskania decyzji o tym, czy nasz wniosek został oceniony pozytywnie, mija kilka

„Edukacja potrzebuje specjalistów! Studenci zdobywają kwalifikacje do nauczania-II edycja” – uczą się jak udzielać pierwszej pomocy

Studenci kierunku Budownictwo na Targach budowlanych w Poznaniu

Przyszli inżynierowie budownictwa zgłębiają wiedzę na temat rozwiązań ekologicznych w budownictwie

downictwo ze specjalnością budownictwo ogólne i ekobudownictwo. Do napisania projektu pn. „Inżynier budownictwa – zawód z przyszłością” skłonił nas deficyt inżynierów w branży budowlanej. Zależało nam jednak, aby nasi absolwenci byli bardziej konkurencyjni w stosunku do osób kończących ten kierunek na innych uczelniach. W ten sposób projekt przewidział bogatą ofertę działań skierowaną do studentów, która podnosi ich atrakcyjność na rynku

edukacyjnych do firm i na targi branżowe oraz uczą się języka angielskiego. Dodatkowo oferowane są zajęcia wyrównawcze z matematyki i fizyki. Najlepsi studenci liczyć mogą na stypendium motywacyjne w wysokości 1000 zł miesięcznie oraz płatne staże po ukończeniu studiów.

Przygotowanie projektu wymaga nie tylko znajomości dokumentów programowych, o których wspominaliśmy na wstępie, czy sprawnego wyszukiwania informa-

miesięcy. A potem przychodzi ten dzień, kiedy wpatrywanie się w listę rankingową projektów zakwalifikowanych do dofinansowania podnosi ciśnienie bardziej niż kubek mocnej kawy.

W okresie 2007-2013 powstało wiele ciekawych inicjatyw skierowanych do otoczenia społecznego. Mamy tu na myśli przede wszystkim bezpłatne kwalifikacyjne studia podyplomowe. Projekty „Wychowanie przedszkolne – studia podyplomowe

dla nauczycieli” (2 projekty), „Wychowanie wczesnoszkolne z podstawami logopedii” oraz „Nowoczesny nauczyciel w społeczeństwie informacyjnym” powstały z myślą o trudnej sytuacji zawodowej nauczycieli, która spowodowana jest niżem demograficznym. Poprzez udział w ww. projektach aż 158 nauczycieli mogło nabyć kwalifikacje do nauczania w dodatkowym obszarze i dzięki temu stać się bardziej elastycznymi na edukacyjnym rynku pracy. Do nauczycieli skierowany był również projekt „Innowacyjny nauczyciel”, którego uczestnicy zdobywali specjalistyczną wiedzę oraz doskonalili umiejętności zawodowe w ramach dwóch bloków szkoleniowych: Nowe technologie i narzędzia w nauczaniu oraz Kompetencje psychopedagogiczne. Projekty „Edukacja potrzebuje specjalistów! Studia podyplomowe nadające kwalifikacje do nauczania” (2 edycje) przygotowały 120 osób do podjęcia pracy jako nauczyciel przedmiotów zawodowych. Studia były odpowiedzią na problemy szkolnictwa zawodowego i miały na celu zapewnienie przepływu doświadczonych kadr z gospodarki do edukacji.

W projektach edukacyjnych Uczelnia zawsze stawia na wysoką jakość kształcenia. Nie forsujemy utartych schematów. Tradycyjne metody nauczania łączą się

czesnego budynku mieści się Centrum Badań nad Innowacjami w zakresie zdrowia, technologii informatycznych oraz źródeł energii odnawialnej – infrastruktura badawcza przy PSW. Centrum mieści laboratoria naukowe Instytutu Zdrowia, Informatyki oraz Budownictwa. Będą tu prowadzone badania diagnostyczne i epidemiologiczne nad chorobami zakaźnymi, badania skierowane na rozwój optycznych technik gromadzenia i przetwarzania informacji oraz rozwój energii odnawialnej. W ostatnim roku Uczelnia uzyskała dofinansowanie na budowę i wyposażenie Regionalnego Centrum Badań środowiska, rolnictwa i technologii innowacyjnych EKO-AGRO-TECH, które będzie mieściło Laboratorium Analiz Środowiskowych, Laboratorium Analiz Biologiczno-Żywnościowych oraz Laboratorium Mechaniki, Budowy i Eksploatacji Maszyn. W ramach projektu powstaną również wspólne dla wszystkich laboratoriów pomieszczenia konferencyjno-informacyjne, które zostaną wyposażone w nowoczesną aparaturę i urządzenia. Inwestując w rozwój infrastruktury badawczej Uczelnia zmierza do ożywienia rozwoju współpracy na linii gospodarka – nauka. Oferowane w ramach infrastruktury badania i technologie będą mogły zostać wykorzystane zarówno

zeniach do odnowy biologicznej. W samej hali zaprojektowano boisko koszykówki, siatkówki oraz piłki ręcznej. Dzięki realizacji inwestycji bezpośrednio poprawią się również warunki kształcenia. Uczelnia będzie dysponowała 2 nowoczesnymi salami dydaktycznymi, 2 pracowniami Instytutu Rolnictwa, 2 pracowniami Instytutu Budownictwa oraz pracownią Odnowy Biologicznej i Rehabilitacji.

Perspektywa 2007-2013 obfitowała w projekty. Nie sposób opisać je wszystkie, nie sposób też przedstawić wyczerpująco korzyści, jakie otworzyły one przed Uczelnią i zmian, jakich dokonały w naszym środowisku akademickim czy najbliższym otoczeniu. W obecnej perspektywie finansowania Uczelnia uzyskała dofinansowanie na realizację 20 projektów o łącznej wartości 59 616 067,80 zł, z tego 14 projektów o wartości 15 602 153,06 zł uzyskało dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Społecznego, 3 projekty o wartości 24 82 413,54 zł współfinansowane są z Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa oraz 3 o wartości 41 531 501,20 zł z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Fundusze Europejskie 2007-2013 pozostawiły na Uczelni nowe kierunki i specjal-

Uczestnicy projektu „Edukacja wczesnoszkolna z podstawami logopedii” na warsztatach metodycznych

Zakupiony ze środków unijnych mikroskop elektronowy powiększa nawet do 30 000 razy

z nowoczesnymi formami pracy. Ze środków unijnych zakupiliśmy narzędzia informatyczne, środki audiowizualne oraz pomoce dydaktyczne, dzięki którym Uczelnia dysponuje zapleczem odpowiadającym najwyższemu standardom.

Fundusze Europejskie 2007-2013 zmieniły nie tylko sposób i podejście do kształcenia, ale i samą Uczelnię. Campus PSW to wyjątkowa architektura. Wewnątrz nowo-

w działalności produkcyjnej jak i usługowej i prowadzić będą do rozwoju potencjału oraz wzrostu konkurencyjności przedsiębiorstw regionu.

Ze środków unijnych współfinansowana będzie również budowa hali sportowej z częścią dydaktyczną. Będzie to nowoczesny obiekt umożliwiający aktywność rekreacyjno-sportową na siłowni, sali fitness, sali do gry w squash'a czy relaks w pomiesz-

ności, unowocześnione i uatrakcyjnione programy kształcenia, nowoczesny sprzęt i środki dydaktyczne, infrastrukturę badawczą, inwestycje w kapitał ludzki i społeczny. My z niecierpliwością czekamy na otwarcie kolejnej perspektywy, bo wciąż mamy niedosyt!

*mgr Justyna Niewińska
Sekcja Projektów
i Funduszy Europejskich PSW*

ZREALIZOWANE PROJEKTY

Edukacja potrzebuje specjalistów! – studia podyplomowe nadające kwalifikacje do nauczania

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Poddziałanie 3.3.2, okres realizacji 01.12.2008-29.10.2010, wartość projektu: 906 388,77 zł oraz 01.09.2010 30.06.2012, wartość projektu 961 509,26 zł

Wychowanie przedszkolne – studia podyplomowe dla nauczycieli

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Działanie 9.4, okres realizacji 03.08.2009-31.12.2010, wartość projektu 414 788,19 zł oraz 01.01.2011-31.03.2012, wartość projektu: 439 163,14 zł

Przejdźmy do praktyki! Pilotażowa ścieżka przygotowania studentów Zarządzania do wejścia na rynek pracy

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Poddziałanie 4.1.1, okres realizacji 01.10.2009-30.11.2013, wartość projektu 2 798 654,54 zł

Kierunek zamawiany – Informatyka

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Poddziałanie 4.1.2, okres realizacji 01.09.2009-31.08.2015, wartość projektu 4 889 222,16 zł

Centrum Badań nad Innowacjami w zakresie zdrowia, technologii informatycznych oraz źródeł energii odnawialnej

– infrastruktura badawcza przy PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej, oś priorytetowa I.3, okres realizacji 05.05.2009-30.06.2012, wartość projektu: 19 326 828,19 zł

Inżynier Budownictwa – zawód z przyszłością

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Poddziałanie 4.1.1, okres realizacji 01.09.2010-31.12.2015, wartość projektu 2 013 996,00 zł

Edukacja wczesnoszkolna z podstawami logopedii

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Działanie 9.4, okres realizacji 01.01.2011-31.03.2012, wartość projektu: 426 040,61 zł

Nowoczesny nauczyciel w społeczeństwie informacyjnym – studia podyplomowe dla nauczycieli

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Działanie 9.4, okres realizacji 01.01.2011-31.10.2013, wartość projektu: 1 135 224,24 zł

Bibliotekarz XXI wieku – przewodnik po labiryncie informacji i wiedzy

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Poddziałanie 8.1.1, okres realizacji 01.02.2011-31.07.2012, wartość projektu 605 000,60 zł

Szlak rowerowy – Śladami Nadbużańskich Tajemnic

Program Współpracy Transgranicznej Polska- Białoruś-Ukraina 2007-2013, Działanie 1.2., okres realizacji 01.02.2012-31.01.2014, wartość projektu 304 908,92 EURO

Innowacyjny nauczyciel

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Działanie 9.4, okres realizacji 01.02.2012-30.09.2012, wartość dofinansowania 238 694,96 zł

Regionalne Centrum Badań środowiska, rolnictwa i technologii innowacyjnych EKO-AGRO-TECH

Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej, oś priorytetowa I.3, okres realizacji 20.01.2012-30.09.2014, wartość projektu: 17 596 549,00 zł

Ponad granicami – transfer wiedzy i doświadczeń osób w wieku 50+

Regionalny Program Operacyjny Województwa Lubelskiego, oś priorytetowa 7.3, okres realizacji: 01.01.2010-31.01.2011, wartość projektu 608 124,01 zł

Jak budować relacje z otoczeniem – szkolenia z komunikacji w organizacjach

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Poddziałanie 8.1.1, okres realizacji 05.01.2009-31.12.2009, wartość projektu: 381 125,00 zł

Determinanty aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych zamieszkałych na obszarach wiejskich województwa lubelskiego

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Poddziałanie 7.2.1, okres realizacji 01.04.2010-29.02.2012, wartość projektu: 392 345,59 zł

Z Rio de Janeiro do

W dniach 22-28 lipca br. Ojciec Święty Franciszek brał udział w obchodach 28. Światowego Dnia Młodzieży Rio de Janeiro 2013. W kulminacyjnym momencie, w Eucharystii odprawianej na plaży Copacabana uczestniczyło ok. 3 mln młodych ludzi z całego świata. O wyjeździe do Brazylii większość z nas mogła tylko pomarzyć. Pozostając w domu, nie straciliśmy jednak tego co najważniejsze – spotkania z Papieżem Franciszkiem w jego słowie. Jak zawsze prosto i od serca wyjaśniał Ojciec Święty młodzieży, co to znaczy być chrześcijaninem we współczesnym świecie. Te słowa wyznaczają kierunek naszych myśli, modlitw i działania na najbliższy czas, także w Duszpasterstwie Akademickim. Zachęcając do lektury całości papieskiego nauczania z ŚDM (np. na www.rio13.pl), poniżej fragment przesłania, jakie płynię z Rio de Janeiro do Białej Podlaskiej.

Chrystus ufa młodzieży

„Przybyłem na Światowy Dzień Młodzieży, by spotkać młodych z całego świata, których przyciągnęły otwarte ramiona Chrystusa Odkupiciela. Chcą oni znaleźć schronienie w Jego uścisku, przy Jego sercu, raz jeszcze usłyszeć Jego wyraźne i mocne wezwanie: «Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody». Ci młodzi ludzie pochodzą z różnych kontynentów, mówią różnymi językami, należą do różnych kultur, a jednak znajdują w Chrystusie odpowiedzi na swe najbardziej wzniosłe i wspólne dążenia, mogą zaspokoić głód czystej prawdy i prawdziwej miłości, które ich jednoczą ponad wszelką różnorodnością. Chrystus zapewnia im przestrzeń wiedząc, że nie ma mocniejszej siły niż ta, która wyzwala się z serca młodych, gdy są zawładnięci przez doświadczenie przyjaźni z Nim. Chrystus ufa młodzieży i powierza jej przyszłość swojej misji: «Idźcie i nauczajcie»; wychodźcie poza granice tego, co po ludzku możliwe i twórcie świat braterski. Ale także młodzi ludzie ufają Chrystusowi: nie boją się powierzyć Jemu jedynego życia, jakie mają, bo wiedzą, że nie doznają zawodu”.

(Przemówienie powitalne w Rio de Janeiro)

Bóg zachowuje dla nas zawsze to, co najlepsze

„Człowiek nadziei – wielkiej nadziei, którą daje nam wiara – wie, że Bóg działa i zaskakuje nas także pośród trudności. Przykładem jest historia tego sanktuarium: trzech rybaków po bezowocnym dniu, w którym nie udało się im złowić ryb, w wodach rzeki Paranaíba znalazło coś nieoczekiwane: figurkę Matki Bożej Niepokalanie Poczętej. Któż mógł kiedykolwiek przypuszczać, że miejsce bezowocnego połowu stanie się miejscem, w którym wszyscy Brazylijczycy mogą czuć się dziećmi tej samej Matki? Bóg wciąż zadziwia, jak nowe wino w Ewangelii, której wysłuchaliśmy. Bóg zachowuje dla nas zawsze to, co najlepsze. Ale chce, abyśmy pozwolili, by Jego miłość nas zadziwiła, abyśmy przyjmowali Jego niespodzianki. Zaufajmy Bogu! Z dala od Niego wyczerpuje się wino radości, wino nadziei. Jeżeli zbliżamy się do Niego, jeśli przebywamy z Nim, wówczas to, co wydaje się zimną wodą, co jest trudnością, grzechem, przemienia się w nowe wino przyjaźni z Nim”.

(Homilia w największym brazylijskim Sanktuarium Maryjnym w Aparecida)

Nasza cywilizacja odrzuca starych i młodych

„Myślę, że dziś nasza cywilizacja przyjęła bałwochwalczy kult pieniądza. Znajdujemy się w obliczu filozofii i praktyki odrzucenia dwóch etapów życia. Nasza cywilizacja odrzuca starych i młodych. Jest to swoista eutanazja, ponieważ nie pozwala się mówić starcom. Młodzi doświadczają tego samego: nie mają pracy. Młodzi muszą wyjść i walczyć o wartości. A starcy muszą mówić i nauczać, przekazywać mądrość. Młodzi nie mogą występować przeciw starcom. W tym momencie młodzi i starcy są skazani na ten

same los: wykluczenie. Nie dajcie się wykluczyć! Nie dajcie się wykluczyć!”

(Spotkania z Argentyńczykami w katedrze w Rio de Janeiro)

Wiara w naszym życiu dokonuje rewolucji

„Dziś dobrze wszystkim zrobi, zapytać szczerze samych siebie: w kim pokładamy ufność? W nas samych, w rzeczach czy w Jezusie? Wszyscy mamy często pokusę, aby stawiać siebie w centrum, sądzić, że jesteśmy osią świata, że to my sami budujemy swoje życie lub że posiadanie, pieniądze czy władza dają szczęście. Ale wszyscy wiemy, że tak nie jest! Oczywiście posiadanie, pieniądze, władza mogą dać chwilę upojenia, złudzenie, że jest się szczęśliwym, ale ostatecznie to one nas posiadają, pobudzają nas do posiadania coraz więcej, aby nigdy nie być zaspokojonymi. A w końcu jesteśmy «przeładowani», ale nie nakarmieni, i bardzo smutny jest widok młodzieży «przeładowanej», ale słabej. Młodzież ma być silna, karmić się swą wiarą, a nie przeładowywać się innymi rzeczami”.

„Zobaczcie, drodzy przyjaciele, wiara w naszym życiu dokonuje rewolucji, którą moglibyśmy nazwać kopernikańską: usuwa nas z centrum i umieszcza w nim Boga. Wiara zanurza nas w Jego miłości, która daje nam bezpieczeństwo, siłę i nadzieję. Pozornie zdaje się, że niczego nie zmienia, ale w najgłębszej istocie nas samych zmienia wszystko. Kiedy jest Bóg, w naszym sercu panuje pokój, łagodność, czułość, odwaga, pogoda ducha i radość, które są owocami Ducha Świętego (por. Ga 5, 22), a wtedy nasze życie się przemienia, odnawia się nasz sposób myślenia i działania, stając się sposobem myślenia i działania Jezusa, Boga. Drodzy przyjaciele, wiara jest rewolucyjna, a ja dziś was pytam: jesteś gotowy, jesteś gotowa wejść w tę rewolucyjną falę wiary? Jedynie

o Białej Podlaskiej

wtedy, gdy wejdiesz w tę falę, twoje młode życie nabierze sensu i będzie owocne!”

(Pierwsze spotkanie z młodzieżą na plaży Copacabana)

Jezus ze swym krzyżem przemierza nasze drogi

„Patrzcie, Jezus ze swym krzyżem przemierza nasze drogi i bierze na siebie nasze lęki, problemy, cierpienia, nawet te najgłębsze. Przez krzyż Jezus łączy się z milczeniem ofiar przemocy, które nie mogą już wołać, zwłaszcza niewinnych i bezbronnych. Przez krzyż Jezus łączy się z rodzinami, które zmagają się z trudnościami i które oplakują tragiczną utratę swych dzieci, jak w przypadku 242 młodych ofiar pożaru [w dyskotecce] w mieście Santa María na początku tego roku. Módlmy się za nie. Przez krzyż Jezus jednoczy się z wszystkimi, którzy cierpią głód w tym świecie, który z drugiej strony pozwala sobie na luksus wyrzucania każdego dnia ton żywności. Przez krzyż Jezus łączy się z tyłoma matkami i ojcami, którzy cierpią widząc, że ich dzieci padają ofiarą sztucznych rajów, jak narkotyki. Przez krzyż Jezus łączy się z prześladowanymi za swą religię, poglądy czy po prostu kolor skóry. Przez krzyż Jezus łączy się z tak wieloma młodymi ludźmi, którzy stracili zaufanie do instytucji politycznych, bo widzą egoizm i korupcję, czy też stracili wiarę w Kościół, a nawet w Boga z powodu niekonsekwencji chrześcijan i służb Ewangelii. Ileż cierpienia zadają Jezusowi nasze niekonsekwencje!”

„Ale krzyż zachęca nas także, byśmy dali się zarazić tą miłością, uczy nas zatem patrzeć na bliźniego zawsze z miłosierdziem i miłością, zwłaszcza na tych, co cierpią, potrzebują pomocy, na tych, co czekają na słowo, na gest. Krzyż skłania nas do wychodzenia z zamknięcia w sobie i pójdźcie do nich, wyciągnięcia ręki. Wiele twarzy, jak widzieliśmy na tej Drodze Krzyżowej, towarzyszyło Jezusowi, gdy szedł na Kalwarię: Piłat, Szymon Cyrenejczyk, Maryja, kobiety... Pytam cię dzisiaj: kim chcesz być? Chcesz być jak Piłat, który nie odważył się iść pod prąd, by ocalić życie Jezusa, i umył ręce? Powiedz: jesteś z tych, co umywają ręce, udają rozrządzenie i patrzą w drugą stronę? Czy jesteś jak Cyrenejczyk, który pomaga Jezusowi nieść to ciężkie drzewo, jak Maryja i inne kobiety, które nie lękają się towarzyszyć Jezusowi z miłością, z czułością aż do końca? Jak który z nich chcesz być? Jak Piłat, jak Cyrenejczyk, jak Maryja? Jezus patrzy teraz na ciebie i mówi: Chcesz mi pomóc nieść krzyż?”

(Droga Krzyżowa na plaży Copacabana)

Drodzy młodzi, Pan was potrzebuje!

„Także dzisiaj Pan potrzebuje nadal młodych dla swego Kościoła. Drodzy młodzi, Pan was potrzebuje! Także dzisiaj woła każdego z was, byście szli za Nim w Jego Kościele i byli misjonarzami. Drodzy młodzi, Pan was woła. Nie wszystkich ogółem, ale ciebie... ciebie... i ciebie, każdego z osobna. Słuchajcie w sercu, co wam mówi”

„Proszę was, nie pozostawiajcie innym głównej roli w dokonywaniu zmian. Do was należy przyszłość, przez was przychodzi ona na świat. Proszę was, byście odegrali w tym główną rolę. Przewycięzajcie apatię, dając chrześcijańską odpowiedź na niepokoje społeczne i polityczne w różnych częściach świata. Proszę, byście byli budowniczymi przyszłości, byście podjęli pracę dla lepszego świata. Nie stojcie z boku, angażujcie się w życie, tak jak Jezus. Pozostaje jednak pytanie: od czego mamy zacząć? Kiedyś zapytano Matkę Teresę z Kalkuty, co należy zmienić w Kościele, żeby zacząć, od czego trzeba zacząć. Odpowiedziała: Od ciebie i ode mnie! Ja też dziś uznaję słowa Matki Teresy za swoje i mówię ci: Od czego zaczniemy? Od ciebie i ode mnie. Niech każdy w milczeniu zapyta sam siebie raz jeszcze: Jeśli mam zacząć od siebie, to od czego zacząć? Niech każdy otworzy serce, by Jezus mu powiedział, gdzie ma zacząć”.

(Modlitewne czuwanie na plaży Copacabana)

Idźcie bez obawy, aby służyć

„Jezus nie powiedział: jeśli chcecie, jeśli macie czas, ale: «Idźcie (...) i nauczajcie wszystkie narody». Dzielenie się doświadczeniem wiary, dawanie świadectwa wiary, głoszenie Ewangelii jest poleceniem, które Pan daje całemu Kościołowi, także tobie. Jest to nakaz, który nie wynika jednak z woli panowania czy władzy, ale z siły miłości, z faktu, że Jezus pierwszy przyszedł do nas i dał nam nie trochę siebie, lecz całego siebie, dał swoje życie, aby nas zbawić i ukazać nam miłość i miłosierdzie Boga. Jezus nie traktuje nas jak niewolników, ale jak ludzi wolnych, jak przyjaciół, braci. Nie tylko nas posyła, ale nam towarzyszy, zawsze jest przy nas w tej misji miłości. Gdzie nas posyła Jezus? Nie ma granic, nie ma ograniczeń: posyła nas do wszystkich. Ewangelia jest dla wszystkich, a nie dla niektórych. Nie jest tylko dla tych, którzy wydają się nam bliżsi, bardziej otwarci, bardziej przyjaźni. Jest dla wszystkich.

Nie bójcie się iść i nieść Chrystusa w każde środowisko, aż na peryferie egzystencjalne, także do tych, którzy wydają się najbardziej oddaleni, najbardziej obojętni”.

(Msza św. na zakończenie ŚDM na plaży Copacabana)

Miejcie odwagę „płynąć pod prąd”

„Bóg wzywa nas do decyzji definitywnych, wobec każdego ma swój plan: odkrycie Go, odpowiedzenie na swoje powołanie, to podążanie ku szczęśliwej realizacji samych siebie. Bóg wszystkich nas wzywa do świętości, do życia Jego życiem, ale ma On dla każdego odrębną drogę. Niektórzy są powołani, aby uświęcać siebie tworząc rodzinę przez sakrament małżeństwa. Niektórzy twierdzą, że małżeństwo jest dziś «niemodne». Czy jest niemodne? [Tu padła gromka odpowiedź 15 tys. zebranych osób: «Nie!»] W kulturze tymczasowości, względności, wielu głosi, że trzeba «cieszyć się» chwilą, że nie warto angażować się na całe życie, aby podjąć decyzje ostateczne, «na zawsze», bo nikt nie wie, co przyniesie przyszłość. Ja natomiast proszę was abyście byli rewolucyjni, byście przeciwstawiali się dominującemu nurtom. Tak, pod tym względem proszę, abyście się buntowali przeciwko owej kulturze tymczasowości, która w istocie jest przekonana, że nie jesteście w stanie podjąć odpowiedzialności, że nie jesteście w stanie prawdziwie kochać. Ufam wam młodym i modłę się za was. Miejcie odwagę «płynąć pod prąd». A więc odważcie się być szczęśliwymi!”

(Spotkanie z wolontariuszami ŚDM w Centrum Kongresowym w Rio de Janeiro)

Jesteśmy umówieni na najbliższy Światowy Dzień Młodzieży w 2016 roku w Krakowie

„Wciąż wiąże wielkie nadzieje z młodymi Brazylii i całego świata. Z ich pomocą Chrystus przygotowuje nową wiosnę na całym świecie. Ja widziałem pierwsze skutki tego zasiewu, inni będą się radować obfitym żniwem! Ten Papież odjeżdża i mówi wam «do zobaczenia wkrótce», a owo «wkrótce» jest pełne nostalgii. Prosi was on, byście nie zapominali modlić się za niego. Ten Papież potrzebuje modlitwy was wszystkich”.

(Pożegnanie na lotnisku w Rio de Janeiro)

Opracował ks. dr Jacek Mucha

Biblioteka Poleca

Tytuł: Zdrowie publiczne w Polsce

Autor: Maria Danuta Głowacka,
Joanna Zdanowska
Wydawnictwo: Wolters Kluwer
ISBN: 978-83-264-4211-7
Oprawa: Miękka
Liczba stron: 247
Rok wydania: 2013

Tytuł: Bezpieczeństwo. Teoria i praktyka
(Podręcznik akademicki)

Autor: Witold Pokruszyński
Wydawnictwo: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Gospodarki Euroregionalnej im. Alcide de Gasperi w Józefowie
ISBN: 978-83-62753-15-4
Oprawa: Miękka
Liczba stron: 270
Rok wydania: 2012

Tytuł: Znaczenie klastrów dla innowacyjności gospodarki w Polsce

Autor: Arkadiusz Michał Kowalski
Wydawnictwo: Oficyna Wydawnicza Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
ISBN: 978-83-7378-796-4
Oprawa: Miękka
Liczba stron: 392
Rok wydania: 2013

Książka poświęcona została tematyce zdrowia i choroby w aspekcie społecznym. Przeważają w niej obszary działań podejmowanych przez państwo w celu zapewnienia obywatelom ochrony zdrowia, takie jak promocja zdrowia i profilaktyka zdrowotna. W pracy wskazano również aspekty prawne działań podejmowanych w celu zapobiegania narkomanii, alkoholizmowi, używaniu wyrobów tytoniowych oraz zwalczania chorób nowotworowych i ochrony zdrowia w miejscu pracy. Autorzy wskazują, że na państwie spoczywa obowiązek udzielania niezbędnej pomocy w zakresie zachowania zdrowia. Jego rolą jest między innymi kształtowanie pożądanego postaw prozdrowotnych, służące ochronie zdrowia czy zapobieganiu chorobom i przedłużaniu życia. Do jego działań w tym zakresie należy także określanie priorytetów w zakresie zapobiegania chorobom i zagrożeniom zdrowotnym społeczeństwa. Publikacja zawiera prezentację wybranych aspektów finansowania ochrony zdrowia w Polsce, liczne dane statystyczne ujęte w formie graficznej i opisowej, a także wyszczególnienie i omówienie aktów prawnych stosowanych w ochronie zdrowia. Książka jest kompendium wiedzy związanej z ochroną zdrowia społecznego. Stanowi podręcznik przydatny zarówno studentom kierunku zdrowie publiczne, jak i słuchaczom różnych form kształcenia w zakresie ochrony zdrowia społecznego.

Książka ta jest wynikiem długoletnich badań i różnych opracowań naukowych, popularnonaukowych, podręczników akademickich. Przedstawione w niniejszej pracy wyniki badań poszerzą, usystematyzują, pogłębią i uaktualnią dyscyplinę naukową, jaką jest bezpieczeństwo. Zasadniczą funkcją tego podręcznika jest kształtowanie wyobraźni, umożliwiającej prawidłową identyfikację problemów z zakresu bezpieczeństwa oraz samodzielne opracowywanie scenariuszy wobec prawdopodobnych zagrożeń. Autor nieprzypadkowo swoją pracę zatytułował „Bezpieczeństwo. Teoria i praktyka”, bowiem teoria stanowi podstawę kształcenia, zaś umiejętności praktyczne zdobywane są w działaniu podczas ćwiczeń sztabowych ze wskazaniem związków, jakie zachodzą pomiędzy działaniami zarządzających a wynikami zarządzania kryzysowego. Książka składa się z trzech części. W części I zostały sprecyzowane pojęcia i definicje polityki i strategii bezpieczeństwa oraz ich znaczenie w nauce i praktycznym działaniu. W części II zawarte są kluczowe problemy teorii bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego oraz kryteria ich wartościowania. W części III przedstawione są podstawowe kwestie dotyczące współczesnego bezpieczeństwa narodowego w ujęciu pragmatycznym. Taka struktura podręcznika i zawarte w nim treści powinny sprzyjać studentom w opanowaniu problematyki bezpieczeństwa.

Przedmiotem monografii jest koncepcja klastrów, zapoczątkowana na przełomie lat 80. i 90. XX wieku, a która stanowi przełom w tradycyjnym podejściu do zagadnień dotyczących innowacyjności i konkurencyjności gospodarki. W ostatnich dwóch dekadach zauważalny jest wzrost znaczenia i popularności klastrów, zarówno jako przedmiotu badań naukowych, jak i modelu biznesowego wykorzystywanego do organizowania działalności gospodarczej. Celem pracy jest identyfikacja stanu rozwoju klastrów w Polsce oraz ocena ich roli w zwiększaniu innowacyjności gospodarki. Początek procesu tworzenia i rozwoju klastrów w Polsce miał miejsce w okresie akcesji do Unii Europejskiej. Przed 2004 rokiem koncepcja klastrów praktycznie nie była wykorzystywana ani jako model biznesowy, ani z punktu widzenia instrumentów polityki gospodarczej. Przesłanką skłaniającą autora do podjęcia tej tematyki jest problem niskiego stopnia kooperacji między podmiotami gospodarczymi oraz przedsiębiorcami i naukowcami, co stanowi jedną z podstawowych przyczyn niskiego poziomu innowacyjności gospodarki. W rozwiązaniu pomocna może być właśnie koncepcja klastrów. Monografia składa się z czterech rozdziałów, a jej struktura została podporządkowana realizacji głównego celu pracy, jakim jest przedstawienie stanu rozwoju klastrów w Polsce, a także ocena ich roli w zwiększeniu innowacyjności gospodarki.

Cezary Borkowicz
Biblioteka PSW

„Człowiek ma w życiu albo wymówki, albo wyniki” – o tym, jak praktyka czyni mistrza

Do Biura Karier przychodzą osoby z różnych przyczyn. Jedną z nich jest zainteresowanie aktualnymi ofertami pracy. Ze zdziwieniem zauważyłam, że duża część młodych ludzi krzywi się na sam dźwięk słowa „wolontariat” czy „praktyki dodatkowe/bezpłatne”. Przyjrzyjmy się zatem korzyściom płynącym z praktyk jako jednej z form aktywności, które rozwijają konkretne kompetencje.

Statystyki

nie pozostawiają złudzeń

Generalnie w Europie, w tym i w Polsce, proporcja pomiędzy bezrobociem młodych ludzi a bezrobociem ogółem wynosi 2:1. Stopa bezrobocia w Polsce wyniosła w czerwcu br. 13,2 % (dane GUS), podczas gdy zatrudnienia nie może znaleźć ok. 28% osób poniżej 30. roku życia. Natomiast badania jakościowe odzwierciedlają obawę większości polskich studentów, iż pracodawcy szukają osób już z doświadczeniem i z umiejętnościami niezbędnymi w pracy zawodowej.

Pierwsze doświadczenie zawodowe najłatwiej zdobyć poprzez praktyki

Okres praktyk stanowi etap przejściowy pomiędzy edukacją a wejściem na rynek

pracy i efektywne na nim funkcjonowanie. Nienajlepsza sytuacja gospodarcza, w tym specyfika naszego regionu, nie powinna jednak usprawiedliwiać podejścia biernego i roszczeniowego ze strony młodych ludzi, a raczej pobudzić ich do działania na różnych płaszczyznach.

Niepokojącym w skutkach zjawiskiem jest położenie młodych ludzi określanych terminem NEETs (ang. *not in education, employment or training*) - **którzy nie uczą się, nie szkolą i nie pracują**. Według OECD (Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju),

problem ten dotyka już 26 mln młodych ludzi w państwach zamożnych, zaś zdaniem Banku Światowego – ponad 290 mln młodych ludzi w skali światowej, co stanowi prawie ¼ młodzieży na świecie. Planowane działania rządów poszczególnych państw i Unii Europejskiej jako całości (m.in. „Gwarancje dla młodzieży”) nie wyeliminują problemu – kluczowe staje się inne nastawienie zorientowane na aktywność w zdobywaniu doświadczenia oraz byciu elastycznym.

Praktyki to korzyści...

...owszem, pod warunkiem, że podejdziesz do nich profesjonalnie i będziesz ukierunkowany na realizację wyznaczonych celów. W przypadku podejścia „aby odbębnić praktyki” – przeczytaj i przemyśl jeszcze raz tytuł tego artykułu.

Co możesz osiągnąć dzięki praktykom, w tym praktykom obowiązkowym oraz prak-

tykom poza normalnym tokiem nauczania?

Cel 1: Zdobysz doświadczenie zawodowe – nie tylko na papierze jako wpis w Twoim CV, ale przede wszystkim poprzez praktyki masz możliwość wykorzystania zdobytej na studiach wiedzy w praktycznym działaniu i sprawdzenia swoich kompetencji. Pracodawcy przychylniej patrzą na osoby, które mogą pochwalić się już jakimś doświadczeniem. Stąd moja zachęta do idei praktyk – tak, często bezpłatnych, ale zawsze trzeba od czegoś zacząć, uczynić ten pierwszy krok. Działa to podobnie jak efekt domina.

Cel 2: Masz czas na refleksję nad swoim wyborem zawodowym – z jednej strony dzięki praktykom możesz zweryfikować swoje zainteresowania zawodowe i odkryć, czy praca na danym stanowisku lub w danej firmie jest satysfakcjonująca i czy chciałbyś związać z nią swoją przyszłość. Będziesz bogatszy o tę wiedzę – albo potwierdzisz decyzję zawodową, albo zmienisz. Ponadto, lepiej zrozumiesz wyzwania danej branży, działania konkurencji, mechanizmy rządzące rynkiem pracy, co ułatwi Ci poszukiwanie zatrudnienia.

Cel 3: Poznasz środowisko pracy, pracodawcę i siebie – nie chodzi tu o wcielenie się w rolę szpiega, a raczej we wnikliwego obserwatora. Po pierwsze, praktyki umożliwiają odpowiedź na pytanie, czy czujesz się bardziej komfortowo, pracując w małej lub dużej firmie, samodzielnie bądź w grupie, w atmosferze mniej lub bardziej dynamicznej i stresującej. Po drugie, poznasz specyfikę pracy oraz potencjalnego pracodawcę. Jeśli będzie on zadowolony z Waszej współpracy, wyjdzie z konkretnymi propozycjami, chcąc Cię zatrzymać. Po trzecie, sam sprawdzasz, jakim jesteś pracownikiem. W pracy masz zadania, za które ponosisz odpowiedzialność, panują inne zasady, dyscyplina i hierarchia. Im wcześniej przekonasz się, jak funkcjonujesz w sytuacjach zawodowych, tym korzystniej to wpłynie na świadome doskonalenie konkretnych umiejętności.

Dobrze jest wyznaczyć sobie cel, a potem szukać możliwości, jak go zrealizować. Odbicie praktyk może być okresem bardzo owocnym, gdyż stwarza doskonałe warunki rozwoju. Pamiętaj jednak należy, że każdy jest odpowiedzialny za własny proces uczenia się.

mgr Renata Rakowska
Biuro Karier PSW

Międzynarodowa Szkoła Letnia w

Dzięki współpracy naszej uczelni z Państwowym Uniwersytetem Medycznym im. J. Horbaczewskiego w Tarnopolu trzy studentki Instytutu Zdrowia – Anna Bida, Angelika Borsuk i Marta Kowalenko – zostały zaproszone do wzięcia udziału w 8th International Students Summer School in Ternopil na Ukrainie. Oprócz nas, reprezentantami Polski byli studenci Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu oraz Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Głównymi organizatorami całego przedsięwzięcia były: dr Nataliya Ye. Lisnychuk, dr Oleksandra M. Oleshchuk, a także pani Iryna Ya. Demkiv.

Prawie dwutygodniowa szkoła letnia obfitowała w wiele interesujących zajęć kulturalnych, sportowych i rekreacyjnych oraz wymianę praktycznych informacji, dotyczących medycznych aspektów udzielania pierwszej pomocy.

Nasza przygoda rozpoczęła się 18 lipca wieczornym wyjazdem z kraju. O 2.00 nad ranem, po kilkugodzinnym postoju na granicy, w końcu wkroczyliśmy na terytorium Ukrainy. Później jeszcze tylko dwugodzinna jazda pociągiem ze Lwowa do Tarnopola i jesteśmy już prawie na miejscu – prawie, bo do miejsca naszego stałego pobytu, czyli ośrodka zwanego „Czerwoną Kaliną” zostaliśmy przetransportowani dopiero następnego dnia, wraz z innymi uczestnikami letniej szkoły.

Dzień naszego przyjazdu został przeznaczony na zwiedzanie uroków Tarnopola oraz Uniwersytetu Medycznego im. Jana Horbaczewskiego. Podczas całego wyjazdu zawsze mogliśmy liczyć na studentów Tarnopolskiego Uniwersytetu, którzy byli niezwykle pomocni i życzliwi. Tego dnia również poznaliśmy rektora Tarnopolskiego Uniwersytetu Medycznego pana **Profesora Leonida Ya. Kovalchuka**, który z niezwykłym entuzjazmem i radością oprowadził nas po wydziale Anatomii, wyposażonym w niezwykle eksponaty oraz profesjonalnie wyposażone sale, posiada-

Przed Centrum Kongresowym w Czerwonej Kalinie

Studenci z Polski

Międzynarodowa

W v Tarnopolu

jące najnowsze zdobycze techniki, m.in. interaktywne tablice.

21 lipca był dniem Ukrainy. Tego dnia zostały nam zaprezentowane w niekonwencjonalny i niezwykle atrakcyjny sposób tradycje i kultura ukraińska. Kolejne dni były przeznaczone na prezentacje poszczególnych państw uczestniczących w Letniej Szkole. Jako dzień polski wyznaczony był poniedziałek. Już od samego rana okupowaliśmy Centrum Kongresowe, ćwicząc nasze prezentacje, podczas których przedstawialiśmy narodowe zwyczaje oraz polskie uczelnie, z których przybyli poszczególni członkowie. Dzień polski, poza prezentacją kraju, folkloru, kuchni i miast kończył się dyskoteką w rytm polskich przebojów, z przerwą na zabawy weselne. Na szczególną prośbę głównych organizatorek, pani Natalii i Aleksandry, nauczyliśmy uczestników szkoły letniej podstawowych kroków poloneza i wspólnie go wykonaliśmy. Nasze wystąpienie zostało przyjęte z niezwykłym entuzjazmem, a w związku z tym, że występowaliśmy jako pierwsi z zaproszonych gości, sądzą, że mieliśmy najtrudniej-

szsze zadanie. W kolejnych dniach odbyły się prezentacje Rosji, Gruzji, Kazachstanu i Czech.

27 lipca, w sobotę, odbyły się przez wszystkich wyczekiwane zawody medyczne. Z racji tego, iż jesteśmy studentkami ratownictwa medycznego, nie obawiałyśmy się ich. Jednakże, jak się okazało, pojęcie „pierwszej pomocy” w różnych krajach jest rozumiane na wiele sposobów. Mimo tych różnic międzynarodowa drużyna Marty zajęła 1 miejsce, a Angeliki miejsce 3.

Poza naukowym profilem szkoły letniej kładziono nacisk na komunikację w języku angielskim oraz poznawanie kultur innych narodowości. Wyjazd ten pozwolił nam na poznanie naszych sąsiadów i nie tylko. Złamał niektóre panujące stereotypy oraz pozwolił wymienić medyczne doświadczenia. Jesteśmy mądrzejsze o kilka prawd – nie tylko w Polsce stan dróg pozostawia wiele do życzenia, za to ukraińska kolej, mimo starego taboru, trzyma się rozkładu jazdy co do minuty. Nie tylko Polska może pochwalić się niezwykłą gościnnością i niezwykle smacznymi potrawami. Lwów i Tar-

nopol są pięknymi, dawnymi polskimi miastami, które warto raz jeszcze odwiedzić. Czas spędzony w ośrodku konferencyjno-rekreacyjnym Czerwona Kalina na pewno pozostanie w naszej pamięci na długo, a międzynarodowe znajomości dzięki portalom społecznościowym będą w dalszym ciągu pielęgnowane. Na stronie internetowej <http://www.teriss.te.ua> już niedługo będziemy mogli zobaczyć dokładną foto-relację z całego pobytu.

*Anna Bida,
III rok Ratownictwo Medyczne
Marta Kowalenko,
II Zdrowie Publiczne II stopnia*

Narodowa grupa medyczna, która zajęła 3 miejsce w zawodach medycznych

Przed lwowską operą

Dworzec kolejowy we Lwowie

Wolontariusze PSW w Okunince

Studenci Koła Wolontariatu na rzecz dzieci „Pomagam bo chcę” działającego przy Instytucie Zdrowia PSW w Białej Podlaskiej, dnia 2.07.2013 wyjechali do Okuninki na wakacyjny obóz zorganizowany przez Parafię NNMP w Białej Podlaskiej pod hasłem „Wakacje z Bogiem”. Na obozie przebywały dzieci ze Szkoły Podstawowej Nr 4.

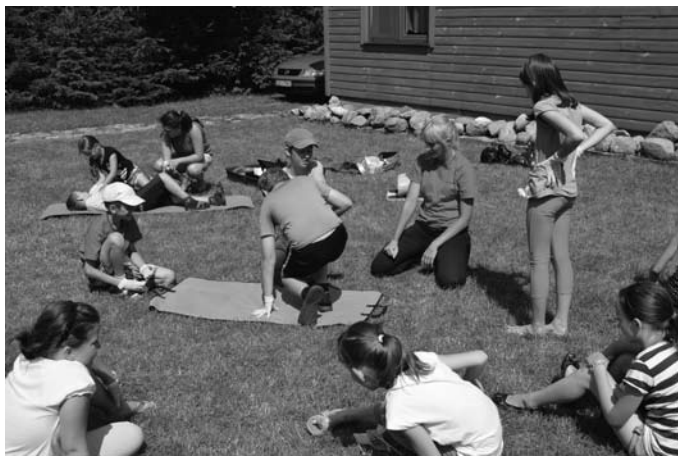
Studentki pielęgniarstwa oraz ratownictwa medycznego: Monika Abramczuk, Beata Bandzarewicz, Natalia Kałużna, Weronika Telaczyńska, Diana Latoch, Justyna Trochimiuk, Małgorzata Nasiłowska przygotowały dzień animacji dla uczestników obozu. Celem wyjazdu wolontariuszy była opieka, edukacja oraz zapewnienie dzieciom rozrywki poprzez gry i zabawy ruchowe. Dzieci okazały się inteligentnymi i pełnymi energii młodymi ludźmi, dlatego też wolontariuszki bardzo szybko nawiązały z nimi dobry kontakt.

Na miejsce studentki dotarły wczesnym rankiem. Integracja nastąpiła bardzo szybko i dynamicznie, gdyż zaraz po śniadaniu wolontariuszki i podopieczni rozpoczęli wspólną zabawę. Diana i Justyna – studentki ratownictwa medycznego rozpoczęły szkolenie, podczas którego przekazały dzieciom wiedzę o postępowaniu w przypadku zasnęnięcia czy wypadku. Dzieci zapoznały się z zagadnieniem pierwszej pomocy przedmedycznej. Szkolenie to wszyscy potraktowali bardzo poważnie. Maluchy były aktywne i chętnie brały udział w prezentacji, pokazach, a przy tym posiadały też pewną wiedzę na ten temat. Studentki umożliwiły dzieciom korzystanie z fantomów, materiałów opatrunkowych i innych sprzętów medycznych potrzebnych przy udzielaniu pierwszej pomocy, aby mogły wykazać się umiejętnościami praktycznymi. Po krótkiej przerwie dzieci wzięły udział w zabawach sportowych prowadzonych na boisku.

Podopieczni bardzo chętnie brali czynny udział w zabawach i rywalizacjach. Za zaangażowanie i odwagę każde dziecko dostało drobny upominek, po czym wspólnie udaliśmy się na obiad. Po obiedzie wszyscy wyruszyli nad Jezioro Białe. W drodze nad wodę również nie zabrakło atrakcji – były smaczne lody. Po przybyciu na wyznaczone miejsce studentki pokazały dzieciom jak należy zadbać o swoje bezpieczeństwo podczas wakacyjnych kąpeli. Ponadto, dzieci poznały zasady postępowania w przypadku podtopienia innej osoby. Po krótkim instruktażu podopieczni mieli wolny czas dla siebie, który w większości przeznaczyci na zabawy w wodzie, oczywiście wspólnie ze studentkami. Po całonocnej zabawie wszyscy wrócili do ośrodka na wspólną kolację. Po pełnym dniu zabaw, atrakcji i nauki nie zabrakło wzruszeń przy pożegnaniu. Wieczorem studentki wróciły do Białej.

Opiekunowie Koła Wolontariatu, dr Barbara Sokołowska i dr Diana Piaszczyk oraz wolontariusze składają serdeczne podziękowanie na ręce Księdza Kanonika Mariana Daniluka oraz opiekunów kolonii za ciepłe powitanie wolontariuszy oraz mile spędzony dzień.

*Monika Abramczuk i Weronika Telaczyńska
I Rok Pielęgniarstwa*

KOLEJNY ROK W UTW

Miniony rok akademicki dał świadectwo temu, iż radość, ciekawość nowości i chęć do wspólnej nauki i zabawy w naszych seniorach – studentach nie upada.

Organizowane były: wykłady (dwa razy w miesiącu), comiesięczne wykłady z dziedziny sztuki w „Galerii Podlaskiej”, tradycyjne wyjazdy na operetkę (tym razem „Zemsta nietoperza”), czy do Teatru Wielkiego w Warszawie (balet „Dziadek do orzechów i król myszy” oraz galowy koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”), trzy wycieczki (Brześć, Białystok, Sandomierz), wspólne wyjścia do kina, lektory z języka angielskiego, zajęcia z Informatyki. Nadal dbaliśmy o sprawność fizyczną po-

przez gimnastykę na sali i w basenie. Do tego – spotkania integracyjne („Andrzejki”, Wigilia, zabawa karnawałowa, Perkowice – „smaki kuchni”, zabawa na zakończenie roku akademickiego), stoisko z własnymi wypiekami podczas „Majówki z PSW”. Nie zabrakło działań wolontariackich typu „Szlachetna paczka”, praca z młodzieżą w świetlicy środowiskowej (chylimy czoła przed koleżanką Elą Chaberską) czy zbiórka żywności zorganizowana przed Wielką nocą wspólnie z białskim „Caritasem”.

W czerwcu odbyły się wybory samorządu na kolejną kadencję. Przewodniczyć samorządowi będzie nadal Ewa Kuczevska, a jej zastępczyniami zostały wybrane

Urszula Czudowska i Zofia Pawluczuk. Kolejną kadencję funkcję sekretarza pełnić będzie Elżbieta Desperat, a Irena Gieruszka – skarbnika. Koleżankom gratulujemy wyboru i życzymy wielu sukcesów.

Cieszymy się bardzo, że dzięki wsparciu władz uczelni, pana kanclerza oraz wielkiej pomocy pani kierownik dr Doroty Karwackiej mamy szansę integrować się i aktywizować, utrzymywać sprawność fizyczną i intelektualną, „wrywać się do przodu” w jesieni życia, czerpać radość z realizacji własnych i wspólnych inicjatyw i marzeń.

*Irena Mikiciuk
Zdjęcia: Ewa Kuczevska*

MOTOCYKLEM DO GRECJI

Na początku było marzenie...

Podróż motocyklem do Grecji marzyła mi się od dawna. Po pierwsze, dlatego, że zawsze chciałem zobaczyć Akropol i inne zabytki, o których wiele słyszałem, a po drugie, że uwielbiam podróżować motocyklem. Choć niektórzy mówili mi, że to szaleństwo, postanowiłem, że spełnię swoje marzenie i właśnie motocykl będzie w tej wyprawie środkiem lokomocji.

Jazda motocyklem jest możliwa w zasadzie w każdych warunkach. Jednak ten środek transportu wymaga pewnych przygotowań, od których zależy powodzenie całej wyprawy, m.in. dobór stroju, przegląd techniczny motocykla i zabieranie go w trasę sprzętu.

Kierunek: Grecja

Tankowanie motocykla do pełna, sprawdzenie mocowania bagaży i wyruszyliśmy.

Byliśmy bardzo podekscytowani i nie mogliśmy się doczekać, kiedy opuścimy Polskę, aby cieszyć się lepszym stanem dróg i móc podziwiać nieznanne nam dotychczas krajobrazy.

Cała trasa wymagała ogromnego skupienia, opanowania i cierpliwości. W samej Grecji jechało się już dużo spokojniej i mogliśmy w końcu podziwiać piękne widoki, np. górę Olimp, która zrobiła na nas duże wrażenie. Dojeżdżając do Aten znowu trzeba było skupić się na drodze i wskazaniach GPS, ponieważ nasilił się ruch, a większość tamtejszych dróg jest jednokierunkowych. Dodatkowo wąskie ulice i wysokie bloki zakłócały poprawne działanie nawigacji. Późnym wieczorem dotarliśmy do studenckiego hotelu, w którym spotkaliśmy podróżników z Indii, Włoch i Hiszpanii.

Zwiedzanie, zwiedzanie...

Następnego dnia udaliśmy się na zwiedzanie głównych zabytków Aten. Wycieczkę rozpoczęliśmy od podziwiania świątyni Zeusa oraz Łuku Hadriana. Bilet normalny jest dosyć drogi, lecz obejmuje wejścia na większość obiektów zabytkowych i muzealnych w Atenach. Warto wspomnieć o tym, że bardzo ciekawym udogodnieniem jest bezpłatny wstęp na wszystkie zabytki w całej Grecji dla uczniów oraz studentów z krajów Unii Europejskiej, z czego udało mi się skorzystać. Bilet jest ważny 4 dni od daty zakupu, więc wycieczkę rozłożyliśmy w czasie. Tego dnia zwiedziliśmy to, na czym mi najbardziej zależało – Akropol. Spacerując po Akropolu można podziwiać z góry Teatr Dionizosa oraz Odeon. Oprócz pięknych zabytków, robiących wrażenie szczególnie w nocy, w zachwyt wprawiał widok ze wzgó-

rza na ogromnych rozmiarów stolicę. Kolejnego dnia udaliśmy się na długi spacer, aby zobaczyć plażę i port morski w Pireusie. Droga, którą zmierzaliśmy pozwoliła nam poznać to miasto z innej, biedniejszej strony. Do hotelu wracaliśmy późnym wieczorem, przez centrum Aten, dzięki czemu zobaczyliśmy jak późno to miasto zaczyna tętnić życiem. Spacerując po Placu, zabytkowej dzielnicy Aten, mogliśmy kupić pierwsze pamiątki, ponieważ była tam niezliczona ilość małych sklepików z regionaliami oraz liczne tawerny serwujące lokalną kuchnię. Trzeciego dnia pobytu postanowiliśmy na plażę pojechać motocyklem. Poranna przejażdżka na Pireus to nie lada wyczyn, ponieważ natężenie ruchu jest wysokie, duży procent stanowią motorowerzyści i motocykliści. Ponadto uczestnicy ruchu drogowego nie przestrzegają przepisów. Ciekawym też jest fakt, że na motocyklu można jeździć bez kasku.

Czwartego dnia dokończyliśmy zwiedzanie Aten. Odwiedziliśmy m.in. Bibliotekę Hadriana zbudowaną ok. 132 r. Niedaleko biblioteki znajduje się Rzymska Agora (w starożytności te dwa kompleksy były ze sobą połączone), na której wśród wielu zabytków obejrzeć można tzw. Wieżę Wiatrów. Ostatnim celem tego dnia była grecka Agora. Tu można podziwiać najważniejsze obiekty ateńskiego życia publicznego. Tutaj spacerował Sokrates, działały najważniejsze państwowe urzędy. Wieczór spędziliśmy na kolacji w jednej z restauracji w centrum miasta. Muszę wspomnieć o pewnym greckim zwyczaju. Otóż w kawiarniach oraz tawernach, przed dokonaniem zamówienia, podaje się gościom wodę. Zazwyczaj jest ona podawana w zakręcanych szklanych pojemnikach z dużą ilością lodu. Woda jest bezpłatna, jednak, jak wyczytaliśmy w przewodniku, za ten gest zwyczajem jest dać napiwek.

Następnego dnia postanowiliśmy zobaczyć Peloponez. Po drodze obejrzelśmy Kanał Koryncki oraz wstąpiliśmy do antycznego Koryntu. Wykopiska na terenie starożytnego Koryntu nieco nas rozczarowały – stanowią klasyczną „kupę gruzu”, gdzie trzeba się domyślać z przewodnikiem w rękę, co jaki obiekt sobą reprezentował w przeszłości. Kolejnym punktem trasy były Mykeny, czyli słynny Skarbiec Atreusa (Grób Agamemnona). Budowniczy włożyli wiele wysiłku w to, by wnętrze wyglądało imponująco. Wracając późnym wieczorem jeszcze raz zatrzymaliśmy się przy kanale korynckim, aby odpocząć. Sam Kanał Koryncki nie zawiódł naszych oczekiwań – wyglądał zupełnie

jak na fotografiach – kilkudziesięciometrowe pionowe ściany, między nimi szafirowa woda, a to wszystko zaledwie na kilkunastu metrach szerokości.

Ostatniego dnia pobytu odwiedziliśmy najdalej wysunięty punkt Attyki – przylądek Sounio i świątynię Posejdona. Widok z góry, na której rozpościerają się ruiny świątyni jest niesamowity. Nie mogliśmy nim nasycić wzroku. O takich widokach marzyłem planując wyjazd do Grecji. Tego wieczora, z nim przystąpiliśmy do pakowania w drogę powrotną, wybraliśmy się do tawerny, gdzie oprócz zwyczaju częstowania napojem, obcowaliśmy z „żywą” grecką muzyką.

W drodze powrotnej postanowiliśmy odwiedzić północną Grecję, czyli słynne Meteory – niezwykle klasztery wzniesione na pozornie niedostępnych skałach.

Powrót

Droga powrotna była już nam znana i wydawało się, że pokonujemy ją dużo szybciej. Po trzech dniach motocyklowej wędrówki wróciliśmy bezpiecznie do domu, zmęczeni, ale szczęśliwi i pełni pozytywnych emocji. Od dwóch kółek trzeba odpocząć, zatęsknić za nimi na nowo, zwłaszcza, jeśli w trasie przejechało się ponad 5 tysięcy kilometrów...

*mgr inż. Piotr Lichograj
Zakład Informatyki PSW*

Kościół bizantyjski

Ruiny Antycznego Koryntu

Stadion olimpijski

Peloponez

We wrześniowym numerze „Białskiego Przeglądu Akademickiego” witamy nowych redaktorów „Dodatku Studenckiego”! Zapraszamy studentów do współpracy – piszcie na adres mailowy karmis8@wp.pl.

Redakcja

Dodatek Studencki

Wakacje już dobiegają końca. Lada dzień zaczną się zajęcia, a z nimi wspomnienia słonecznych plaż i wieczorów spędzonych w miłym towarzystwie. Po odpoczynku jednak wracamy do równie miłej codzienności. Oto kolejne wydanie dodatku studenckiego. Mamy nadzieję, że każdy znajdzie tu coś dla siebie.

Karolina Miszczuk

Kochać i nienawidzić?

O fenomenie podobnych twórców jeszcze nikt nie pisał. Powstawanie ich można tłumaczyć potrzebą wyrażenia siebie i swoich poglądów, opowiedzieć o swoim życiu przez pryzmat odwiedzonych miejsc i spotkanych ludzi. Zdarza się, że przyczyną wpisów są wstydy, nieśmiałość, zdenerwowanie lub też, w większości przypadków, alergja na głupotę innych.

Mowa oczywiście o sławnych i często czytanych profilach Hejted i Spotted na portalu facebook.pl. Strony te mają szeroki wymiar, bo można zauważyć podobne z wielu polskich miast, ale wystarczy okrojone spojrzenie tylko na naszą miejscowość. Biała Podlaska liczy około 60 tys. mieszkańców. Każdą z tych stron polubiło około 6 tys. osób z Białej Podlaskiej i okolic. Ludzie mogą tutaj anonimowo ponażekać, pozdrowić, wytykać błędy, przewycięzać nieśmiałość i udawać odważnych. Spotted z założenia jest niezwykłą stroną, dzięki której można było pozdrowić jakiejś ładnej dziewczyny albo przystojnego chłopaka, czy zaprosić na randkę. Wnioskuje, że duża część piszących

tam osób znalazła swoje bratnie dusze czy może „drugą połówkę”. Są to perełki, często z początków działania strony lub zgignione gdzieś z powodu za małej ilości osób czytających dany wpis. Często jest tak, że są to wpisy osób chcących pokazać, jakimi są duszami towarzystwa. „Och, widziałeś, właśnie wróciłem ze świetnej imprezy. Pozdrawiam Cię...” i tu oczywiście nastaje dziesięciolinijkowy opis garderoby kobiety lub mężczyzny, topografia terenu, czas określony co do sekundy i cudowny dopisek: „odezwij się”. Nie jest powiedziane, że wszystkie te wpisy są po to, by pokazać się jako ktoś, kto chodzi tylko na imprezy albo ma dużo znajomych. Czasami są to po prostu nieśmiałe osoby, które w ten sposób próbują nadrobić stracony czas i pomóc szczęściu.

Hejted również uległo metamorfozie od czasu powstania. Na początku kultura osobista nie pozwalała na niemiłe zwroty, z czasem zatracona pozwoliła na śmielsze i dobitniejsze wyrażanie dezaprobaty dla głupoty, bezmyślności i złośliwości. Ignorancja ze strony ludzi, egoizm i nie zważanie na innych sprawiły, że ludzie nie dbając o język wypowiedzi mówią i piętnują

głupotę. Nie można mówić o tym, że to źle, że wyrażają swe poglądy i ostrzegają innych przed konkretnymi miejscami i osobami. Należy się zastanowić, gdzie znikł szacunek dla innych? Gdzie się podziała ogląda i zrozumienie dla drugiego człowieka? Po wpisach sądzić można, że coraz mniej jego wokół nas.

Spotted: czy jest nową metodą podrywu? Hejted: Czy jest nowoczesnym narzędziem krytyki i dezaprobaty?

Na pewno są to strony wyrażające opinie różnych osób. Osób w naszym otoczeniu. Nas samych. Mówmy o tym, co jest dobre, wspominajmy o błędach, ale nie pozwólmy na zatrącenie pięknej mowy polskiej i kultury wypowiedzi.

Karolina Miszczuk

Spotted:
Biała
Podlaska

HEJTED:
BIAŁA
PODLASKA

Wakacyjna praca

Czas wakacji to dla studentów zazwyczaj moment, w którym wielu zadaje sobie pytanie: pójść do pracy i podbudować swój budżet, a przy okazji zacząć się uniezależniać od rodziców, czy może skorzystać z tak długiej przerwy i odpocząć zarówno psychicznie jak i fizycznie po ciężkich dwóch semestrach nauki?

Większość z nas – studentów podejmuje prace zarobkowe, bezpłatne praktyki lub też wybiera staże w urzędzie miasta. Postępując w ten sposób uatrakcyjniamy swoje CV, dodatkowo wzbogacamy zakres swoich umiejętności oraz mamy okazję poznać wielu interesujących ludzi, którzy w przyszłości będą mogli wystawić nam pozytywne rekomendacje, którymi zawsze możemy się nimi pochwalić na rozmowie kwalifikacyjnej do przyszłej pracy (jeśli nie użyjemy ich w Curriculum Vitae).

Jednym z najlepszych miejsc do szukania tej właściwej wakacyjnej pracy są biura karier. Również na naszej uczelni mamy takie biuro, które zapewnia cały wachlarz propozycji pracy. Jednak, jak wszyscy wiemy, najlepiej zarabia się za granicą. Wielu studentów wybiera tę opcję zarobkowania, gdyż stawki godzinowe są często kilkakrotnie wyższe niż te oferowane w Polsce. Z reguły studenci zarabiają tam nawet do 10 euro za godzinę. Dodatkowo nie ma problemu z tym, żeby pracowali w dwóch różnych miejscach, co dodatkowo zachęca do wyjazdu. W zeszłym roku wynikała propozycja pracy dla studentów kierunku rolnictwo w Holandii, miała to być praca na farmach, a co najważniejsze, dobrze płatna. Wynagrodzenie za 3 miesiące oscylowało w granicach 8 tys. złotych.

Duża część studentów wykorzystuje okres wakacji na odpoczynek ze znajomymi bądź rodziną. Jest to również dobry sposób na spędzenie wakacji, jednakże nie daje nam on możliwości do stawania się samodzielnym człowiekiem, gdyż wszystko, co robimy jest związane z wydawanymi przez nas pieniędzmi, a co za tym idzie, z dodatkowym obciążaniem rodziców. Wszystko, czego doświadczymy podczas wyjazdów na obozy czy samodzielnych podróży po świecie wzbogaca nasze postrzeganie świata, a dodatkowo sprawia, iż stajemy się bardziej otwarci na ludzi.

Reasumując, każdy sposób na spędzanie studenckich wakacji jest dobry, każdy dostarcza nam nowych doświadczeń i zarazem wzbogaca, a to, na co wykorzystamy ten czas zależy tylko i wyłącznie od nas.

Łukasz „Tarvi” Artyszuk

Zwyczajny śmiech, śmiech dla śmiechu, pogodny i bez problemów, pocieszna gra słów to wydaje się nam jakby nieco staroświeckie i budzi zazdrość

(S. Mrożek)

15 sierpnia w Nicei zmarł Sławomir Mrożek, wybitny polski dramatopisarz i rysownik. Okrzyknięty „głównym prześmiewcą PRL” urodził się 29 czerwca 1930 roku w Borzęcinie. Zaliczany do nurtu teatru absurdu Sławomir Mrożek był autorem satyrycznych opowiadań i utworów dramatycznych o tematyce filozoficznej, politycznej, obyczajowej i psychologicznej.

Krytycy mówili o jego twórczości: „Od takiego humoru ciarki chodzą po grzbiecie, ponieważ zwiastuje on obecność potworów.” „Nadszedł dzień wesela. Trochę nieporęcznie wypadło, bo akurat w tym czasie zaczęli u nas przekształcać przyrodę. To, co było zalesione, ucywilizowano, ale za to zmelioryzowano, zaś pustynię zalesiono. Rzekę zawrócono, żeby płynęła w drugą stronę. W związku z tym droga do kościoła wypadła nieco dalej, zaś u mnie na podwórku powstała wielka tama o poważnym znaczeniu gospodarczym, tak że drzwi się całkiem nie odmykały i z trudnością można było wyjść z domu.

Kiedym na miejsce przyszedł, akurat zaczynały się ocepiny. Druhny śpiewały:

*Jak cię będą czepić,
spójrzyj do powały,
żeby twoje dzieci
czarne oczka miały.*

Potem zrobiły jej elektrolizę i wyprowadziły do komory ciśnień.

Tymczasem gości przybywało. Wszyscy byli w ludowych termostatach nałożonych na granatowe garnitury kort-tenis. Niektórym już się kurzyło ze skafandrów. Na podwórku podchmieleni piloci trzaskali z rur wydechowych. Psy szczekały.

Ale dopiero po kościele zaczęła się prawdziwa zabawa.

Stałem na przyzbie, żeby przedwiecznym powietrzem odetchnąć. Z izby dochodziły różne dźwięki muzyki dodekafonicznej, to znów syntetycznej. Coraz to buchały przyśpiewki a przytupywania. Kłębiły się, wrzały jurne siły wytwórcze. Na niebie pojawiła się gwiazda. Dzieci rzucały w nią kamieniami.”

(Fragment opowiadania „Wesele w Atomicach”)

Karolina Miszczuk

TAEKWON-DO

Rozmowa z mgr. Tomaszem Mazurkiem, prowadzącym Sekcję Taekwon-Do

Technika w powietrzu wykonywana przez Pana Tomasza Mazurka (fot. Bożena Pytka)

Panie Tomaszu, jak się zaczęła Pańska przygoda z taekwon-do?

– Jak każdy mały chłopiec chciałem być jak bohater filmów z Bruceem Lee. W pierwszej klasie liceum koledzy nakłonili mnie do udziału w treningach taekwon-do. Mój pierwszy trening odbył się 2 lutego 1992 roku o godz. 16:30. Dwa lata później, w 1994 roku pojechałem na swoje pierwsze zawody, które miały miejsce w Oleśnicy (woj. dolnośląskie). Przywiozłem stamtąd brązowy medal. Wtedy powziąłem decyzję, by zająć się taekwon-do zawodowo i tak przez 8 lat byłem zawodnikiem tej dyscypliny. Po ukończeniu ogólniaka podjąłem studia na białskim AWF-ie. Przygoda z taekwon-do rozwinęła się już na dobre.

Posiada Pan IV stopień mistrzowski w taekwon-do. Proszę opowiedzieć Czytelnikom o swych najważniejszych osiągnięciach.

– Po Oleśnicy uczestniczyłem już regularnie w zawodach w Polsce i na arenie międzynarodowej: Belgii, Szwecji, Holandii, Szkocji, we Włoszech. Podczas Otwartych Mistrzostw Belgii w 1994 roku walczyłem w walce finałowej z Polakiem, zdobyłem srebrny medal. Innym razem ze Szkocji przywiozłem 3 złote medale w kategorii walka i układy formalne. Szkot, z którym wygrałem w walkach, zaproponował mi udział w jego reprezentacji w walkach drużynowych. Byłem wystawiany do pojedynków z najlepszymi zawodnikami. Odnieśliśmy zwycięstwo.

Z kolei w 2001 roku zdobyłem tytuł Mistrza Polski w kategorii układy drużynowe i tym akcentem zakończyłem swoją karierę zawodową. Abstrahując już od sukcesów, chciałbym zwrócić uwagę na to, co kryje się po drugiej stronie medalu. W tej dyscyplinie sportowej słowa: krew, pot i łzy nabierają dosłownego znaczenia. Miałem trzykrotnie złamany nos... Potrzeba wiele pokory względem siebie, swoich umiejętności i szacunku dla przeciwnika. Zdobyciem kilkadziesiąt medali. To były wspaniałe chwile, do dziś wspominam je z przyjemnością. Ale zarazem to był czas pełen wyrzeczeń. Przez 5 lat nie opuściłem ani jednego treningu, a ich liczba wraz ze zbliżającymi się zawodami rosła. Czasem trzeba wykonać nawet tysiące powtórzeń jednego aktu ruchowego. Tak, aż tyle! Musi być on wykonany nie tylko poprawnie pod względem technicznym, trzeba zachować odpowiednie tempo i rytm. Progresywny trening i umiejętności są niewątpliwie ważne, ale to nie wszystko. Równie istotne są uwarunkowania psychiczne: odporność na stres, cierpliwość, wytrwałość w dążeniu do obranego celu. Jeśli chcesz w życiu coś osiągnąć, musisz w pełni się zaangażować w to, co robisz. Ale uczestnictwo w zawodach to nie tylko zdobyte medale, czasami trzeba również umieć godnie i z pokorą znieść przegraną. Tylko czy przegraną można nazwać możliwość poznania interesujących ludzi, którzy mają pasję, wiele sobą reprezentują, często są też dla Ciebie autorytetem...? I najważniejsze: czy przegraną jest możliwość

poznania siebie, swych słabych stron, sprawdzenia siebie samego...?

Sekcja Taekwon-do działa przy Klubie Uczelnianym AZS PSW. Wiem, że to Pan od początku istnienia sekcji prowadził treningi. Ile to już lat minęło od pierwszych zajęć?

– Sekcja istnieje od 2001 roku, niemalże od początku istnienia naszej uczelni. Do tej pory przewinęły się setki młodych ludzi, nie tylko studentów. W treningach mogą brać udział również osoby spoza PSW, po wyrobieniu legitymacji AZS. Przychodzą coraz to nowe osoby. Dużym wyzwaniem jest dla mnie przeprowadzenie zajęć tak, aby wszyscy mieli możliwość w pełni z nich skorzystać, zarówno ci na poziomie zaawansowanym, jak i ci dopiero zaczynający. Zgadzałem się przyjmować w trakcie roku akademickiego kolejnych zainteresowanych, ponieważ zdaję sobie sprawę z tego, że każdy ma ważne powody, dla których decyduje się przyjść na trening. Jest to dla nich również możliwość zapoznania się i kontakt z innymi ludźmi, którzy mają wspólną pasję – sport. Dzięki zaangażowaniu uczestników sekcji występujemy na imprezach związanych z naszą uczelnią, w trakcie których promujemy PSW za pomocą tej koreańskiej sztuki walki.

Proszę powiedzieć Czytelnikom, jakie praktyczne umiejętności są trenowane podczas zajęć? Jakie możliwości rozwoju osobowego stwarza taekwon-do?

– W trakcie treningów uczestnicy uczą się zadawania ciosów, wykonywania uderzeń w różnych wariantach z jednym przeciwnikiem bądź wieloma oraz wyprowadzania kopnięć. Podczas zajęć wykorzystuję techniki Krav Magi, której podstawowym celem jest nauczenie się unikania i przewidywania sytuacji zagrożenia, przytomności umysłu oraz działania w stresie. Ale również zdecydowanej postawy podczas konfliktu i, jeśli istnieje taka konieczność, obrony i ataku. Progresywny wysiłek, systematyczność oraz powtarzalność pewnych aktów ruchowych daje przewagę nad napastnikiem w sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia. Jednak, podkreślam, konfrontacja fizyczna jest ostatecznością.

won-do KU AZS PSW

Taekwon-do poprzez trening kształtuje przede wszystkim charakter. W samej nazwie taekwon-do jest mowa o sposobie życia. To również system założeń filozoficzno-moralnych. W taekwon-do obowiązuje 5 zasad, których prawdziwy taekwondo-ka przestrzega: uprzejmość, uczciwość, wytrwałość, samokontrola, odwaga. Dla tych, którzy chcą „przyszpanować” oraz nadużywać nabytych zdolności, nie ma miejsca w środowisku taekwondo-ków. Kandydatom przystępującym do egzaminów na stopnie mistrzowskie stawiane są wysokie wymagania. I nie mam tu na myśli tylko umiejętności technicznych; trzeba także wiele sobą reprezentować. Ta koreańska sztuka walki pomaga w walce z samym sobą, własnymi słabościami, uczy pokory i szacunku do drugiego człowieka.

Jedną z rozmów do „Białskiego Przeglądu Akademickiego” przeprowadziłam z Panem w trakcie treningu taekwon-do. To, co było uderzające, to radość na twarzach uczestników pomimo zmęczenia oraz energia płynąca z uprawiania sportu, coraz rzadziej spotykana w dzisiejszych czasach, gdzie wśród młodych ludzi królują zwolnienia z zajęć wychowania fizycznego.

– Wiele zależy od trenera. To musi być człowiek z silną osobowością, który wymaga dużo przede wszystkim od siebie samego. Równie ważne jest zaangażowanie obu stron. W chwili, kiedy decydujesz się zostać trenerem, bierzesz odpowiedzialność za drugiego człowieka – to jest praca na „żywym organizmie”. Można zrobić wiele dobrego, ale przy niewłaściwym prowadzeniu zajęć, również złego. Wyposażam ludzi nie tylko w umiejętności techniczne. Jak już wcześniej wspominałem, konfrontacja fizyczna jest ostatecznością. Uczę ich także panowania nad sobą, rozwiązywania konfliktów. Staram się dawać z siebie wszystko tym młodym ludziom. Ich opinia, radość z udziału w zajęciach są miernikiem mojej pracy.

Dziękuję za rozmowę.

Z mgr. Tomaszem Mazurkiem rozmawiała Elżbieta Karatysz studentka III roku rolnictwa

Uważam, że... czyli opinia uczestników Sekcji Taekwon-do

mgr Michał Bergier – pracownik naukowy Zakładu Turystyki i Rekreacji:

W treningach Sekcji Taekwon-do biorę udział od 2 lat. Wielką sztuką jest przeprowadzić zajęcia tak, aby wszyscy mogli w pełni z nich skorzystać, zarówno ci uczęszczający na treningi od kilku lat, jak i ci, którzy przychodzą od kilku tygodni. Stwierdzam, że prowadzący sekcję – mgr Tomasz Mazurek – doskonale sprostą temu wyzwaniu. Uczestnicy nabywają umiejętności zachowania się w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia. Walczą z własnymi słabościami, zyskują pewność siebie, a przede wszystkim uczą się pokory, a także

szacunku do drugiego człowieka, którego tak często brakuje w relacjach międzyludzkich. Na zajęcia uczęszcza spora liczba osób spoza naszej uczelni. Niektórzy z nich zostaną na dłużej, już jako nasi studenci.

Ivanna Khyzh – studentka II roku Turystyki i Rekreacji:

W treningach uczestniczę od niedawna, bo zaledwie od 2 miesięcy. Na pierwszy trening poszłam, ponieważ słyszałam pozytywne opinie o zajęciach. Dzięki treningom zwiększyło się moje poczucie bezpieczeństwa. Pan Mazurek uczy nas, by przewidywać sytuacje, w których mogłoby nam coś grozić, ale nie tylko przewidywać ale również unikać ich, zaś jeśli nie mamy możliwości oddalić się od miejsca zagrożenia – co zrobić w takiej sytuacji. Dla mnie najważniejsze jest to, że na zajęciach mam możliwość uczyć się praktycz-

nych umiejętności z zakresu samoobrony, tak potrzebnej w dzisiejszych czasach, zwłaszcza kobietom.

Damian Nagajew – student II roku Turystyki i Rekreacji:

W zajęciach uczestniczę od 7 miesięcy. Przez tych kilka miesięcy wiele się nauczyłem, m. in. ciosy, kopnięcia. Ciekawe i przydatne w praktyce były zajęcia z użyciem atrap broni, np. noży, pistoletów. Dzięki tym zajęciom dziś potrafiłbym już odpowiednio zareagować w sytuacji zagrożenia i obronić się przed napastnikiem. Na zajęciach są doskonalone nie tylko umiejętności techniczne, ale również ćwiczy się hart ducha. Pan Mazurek zwraca dużą uwagę na dyscyplinę na zajęciach. Ale mimo to, a może właśnie dlatego, zostałem w sekcji. Profesjonalizm i zaangażowanie Prowadzącego sprawiają, że ludzie zostają w sekcji i są w niej przez wiele lat.

Sponsor AZS PSW:

FUNDACJA STEFCZYKA

**PAŃSTWOWA
SZKOŁA WYŻSZA**

**IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II
W BIAŁEJ PODLASKIEJ**

REKRUTACJA

tel. 83 344 99 30

e-mail: rekrecja@pswbp.pl

- BEZPIECZEŃSTWO NARODOWE**
- BUDOWNICTWO**
- EKONOMIA**
- FILOLOGIA ANGIELSKA, ROSYJSKA**
- FINANSE I RACHUNKOWOŚĆ**
- FIZJOTERAPIA**
- GOSPODARKA PRZESTRZENNA**
- INFORMATYKA**
- INŻYNIERIA GEOLOGICZNA**
- MECHANIKA I BUDOWA MASZYN**
- PEDAGOGIKA**
- PIELĘGNIARSTWO**
- RATOWNICTWO MEDYCZNE**
- ROLNICTWO**
- SOCJOLOGIA**
- TURYSTYKA I REKREACJA**
- ZARZĄDZANIE**
- ZDROWIE PUBLICZNE**